76STE JAARGANG No. 100115 — ZATERDAG 16 MEI 1959

Amigoe di Curaçao

DAGBLAD VOOR DE NEDERLANDSE ANTILLEN

Uitgave: N.V. Paulus Drukkerij, Willemstad, Curaçao — Kantoor: Conscientiesteeg: 28 - 29 — Telefoon: Redactie: 23858 — Advertentie: 23550 — Abonnementen en Bezorging: 24399

ONZE WERELD DEZE WEEK

VAN de ontwikkeling in Génève, waar in een der gebouwen van de Verenigde Naties de conferentie van ministers wordt gehouden, is nog letterlijk niets te zeggen. Na de vrij koele opening der besprekingen op maandag begon een politiek steekspel, namelijk met betrekking tot de mogelijkheid van toelating van andere landen tot de conferentiezaal, dat in eerste aanleg door de westelijken werd begonnen. Het ligt voor de hand, dat de Russische minister Gromyko begin volgende week wederom zal pleiten voor een accepteren van Polen en Tsjechoslowakije, waarna vermoedelijk de westelijken andere naties zullen voorstellen, zoals Italië. Met al dat gedoe raakt men echter niet de kern der moeilijkheden, waarmede men naar Génève is getogen.

Minister Herter heeft de westelijke voorstellen uit de doeken gedaan; tot de laatste minuut waren deze voorstellen geheim gehouden. Zij behelzen een vrij ingewikkelde procedure, welke er op het eerste gezicht niet onaanvaardbaar uitziet. Dat bleek ook de mening van de belangrijkste persorganen in Londen en New York. In Moskou schreeuwden de kranten echter moord en brand, waaruit men gevoeglijk kan afleiden, dat Gromyko zonder meer de suggesties van het westen terzijde zal schuiven. Begin volgende week komt hij met een tegenvoorstel en dan zal erom gaan tijdens de besprekingen tot een kompromis te groeien. Zoals reeds werd opgemerkt valt er van de afloop der conferentie nog helemaal niets te zeggen. De „Paris Soir" gewaagde al van een westelijk sukses alleen doordat de Russen ertoe waren overgehaald met Amerika, Engeland en Amerika te gaan praten, maar het blad vergeet blijkbaar, dat ook van Russische zijde verschillende malen werd aangedrongen op conferenties op het hoogste niveau — al zullen de Sovjets daarbij vermoedelijk alleen maar hebben gedacht aan politieke winst.

Wat er ook van de Geneefse conferentie terecht mag komen, een belangrijk voordeel zal het altijd zijn, dat de standpunten der beide partijen duidelijk op papier komen; later kan een verontschuldiging over misverstand of verkeerd begrijpen geen opgeld meer doen. Mochten de besprekingen op niets uitlopen, dan kan het de westelijken nimmer worden verweten, dat ze niet tot het laatste hebben getracht met de communisten tot een vergelijk te komen; indien er wel enige winst wordt geboekt, dan zal de weg open liggen voor een ontmoeting van staatshoofden, waarvoor al met instemming van Chroesjtsjef de stad San Francisco werd genoemd.

Zoals mocht worden verwacht, is in Bonn het voorstel der westelijken zoals het door minister Herter ter tafel werd gebracht, een goed onthaal bereid; de Oostduitsers daarentegen waren vreselijk verontwaardigd en spraken over een schrikbarende inmenging in Duitse binnenlandse aangelegenheden. Hoe zij deze visie willen rijmen met hun huidige positie, welke alles in zich heeft van die van een bezette natie, hebben zij wijselijk maar verzwegen, doch het is duidelijk, dat de westelijken hierover in de komende dagen een en ander zullen zeggen.

De conferentie over het staken van kernproeven, die eveneens in Génève wordt gehouden en al zeer geruime tijd kunstmatig slepende wordt gehouden, schijnt intussen enig sukses te kunnen opleveren. De Russen zijn wat soepeler geworden, nu zij kunnen rekenen op volledige medewerking van hun gesprekspartners. De sfeer van wantrouwen, die van het begin af om deze conferentie heeft gehangen, is nu voor een groot deel opgetrokken, waartoe zeker heeft medegewerkt de totstandkoming der conferentie van ministers van buitenlandse zaken. De Russische afgevaardigden zullen evenwel niet alles op één kaart willen zetten en daarom zal nog moeten worden gewacht op de dag, dat radikaal wordt besloten de kernproeven met een militair karakter te stoppen.

Deze week werden in Parijs en Algiers korte plechtigheden georganiseerd, in verband met de eerste verjaardag van de Franse koerswijziging in Algerije; over het algemeen is de viering rustig verlopen, niet zo groots als de initiatiefnemers hadden gehoopt en niet zo bloedig als de tegenhangers van De Gaulle hadden gewild. De situatie in Algerije begint zich zeer langzaam te stabiliseren en beide partijen schijnen op het ogenblik de beste verwachtingen te koesteren voor de toekomst.

President Frondizi van Argentinië heeft met dubbele moeilijkheden te kampen; er hangt hem een kabinetskrisis boven het hoofd en verder werd hij belegerd door een venijnig parool tot algemene staking. De hoop dergenen, die een rustiger ontwikkeling in het land voorzagen, is in rook vervlogen en ingewijden verwachten op korte termijn weer ernstige konflikten in vele delen van het land. De toestand moet als dubbel-ernstig worden beschouwd, nu een aanzienlijke uitbreiding der communistische groeperingen is gekonstateerd; deze groepen kunnen rekenen op de aanzienlijke aantallen peronisten, zoals weer bleek bij de voorbereiding der stakingen.

Men kan dan in de Verenigde Staten of elders grootscheepse plannen maken voor de economische integratie van Zuidamerikaanse en Middenamerikaanse landen, zulke plannen zullen weinig sukses hebben als in het betrokken land zelf geen politieke en economische stabiliteit heerst. Wat dat betreft kan men het eens zijn met wat Dag Hammarskjoeld in Panamá zeide: „Geloof niet aan tovermiddelen voor alle kwalen."

PINKSTEREN

En plotseling kwam er van de hemel een gedruis als bij het opsteken van een hevige wind. — En allen werden vervuld van de Heilige Geest

Prof. DE QUAY aanvaardt opdracht

Den Haag. — Het kabinet van de koningin deelt mede:

„H. M. de Koningin heeft hedenmorgen ten Paleize Soestdijk prof. dr. J. E. de Quay ontvangen. Prof. de Quay heeft H. M. medegedeeld, de opdracht tot het vormen van een kabinet, dat zal mogen rekenen op een vruchtbare samenwerking met de volksvertegenwoordiging, te aanvaarden.

Blankenberg. — De stad Blankenberge heeft drie gouden zeesterren uitgeloofd als internationale prijzen voor respektievelijk de beste tekst, de beste illustratie en de beste presentatie van toeristische boeken, die in de laatste zes jaar zijn verschenen. Dit is de eerste grote internationale wedstrijd voor het toeristische boek.

—x—

Taufkirchen. — Op de graanzolder van een boerderij in het Oostenrijkse plaatsje Taufkirchen ad Pram heeft men een bijbel gevonden, die in 1564 door de Keulenaar Johann Quentelus is gedrukt. Volgens deskundigen zou het hier om een van de eerste bijbels gaan, die door de contra-reformatie werd gebruikt in haar strijd tegen de reformatie.

GEZIEN door een Antilliaan

Een aantal leden van Rotary-Curacao vergezeld van hunne dames, zijn onlangs op excursie geweest naar Bonaire. Het trof bijzonder goed; aaneensluitende feestdagen, kalm weer en buitengewoon goede stemming.

Het merkwaardige van Bonaire, het mooiste eiland van de Antillen, het eiland dat de beste en de meest opgewekte mensen levert, is wel dit, dat het zo dichtbij is en toch aan velen onbekend.

Het typerende hiervan is bovendien dat van degenen die voor het eerst daar voet aan wal gezet hebben, allen, zonder uitzondering, vastbesloten zijn zo spoedig mogelijk daar weer een week-end door te brengen.

Zulk een weekend is trouwens meer dan de moeite waard. Wat wij beleefd en meegemaakt hebben heeft ons bijzonder gecharmeerd. Immers ondanks alle dagelijkse beslommeringen van het Bestuurscollege, politieke en zakelijke, ondanks de felle verkiezingscampagne, had het, in gezelschap van het Bonairiaanse statenlid, steeds tijd om zich uit te sloven het gezelschap zoveel mogelijk van het eiland der flamingo's te laten zien.

Plaatsen als Lac, de zoutpannen en Slagbaai, doen niet onder voor welk andere streek ook in de Caribbean, waarover men de meest fantastische verhalen leest. Wat zij hebben bezit Bonaire in veelvoud: onovertroffen rose flamingo's — bij honderden —; koraalriffen, — langs de gehele kust —; stranden, — in alle kleuren —; en wat het belangrijkste is — gastvrijheid — charme en innemendheid, onovertroffen.

Is het verblijf op dit eiland een genoegen, de reis per boot ernaar toe is het niet minder.... men moet echter voor de zee geboren zijn, een sterke maag bezitten en de tijd hebben. Overigens behoeft zeeziekte — ons uiteraard onbekend — geen vervelende zaak te zijn. Het heeft iets sociaals — men denkt aan de vissen — vergeet zijn omgeving — schudt alle problemen van zich af — en ligt ongedwongen, zelfs in de kleinste hoek aan niets denkende — en alleen maar met een groots gevoel op een bepaald moment te zullen verdwijnen in de oneindig hoog lijkende golven, op wier bodem het schip om de zoveel minuten dobbert en daanra weer trots bovenop zit!

Het heeft zelfs een dosis levensfilosofie: up and downs, doch steeds vooruit op het doel, dat men in ieder geval zal bereiken.... omdat men het stuur in goede handen weet......

En wat denkt U van het heerlijk chauvinisme dat spreekt uit de kinderlijke woorden van een jonge matroos, als deze, nauwelijks klein Curacao voorbij, naar de horizon tuurt en blij uitroept: „Ik ruik Bonaire al!"

Of van zijn „helderziendheid" om, zelfs midden op zee, overal alles te zien, zelfs daar waar niets te zien valt?

Toen een van de medepassagiers, in de monsterrol opgeschreven als „koksmaat" — vanzelfsprekend niet Uw Antilliaan want een landskind is nu eenmaal nooit *ziek, laat staan* zeeziek, *doch alleen soms „vermoeid" — in de kajuit van de Santa Lucia, op zijn rug lag (uit te rusten), trof hem een spreuk tegen de wand, die de nietigheid van de mens beaccentueert:*

„O God, Thy sea is so great, and my boat so small!"

Als men dit ook in de gewone, gejaagde, harde dagelijkse bezigheden, in onze voor en tegenslagen wil realiseren, zullen vele teleurstellingen worden voorkomen, vele slagen gemakkelijker worden gedragen.

Men zal daaruit ook de kracht kunnen putten om zich in eigen kleinheid op te trekken aan de oneindige grootheid van Schepper en Schepping.

DE CONFERENTIE VAN GENEVE

RUSLAND houdt vast aan Duitse Statenbond

Génève. — De Russische minister Gromyko heeft vrijdagmiddag op de vijfde bijeenkomst van de ministers van buitenlandse zaken van de vier grote mogendheden te Génève voorstellen voor Duitsland en Berlijn gedaan, die gelijk zijn aan die in Russische nota van 10 januari van dit jaar over vredesverdragen met de twee Duitslanden en omvorming van West-Berlijn tot een vrije stad.

In westelijke kringen te Génève noemde men vrijdagavond Gromyko's rede tamelijk gematigd van toon. Voor de Amerikaanse afvaardiging is het, aldus een Amerikaanse woordvoerder, een grote teleurstelling, dat Gromyko niet met iets nieuws of iets opbouwends is gekomen.

De Britse minister Lloyd trad als voorzitter van de bijeenkomst op, die twee uur heeft geduurd.

Gromyko verzocht aan het slot van zijn rede zijn voorstellen als grondslag voor de besprekingen te nemen. Zijn regering is echter bereid alle voorstellen, die worden ingediend, te bestuderen.

Gromyko's rede was Ruslands eerste reaktie op het vredesplan, dat de Amerikaanse minister Herter donderdag namens de drie westelijke landen heeft ingediend. De Rus zeide later uitvoeriger op het westelijke plan te zullen ingaan.

Gezien de thans bestaande toestand is er volgens de Russische regering geen andere mogelijkheid dan een vredesverdrag te sluiten met beide delen van Duitsland of — voor het geval het Russische plan voor een Duitse statenbond zou zijn verwerkelijkt — zowel met de statenbond als de twee Duitslanden.

Wachten met het sluiten van een vredesverdrag, totdat er een regering van geheel Duitsland is, zou uitstel betekenen voor onbepaalde tijd, aldus Gromyko. Bovendien zouden dan de mogelijkheden tot bevordering van hereniging van Duitsland worden genegeerd.

Na Gromyko sprak Lloyd, die een nadere toelichting heeft gegeven op het westelijke plan. Hij drong erop aan een regeling van het Duitse vraagstuk te beginnen met hereniging van Berlijn. Het westelijke plan voor Berlijn is, aldus Lloyd, redelijk en logisch. Berlijn is, net als altijd, al te lang verdeeld.

Lloyd sprak de hoop uit, dat de Russische regering zal erkennen, dat het westelijke voorstel voor een overgangstijd van twee-en-een-half jaar voor het houden van verkiezingen in geheel Duitsland een oprechte poging is aan het Russische standpunt tegemoet te komen.

In tegenstelling tot wat werd verwacht, is vrijdag niet gesproken over het houden van geheime onderhandelingen.

De bijeenkomst is verdaagd tot maandagmiddag half vier.

De AMIGOE presenteert:

Tragisch ongeval met dodelijk afloop

Willemstad. — Hedenmorgen vond een tragisch ongeval plaats, dat het leven kostte aan een 12-jarige jongen. In het Rif bij de waterplant kwam door verdrinking om het leven Frans Lourens. Het slachtoffer woonde op Seru Pretu.

Onze deelneming gaat uit naar de familie, die zo zwaar getroffen is.

Volgens Het Vrije Volk:

Verdwijnen van Zaken Overzee brengt uitbreiding van taak der Gevolmachtigde Ministers

Den Haag. — In „Het Vrije Volk" van heden schrijft de parlementaire **redakteur:**

De op stapel staande opheffing van het departement van zaken overzee heeft — naar wordt verwacht — tot gevolg, dat het werk van de gevolmachtigde ministers van de Ned. Antillen en van Suriname in Den Haag zich zal uitbreiden.

De gevolmachtigde ministers zullen hierover binnenkort met hun regeringen besprekingen voeren. Minister W. F. M. Lampe van de Antillen zal dit doen als de Antilliaanse minister-president E. Jonckheer, waarschijnlijk volgende maand (na de eilandenverkiezingen op 25 mei) naar Nederland komt, mede om met de nieuwe Nederlandse regering kennis te maken.

De gevolmachtigde minister van Suriname, mr dr R. H. Pos zal, mede om over de uitbreiding van het commissariaat voor Surinaamse zaken in Nederland te spreken, waarschijnlijk nog deze maand naar Suriname vertrekken.

Voor de Antillen zal de opheffing van het ministerie van zaken overhet bureau van minister Lampe in Den Haag zich voortaan zelf bezig zal gaan bezig houden met kwesties als betaling, aantrekking en uitzending van ambtenaren. Wat Suriname betreft werden deze taken reeds grotendeels door het commissariaat voor Suriname in Den Haag behartigd.

De uitbreiding van de taken zal dus voor de Antillen omvangrijker zijn dan voor Suriname.

Toestand „Padre Pio" baart zorg

Rome — De gezondheidstoestand van pater Pius Da Petralcina, een capucijn die de wondtekenen van Christus zou drage en bij wie vele zieken genezing zouden hebben gevonden, baart ernstig zorg. De pater, die in het klooster „San Giovanni Rotondo" vertoeft, lijdt aan pleuris en moet algehele rust houden.

Algemene staking in Argentinie nam (nog) geen onrustbarende vormen aan

PROTEST tegen VERSOBERINGSPOLITIEK der REGERING

Buenos Aires. — De algemene staking, die door twee van de drie grote Argentijnse vakverbonden voor vandaag is afgekondigd, had slechts een gedeeltelijke uitwerking op de algemene bedrijvigheid in het land, ondanks de inspanning van de stakers om een dramatisch klimaat te scheppen. Van een algemene staking was slechts prake in de arbeidscentra rondom Buenos Aires en in de industriestreken in het binnenland, waar de Peronisten een sterke aanhang hebben.

In de vroege morgenuren deed zich in de voorsteden van de Argentijnse hoofdstad een golf van minder ernstige bomaanslagen voor en stakingsposten stremden het verkeer. Een tiental autobussen werden aangevallen, waarvan er vier in brand werden gestoken, terwijl op verschillende kruispunten spijkers en oud ijzer het autoverkeer belemmerden. Men telde ongeveer 60 bomontploffingen, doch geen ervan had slachtoffers tot gevolg. De aangerichte schade is onaanzienlijk, met uitzondering van het geval van een opgebroken spoorbaan, waardoor het verkeer onderbroken werd.

In de grote steden, en vooral in de hoofdstad, was de aktiviteit nagenoeg normaal. De kranten kwamen uit en de café's en restaurants waren open. Ook het vervoer verliep normaal.

Hoewel de incidenten, die zich voordeden, geen ernstige afmetingen aannamen en veelal door afzonderlijke individuen werden veroorzaakt, hebben de militairen en de politie scherpe voorzorgen genomen.

Gisteravond werden tal van lichte pantserwagens naar Buenos Aires overgebracht en er zijn troepen gekonsigneerd in de marinebasis Rio Santiago, circa 60 km. ten zuiden van de hoofdstad, in de omgeving van de grote vriesinrichtingen en de petroleumraffinaderij van La Plata.

De algemene staking, de tweede, die sinds het begin van het jaar wordt gehouden, geschiedt uit solidariteit met de bankbedienden, die het werk sinds 14 april gedeeltelijk neerlegden. Maar de motieven werden gretig uitgebreid door de twee vakbonden, van wie de stakingsoproep uitging, om tegelijkertijd te protesteren tegen militair ingrijpen in vakbondszaken, tegen de economische plannen van „honger en werkloosheid" der regering en tegen „onderworpenheid aan buitenlands imperialisme". Het derde vakverbond, dat de socialistische richting is toegedaan, neemt niet deel aan de aktie.

De staking valt overigens samen met een ministeriële krisis, die door de strijdkrachten en gematigden is uitgelokt ten behoeve van beter bestuur en van een stringenter en logischer toepassing van het versoberingsplan. Deze krisis had het aftreden tot gevolg van zeven kabinetsleden, onder wie de minister van buitenlandse zaken en van verschilmisch vlak.

Intussen heeft president Frondizi een einde gemaakt aan de politieke crisis van de afgelopen drie dagen, ontstaan door de benoeming van anti-Perionistische officieren in zijn staf.

Hij benoemde de Argentijnse ambassadeur in Uruguay, Taboada, tot minister van buitenlandse zaken en er werden ook nieuwe ministers van handel, financien en vervoer benoemd.

Wegens het hoogfeest van Pinksteren zal de Amigoe maandag a.s. niet verschijnen. De redactie wenst al haar lezers een zalig en prettig feest toe.

K.S.S. WANDELMARS

Willemstad. — De beiden routen voor de wandelmars op maandag 18 mei worden met vriendelijke medewerking van de Redaktie, nogmaals gepubliceerd.

Ook worden de routen zaterdagmiddag reeds gemarkeerd, opdat leiders en leidsters in de gelegenheid zijn de routen vooraf uit te rijden. Wij hopen dat de rode pijlen de goede richten uit blijven wijzen.

Route wandelmars 18 mei 1959, senioren.

Start: 13.30 uur, op de speelplaats van de Marnixschool, ingang Gosieweg, Rio Canario.

Gosieweg, en linksaf de Kapiteinsweg, rechtdoor, Muizenberg. Dan rechtsaf, Weg naar Seroe Fortuna, en rechtsaf de Rooseveltweg, richting Hato.

Door de Mahoemapas naar Zegoe: hier linksaf de Weg naar Banda Abao, richting Julianadorp.

Julianadorp in en volgen: St. Michielsweg, Hofweg, Rondweg en Parallelweg; Julianadorp uit.

Jan Noordunweg, en rechtsaf de Juan Hatoweg, dan linsaf de Argentinaweg. Hier de Rooseveltweg dwars oversteken.

Cubaweg, linksaf de Hispanolaweg en rechtsaf de W. Churchillweg. Bij het transformatorhuisje, linksaf de Caripitoweg en linksaf de Suffisantweg, dan rechtsaf de Lagoweg, linksaf de Punta Cardonweg en weer rechtsaf de Essoweg. Rechtsaf de Adjudantenweg, en weer rechtsaf Gosieweg, , Rio Canario.

De finish is uiterlijk tot 19.15 uur geopend.

Denk U er aan: Na zonsondergang, links voor aan de groep een wit licht, links achter aan de groep een rood licht!!

Route wandelmars 18 mei 1959, junioren.

Start: 13.45 uur, op de speelplaats van de Marnixschool, ingang Gosieweg, Rio Canario.

Gosieweg, en linksaf de Kapiteinsweg, rechtdoor, Muizenberg. Dan rechtsaf, Weg naar Seroe Fortuna, en linksaf de Rooseveltweg, richting Santa Maria.

Bij de onderwijzers-woningen rechtsaf, de geasphalteerde weg en weer linksaf de geasphalteerde weg volgen naar de Jan Noorduinweg.

Deze dwars oversteken; Brasielweg, rechtsaf de Venezuelaweg en linksaf de Juan Hatoweg; dan linksaf de Argentinaweg en de Rooseveltweg dwars oversteken.

Cubaweg, linksaf de Hispanolaweg en rechtsaf de W. Churchillweg. Bij het transformatorhuisje linksaf, de Caripitoweg en linksaf de Suffisantweg dan rechtsaf, de Lagoweg, linksaf de Punta Cardonweg, en weer rechtsaf de Essoweg. Hier rechtsaf de Adjudantenweg en weer rechtsaf de Gosieweg.

Finish: Marnixschool, ingang Gosieweg, Rio Canario.

De finish is voor de junioren tot uiterlijk 6.10 uur geopend.

—x—

New York. — Voor het eerst sedert de beruchte crisisjaren omstreeks 1930 zijn onlangs in Amerika voedselpakketten uitgereikt aan armen. De pakketten, samengesteld uit door de regering opgekochte voorraden, zijn bestemd voor 30.000 behoeftigen in de omgeving van Cleveland.

Het stoffelijk overschot van mijn innig geliefde echtgenote

Benjamina Carolina Pietersz

geb. Evertsz

zal met het s.s. Santa Paula op 19 mei 1959 aankomen. De ter aardebestelling zal op dezelfde dag plaats vinden om 4.30 uur. Vanaf het sterfhuis Sanatorium Het Groene Kruis naar de Protestantse begraafplaats Roodeweg.

C. NEUMAN PIETERSZ

Mede Namens de familie:
Wed. A. Obediente geb. Evertsz
P. L. Evertsz en familie
G. I. Boom en familie
Wed. C. M. Pietersz geb. Pietersz
L. E. N. Pietersz en familie
Wimpi en Roos Evertsz
Joan en Fritz van Romondt
I. J. Pietersz en familie

AGENDA

Voor de theaters West-End, Roxy en Cinelandia, verwijzen wij U naar de advertenties elders in deze editie.

Caribe:
Zaterdag, 6.30 uur: „VENGANZA DEL MUERTO" en 8 uur: „DESEO BAJO LOS OLMOS".
Zondag, 6.00 uur: „NAVAJO TRAIL RAIDERS" en 8.00 uur: „GIGI".
Maandag, 6.00 uur: „EL CIRCO" en 8.00 uur: SALTO A LA GLORIA".

Royal:
Zaterdag, 8.00 uur: „EL CIRCO".
Zondag, 6.30 uur: „SATANAS AL VOLAN" en 8.00 uur: „LA MANSION DE LAS VIBORAS".
Maandag, 6.30 uur: „MV. ROCK AND ROLL" en 8.00 uur: „LAS RAICES DEL CIELO".

Cinetruck-programma:
Zaterdagavond voorstelling op Westpunt, maandagavond op Sint Michiel.

Uitgifte begrafenisverloven:
16-17 mei: M. A. de Jongh, Kortijnweg 59, tel. 24454.

C.P.N.-wachtdiensten:
17 mei: W. van Buuren en 18 mei: A. Fa-Sie-Oen.

Botica's:
Punda, Botica EXCELSIOR, Heerenstr. 4b, tel. 12004.
Otrobanda, Botica AMERICANA, Brredestr. 159 (O), tel. 23636.

Wachtdiensten-Pompstations 17 mei:
Sta. Rosa — Jansen
Cerito — Galmeyer
De Ruyterkade — Craz
Gasparito — G. de Castro
Stoppelweg — Isa
PaterEeuwensweg — Ellis en Dabia.

18 mei:
Lunapark — Cardoze
Cas Coraweg — Servicenter
Berg Altena — Bakhuis
Rio Canario — Winkel en Zonen
Hato — R. N. de Castro
Cas Chiquito — v.d. Mark
Mundo Nobo — Scheidelaar.

Weekend-Dienst Gouvernements-Geneeskundigen 16 - 19 mei 1959:
16 mei 14.00 - 17 mei 24.00:
In het Stadsdistrikt: Dr. J. L. Loe, Plantersrust 7, Tel. No. 23243.
In het 2de distrikt: Dr. G. F. Lubliek, Mahoema 83, Tel. No. 43126.
In het 3de distrikt: Dr. J. M. J. Chocolaad, Soto, 3de distrikt, Tel No. 24200.
17 mei 24.00 - 19 mei 6.00:
In het Stadsdistrikt, Dr. M. Berkenveld, Berg Altena 59 tel. 11395.
In het 2de distrikt: Dr. J. R. Chan Jon Chu, Klein Kwartier 196, Tel. No. 38046.
In het 3de distrikt: Dr. J. H. Brahma Tewari, Gezondheidscentrum Barber, Tel. No. 24200.

Weekendwacht Suffisantdorp
16 en 17 mei: C. H. Mason, tel. 3086 of 2400; 18 mei: J. Wessel, tel. 4523 of 2400.

C.S.M.-Rederij Scheepsagentschappen:
16 5 C. H. van Leeuwen tel. 2034; 17 5 W. Punt tel. 2580; 18 5 E. van der Werf tel 3101.

Theater Asiento
16 5 „AUTUMN LEAVES".
17 5 „HET VERDACHTE HUIS".
18 5 „THE PROUD REBEL".
Toegang uitsluitend voor leden en introducees.

Muziekvereniging Emmastad
Programma voor 19 mei a.s.: Wolfgang Amadeus *MOZART* (1756-1791)
1) Ouverture „DON GIOVANNI". *Uitvoering:* Berlijns Philharmonisch Orkest o.l.v. Frits Lehmann.
2) Concert voor Fluit en Orkest in C-gr.t. No. 1 KV 313 *Uitvoering:* Hubert Barwahser - Fluit met het Weens Symfonie Orkest o.l.v. John Pritchard
3) Symfonie No. 36 in C-gr. t. KV 425. *Uitvoering:* Weens Symfonie Orkest o.l.v. Willem van Otterloo.

Curom Nieuwtjes

Sportpraatje

Ondanks het feit, dat hij in Istanbul en Sofia interlandwedstrijden moest verslaan heeft Dick van Rijn nog tijd kunnen vinden voor het wekelijks Curom-sportpraatje. Luistert u maar zaterdagavond om zeven uur.

Linggadjati

In zijn boekenkwartier bespreekt dr Hans Hermans zondagavond (vijf voor half zeven) ditmaal een pasverschenen werk over het historisch „accoord van Linggadjati".

Hoorspelen

Om negen uur zondagavond wordt het derde deel uitgezonden van het hoorspel „Mensen en minuten"; op tweede Pinksterdag zal om zeven uur des avonds een herhaling worden gegeven van het hoorspel voor jong en oud: „Het gele teken".

Concert

Het transcriptieprogramma van Radio Nederland Wereldomroep biedt zondagavond om vijf voor tien een concert door het Concertgebouw Orkest onder leiding van Jan Brussen. Na de ouverture „Fidelio" van Beethoven volgt een uitvoering van „Mouvements Retrogrades" van Ton de Leeuw; het concert wordt besloten met de symphonie nr4inGgroteterts otus88 Van Dvorak.

Finale

Hoewel door droevige omstandigheden de viering van het derde lustrum der V.G.K.S. moest worden uitgesteld, zal toch de finale der hersengymnastiek-competitie worden gehouden op vrijdag 22 mei; dan zullen de ploegen van de Mijnmaatschappij „Curaçao" en van de Schaakvereniging „Curaçao" tegen elkaar in het strijdperk komen. Dadelijk na deze wedstrijd zullen de prijzen van de competitie worden uitgereikt.

EMMASTAD

Wachtdiensten
Shell Curaçao N. V.
Telegram Afdeling
kantoor open 16/5 - 07.00 - 18.30 tel. 2307
A. G. Treling 16/5 - 18.30 - 18/5 - 07.00 tel. 0-43139
J. J. Roos 18/5 - 07.00 - 19/5 - 07.00 tel. 2400 b.g.g. " 2400

Afdeling Personeel
R. N. da Silva.Gosieweg 192. tel. 43249 B.g.g. nadere inl. „ 2400

Materialen Dienst
J. W. Harmens, Fiscusweg No. 3, J. D. tel. 4394

Geneeskundige Dienst
16/5 (12.30 uur) - 18/5 (07.00 uur): Dr. Blok, tel. 4229, b.g.g. 2409/2289.
19/5 (07.00 uur) - 20/5 (07.00 uur): Dr. Gomperts, tel. 2497, b.g.g. 2409/2289.

PROGRAMMA Jeugdcongres

Willemstad. — Aan de vooravond van het Pinksterfeest zal de sluiting van het jeugdcongres plaats vinden met een avondmis in drie verschillende kerken. Deze gedialogeerde H. Mis zal het hoogtepunt moeten zijn van deze dagen.

Op OTROBANDA zal de H. Mis opgedragen worden in de St. Annakerk. De Wel Eerw. Heer W. Ellis zal onder de H. Mis spreken over „Cristo y nos".

In Pietermaai zal Pater A. Goes O. P. onder de H. Mis preken over Christus en Wij.

In al de Kerken zal de H. Mis aanvangen om 7.30 uur n.m.

Fatima-feest op Suffisant

Willemstad. — Traditie-getrouw zal ook dit jaar het feest van O. L. Vrouw van Fatima plechtig gevierd worden in de parochie van Fatima op Suffisant. Het programma ziet er als volgt uit:

6.00 uur n.m.: H. Mis

6.45 uur: Processie, waarbij ook de Bisschop van Willemstad, Mgr J. M. Holterman, aanwezig zal zijn.

Na de processie volgt nog een korte samenkomst in de kerk.

De Heer en Mevrouw
A. M. Felicia-Parisius
geven met grote blijdschap kennis van de geboorte van hun zoon:

Jacques Angelo

Amsterdam 11 mei 1959.
Tijd. adres:
Beste Vaerstraat 33(II)

Curacaoensia

De hemel op aarde

Reeds sinds jaren heeft Shon Mintha van Otrobanda een hele kamer van haar huis gereserveerd voor haar heiligen. Je kunt er niet eens meer binnen komen, want ook de vloer staat vol. Christussen, Maria's. Jozeffen, enfin, welke heilige staat er eigenlijk niet.

Allen zijn rijkelijk versierd met artificiële bloemen. Shon Mintha duikt even weg, steekt een paar stekkers in de wand en dan wordt de sfeer verhoogd met lichtjes in diverse kleuren en ook in verschillende vormen: bloemen, kruisen en kaarsen. Het is dan één feest van kleur, licht en heiligheid.

Tot twee keer toe heb ik geprobeerd de beeldjes en reliefs te tellen, maar telkens kwam ik in de buurt van 70 of '80 in de war.

Wijd in de omtrek kent men de hemel van Shon Mintha en vele vrome zielen komen er trouw bidden. Een vaak geuit verzoek of er geen offerblok bij kan geplaatst worden, heeft de eigenares altijd kategorisch van de hand gewezen. Want, zo redeneert zij terecht, dan zouden mensen die, toevallig geen geld bij zich hadden, nalaten te komen bidden.

Ieder die wil bidden kan komen.

Overlevering en jaartallen

Wie geschiedenis uit de overlevering opdiept, moet iedere hoop op jaartallen laten varen. Want dat is nu juist iets, waar van vader op zoon oververtelde verhalen totaal geen belang in stellen.

Men kent wel enkele mijlpalen, maar weet niet in welk jaar die staan. Soms is iets gebeurd juist in het jaar dat koningin Wilhelmina aan de regering kwam; of twee jaar na de grote orkaan.

De mijlpaal die boven alle mijlpalen uitsteekt is de emancipatie. Die verdeelt heel het verleden in twee grote tijdperken: de slaventijd (tem di catibu) en na de slaventijd (tem despues di catibu). En dan wordt de slaventijd heel gemakkelijk gelijkgeschakeld met de indianentijd of de tijd der spanjaarden.

Maar een jaartal is er niet bij. Een oude man van 91 jaar, die bizonder helder van geest was, vroeg ik in welk jaar hij was geboren. Ik hoopte eindelijk eens een jaartal los te krijgen. Ja dat wist hij wel: „in het vijfde jaar van de vrijheid".

Verloving

Te gauw hoort men wel eens beweren, dat in deze streken de verloving niet bekend is, tenzij in de steden, waar men wat uiterlijk cultuur betreft wat meer is aangepast aan noord-europa. De verloving precies zoals wij die kennen, is hier inderdaad niet gebruikelijk. Maar wat het wezen aangaat is het officiële „pidi na cas" (gevraagd om thuis te komen) gelijk aan wat wij verloven noemen.

Na de kennismaking schrijft de jongen een mooie brief aan de ouders van het meisje, waarin hij zijn verlangen te kennen geeft. Is hij persona grata, dan mag hij met de ouders komen praten, en dit heet: e ta pidi na cas.

Op een goede dag — maar het meisje heeft er wel voor gezorgd, dat de ouders weten dat er op die dag „kans" bestaat dat hij komt — verschijnt de jongen en maakt kennis. Hij moet nu de kaarten op tafel leggen: wat hij is, wat hij kan en welke de details van zijn plannen zijn. Daarin moet zijn opgenomen, dat hij ongeveer over een jaar met het meisje wil trouwen. Twee of drie jaar wachten is zeker te lang, en zal niet worden geaccepteerd.

Bij accoord wordt ook nog geregeld hoe vaak hij thuis mag komen. Niet iedere dag, o nee. Een paar keer per week en dan zo ongeveer van half acht tot half tien. Op de knoek liggen deze uren wat vroeger. Samen uitgaan is daan ook toegestaan, mits begeleid door een jaja of zusje. Op vele plaatsen is het gebruikelijk, dat men elkander een gebruikte ring geeft tot aan het trouwen.

Een jongen die een meisje zo maar in de steek laat, nadat hij „pidi" is, wordt zeker zwaar veroordeeld door de publieke opinie.

Nog wat vreemde woorden

Barigónchi — dikbuik; eigenlijk een klein koraal visje met een uitgezakte buik.

benta — tokkelinstrument bestaande uit een gebogen tak met een snaar van palmtak bespannen.

betim — maag, b.v. betim ta spook de maag rammelt.

bendjú — een muziekinstrument uit de zeer oude tijd; gelijkend op de benta, maar bespeeld met een soort strijkstok.

bión — een stok met een spijker om koeien te prikken.

P.B.

Het akkoord van Linggadjati

DE SCRUPULES VAN prof. SCHERMERHORN

(Van een medewerker in Nederland)

Er is een Engelse zegswijze, die nauwkeurig aangeeft, waarom wij er in de na-oorlogse jaren niet in zijn geslaagd onze verhouding tot Indonesië op een bevredigende wijze te regelen. Die zegswijze luidt: „You cannot have it both ways". Tweemaal hebben onze strijdkrachten een grote actie ondernomen tegen de Indonesische republiek. Ontelbare malen daarvóór én daarna zijn onze vertegenwoordigers met afgezanten van diezelfde republiek aan één tafel gaan zitten. Het uiterlijke verloop van die gebeurtenissen is algemeen bekend, evenals de complete mislukking die erop is gevolgd. Maar over de persoonlijke kant van de zaak, over de motieven, de gewetensstrijd, de grootheid en vooral ook de kleinheid van de hoofdpersonen weten wij nog veel te weinig. Een zeer bescheiden verruiming van onze kennis biedt het boek van mr. dr. C. Smit „Het Akkoord van Linggadjati" (Elsevier, Amsterdam/Brussel 1959), dat is gebaseerd op het dagboek van prof. dr. ir. W. Schermerhorn. En ook hier zien wij ons weer geplaatst voor de benauwende vraag, hoe het ter wereld mogelijk is geweest, dat wij van onderhandelen tot vechten, van vechten opnieuw tot onderhandelen, van onderhandelen wederom tot vechten en van vechten nogmaals tot onderhandelen zijn gekomen. Deze cyclus is zo verbijsterend, dat de gehele episode „gefundenes Fressen" moet zijn voor de politieke animisten onder ons, die achter elk échec een boosaardige opzet vermoeden en die, ongevoelig voor de ironie van het toeval, nog niet toe zijn aan de zachtmoedige wrevel van een Oxenstierna: „Wist gij dan niet, met welk een zielig sprankje intellect deze wereld wordt bestuurd?"

In het boek van mr. dr. Smit, dat voornamelijk een relaas is van de lotgevallen van de Commissie-Generaal, wordt uiteraard het optreden van prof. Schermerhorn, die immers voorzitter van de C.G. was, vrij breed uitgemeten. De schrijver heeft er zich echter in het algemeen voor gehoed de apologetische toon over te nemen, die — het dagboek van Schermerhorn zal pas na de dood van de steller worden gepubliceerd — vele ego-documenten kenmerkt. Hij probeert tot een objectieve waardering te komen van de rol, die de voorzitter van de Commissie-Generaal heeft gespeeld.

De kritiek, die hij uit, mogen wij wellicht onder onze eigen verantwoordelijkheid aldus samenvatten: de fout van Schermerhorn is niet geweest, dat hij te eigengereid, te achterbaks of te impulsief was, maar dat hij te veel scrupules had.

Toen in augustus 1946 de Commissie-Generaal werd ingesteld, had Nederland in zijn ervaringen met de Indonesische republiek reeds tal van schokken doorstaan. We hadden natuurlijk de „kracht van het Indonesische nationalisme" onderschat en de twist tussen hen, die opeens meer begrip wilden tonen, en degenen, die bleven vasthouden aan de oude noties omtrent de in wezen dociele inlander, zette zich tot in de hoogste regionen van het staatsapparaat voort. Er werd ontslagen en gedesavoueerd op een schaal, die wij in eeuwen niet hadden gekend, en misschien moet men zeggen, dat dit de allergische verschijnselen waren, waarmee allen, die het „Nederlandse geestesmerk" dragen, reageren op wat in de Grondwet niet is voorzien.

De laatste schok was de mislukking geweest van de besprekingen, die een Indonesische delegatie onder leiding van Soewandi op de Hoge Veluwe was komen voeren. Het zou te ver voeren, als alle oorzaken van die mislukking hier werden vermeld; maar er is iets te zeggen voor de conclusie van dr. Smit, dat op de Hoge Veluwe de laatste kans is gemist om het rijksverband te behouden.

Maar goed, de nieuwe regering, die begin juli 1946 optrad, en waarin prof. Beel het premierschap van prof. Schermerhorn had overgenomen — mr. Jonkman volgde prof. Logemann op als minister van Overzeese Gebiedsdelen —, wilde desondanks een nieuwe poging wagen om met de republiek tot een bevredigend akkoord te komen, vóórdat de Britse bezetting van bepaalde delen van Java en Sumatra op 30 november zou eindigen. Tot dat doel en ook om te voorkomen, dat de luitenant-gouverneur-generaal dr. H. J. van Mook zich voortdurend als een schietspoel heen en weer moest bewegen tussen Batavia en Den Haag voor het plegen van overleg, werd de Commissie-Generaal ingesteld.

Tot voorzitter werd benoemd de afgetreden socialistische premier, professor Schermerhorn, en tot leden van het katholieke Tweede-Kamer lid M. J. M. van Poll en de directeur van een scheepvaartmaatschappij, F. de Boer. Dr. van Mook zou ambtshalve lid van de C.G. zijn.

Wat wij ons moeten afvragen, is, in hoeverre de Commissie-Generaal zich van haar taak heeft gekweten. Daarbij is voorop te stellen, dat zij werkte onder een viervoudige en later zelfs vijfvoudige handicap.

In de eerste plaats was er de onwil, gepaard aan onmacht, van de republiek om haar meest fervente aanhangers in toom te houden. Ook als men met schijnbaar bonafide onderhandelaars zoals Sjahrir tot zaken kwam, waren er altijd wel republikeinse bladen of strijdgroepen, die tegen de geest en de letter van de bereikte overeenkomst zondigden.

Vervolgens waren regering en parlement in Nederland voortdurend enkele maten ten achter bij het stuk, dat in Batavia werd gespeeld, waardoor in Den Haag aanhoudend de indruk bestond, dat de C.G. de haar meegegeven instructies aan de collectieve laars lapte. (Een Nederlandse aide-mémoire aan de Engelse regering van 6 augustus 1946, die minister Jonkman als „de Bijbel" van de C.-G. beschouwde; werd door dr. Van Mook schamper „de brieven van Paulus Jonkman aan de Britten" genoemd).

In de derde plaats bestond er in Nederland een sterke buiten-parlementaire oppositie tegen de gehele richting, waarin de C.-G. dacht te koersen en die oppositie vond haar neerslag in scherpe en vaak grievende kritiek aan het adres van de landvoogd en van de voorzitter van de C.-G.

Een andere handicap was het ernstige gebrek aan tijd, waarmee de C.-G. had te kampen. Niet alleen de komende opheffing van de isolerende laag, waarvoor de Britten, ondanks alles, hadden gezorgd, speelde daarbij een rol.

Ook de in snel tempo opdrogende deviezen- en goud-reserves baarden ernstige zorg. In mei 1947 kwam dr. Hirschfeld in Batavia uiteenzetten, dat de toenmalige sterkte van onze strijdkrachten nog slechts korte tijd kon worden gehandhaafd. Als niet op korte termijn de in het binnenland opgeslagen ondernemingsprodukten konden worden gerealiseerd of een buitenlandse lening kon worden verkregen, dan zou zelfs de verkoop van al het goud van de Javase Bank niet toereikend meer zijn om het eind van het jaar te halen.

In het laatste stadium van het bestaan van de C.-G. brokkelde voorts de eensgezindheid van de leden onderling af. Het begon ermee, dat men de voorzitter zijn apartjes met Sjahrir niet langer gunde. De samenwerking tussen Schermerhorn en Van Poll liet verder in het algemeen weinig te wensen over.

Maar bij de heer De Boer (notabene de eerste, die, in Karatsji, had uitgesproken, dat zijn mede-leden zich ervan overtuigd dienden te houden, dat iedereen in Holland van nu af aan dacht, dat zij gek waren) ontwikkelde zich zoveel wrevel over de wijze, waarop het Nederlandse parlement werd ontzien, en ook zoveel twijfel nopens de juistheid van inzichten, die in zijn eigen kring heftig werden aangevallen (bij zijn terugkeer naar Batavia in januari 1947 had niemand hem op Schiphol uitgeleide gedaan), dat hij uiteindelijk het begaan van de militaire weg ging bepleiten en aan de vooravond van de ondertekening van het basis-akkoord van Linggadjati, namelijk op 18 maart 1947, het lidmaatschap van de Commissie-Generaal neerlegde. Dat twee adspirantleden van de C.-G., te weten prof. S. Posthuma en prof. J. H. W. Verzijl, in deze zelfde periode voor de eer bedankten, was minder verwonderlijk dan het feit, dat een socialistische minister als mr. Jonkman hen ooit had uitgekozen om dit lichaam te gaan aanvullen.

Over dr. H. J. van Mook worden in het boek van mr. dr. Smit enkele krasse dingen gezegd. Hij zou gestreefd hebben naar een Nederlands-Indië „los van Nederland". De landvoogd zou een autocraat zijn. Het van hem zelf afkomstige K.B. van 23 december 1943 (Staatsblad D 65), dat tot aan de souvereiniteitsoverdracht de grondslag is gebleven van het bestuur van het na-oorlogse Nederlands-Indië, stelde hem in staat af te wijken van alle wetten, de Grondwet inbegrepen, en, in overeenstemming slechts met de Raad van Departementshoofden, ordonnanties vast te stellen, m.a.w. een eigenmachtig gezag uit te oefenen. Tenslotte stond dr. Van Mook „in de roep anti-Nederlands te zijn", een gezindheid, waartoe ook „een zekere minachting voor het betrekkelijk kleine gedoe" in Nederland zou hebben bijgedragen.

Men kan zich afvragen, of vooral die eerste mededeling over dr. Van Mook niet enigszins geclausuleerd zou moeten worden, maar overigens blijft het een feit, dat de luitenant-gouverneur-generaal in het na-oorlogse Indische landschap met hoofd en schouders boven zijn omgeving (de voorzitter van de C-G incluis) heeft uitgestoken. Hij voorzag de Commissie-Generaal van inlichtingen en denkbeelden (met name de schepping van de Nederlands-Indonesische Unie, waarvan hij het idee Schermerhorn aan de hand deed in een gesprek op vrijdagmiddag 18 oktober 1946) en stampte bijna in zijn eentje het begin van een Indonesische federatie uit de grond.

Terugkerend tot de vraag, die wij ons hebben gesteld, constateren wij, dat de Commissie-Generaal inderdaad tot zaken met de republiek is gekomen en op 15 november 1946 overging tot het paraferen van de ontwerp-basisovereenkomst van Linggadjati, zonder dat de Nederlandse regering daarmee overigens had ingestemd.

Zeker muntte dit ontwerp niet uit door grote duidelijkheid en exactheid, maar het leek althans een basis om het gesprek met lieden als Sjahrir c.s. voort te zetten. De regering aanvaardde het dan ook, toen de C.-G. er mee naar huis kwam. Zij besloot verder wel haar Indonesische politiek in het algemeen, maar niet het ontwerp-akkoord van Linggadjati aan de goedkeuring van de Kamer te onderwerpen.

En op dit ogenblik openbaarde zich nu de tragiek, die het bestaan van de Commissie-Generaal heeft omgeven. Zij was, uitgerust met bevoegdheden die aan het opperbestuur toekomen, naar Batavia uitgezonden om daar te trachten de republiek door een kundige uitstalling van nuchtere argumenten tot rede te brengen. Uit de botsing met de opinies van de Indonesiërs was voor haar echter een waarheid ontstaan, die voor het Nederlandse parlement vooralsnog moeilijk verteerbaar leek.

Zij werd zich nu — waarschijnlijk wat aan de late kant — bewust van die andere kant van haar opgave, n.l. recht te doen wedervaren aan specifiek Nederlandse inzichten. Het was haar taak dr. Van Mook en zijn Raad van Departementshoofden er voortdurend van te doordringen, dat Plein en Binnenhof voor het Indonesische probleem een levendige en gearticuleerde belangstelling bezaten. Dit dualisme: in haar geestelijke evolutie verder te zijn dan Den Haag en tegelijk te moeten optreden uit naam van Den Haag, moet de verklaring zijn voor het feit, dat de Commissie-Generaal uiteindelijk heeft gefaald.

Zij stelde op verzoek van de regering een interpretatie op het basisakkoord samen, die niet alleen — in de terminologie van mr. dr. Smit — „lang en onoverzichtelijk" was, maar die haar — vooral nadat de Tweede Kamer dit document in de bekende motie-Romme-Van der Goes van Naters had vastgelegd — bovendien aan haar plaats kluisterde. De diplomatieke ruimte was haar, neen: had zij zichzelf ontnomen en voortaan zou zij de republiek nog onhandelbaarder vinden dan deze voordien al was.

De tragiek van Schermerhorn en zijn Commissie-Generaal gaat nog verder. De mogelijkheid van het militaire alternatief heeft haar eerder voor ogen gestaan dan de regering in Nederland en ook dit was weer een voorbeeld van het faze-verschil tussen Batavia en Djakarta. Men moet aannemen, dat een man als Schermerhorn de fundamentele neiging tot onderhandelen met de republiek heeft bezeten. Op pag. 178 vertelt mr. dr. Smit zelfs, dat Schermerhorn persoonlijk de toepassing van militair geweld zag als het begin van het einde der Nederlandse activiteit in Z.O. Azië. Alle argumenten tegen het bewandelen van die weg heeft hij gekend en gehanteerd.

Het merkwaardige is, dat één daarvan hem nog door generaal Spoor is voorgehouden. Voordat hij met het ontwerp-akkoord naar Nederland terugkeerde, heeft Schermerhorn een vergadering belegd met de generaals Spoor en Buurman van Vreeden en met admiraal Pinke om van hen te vernemen, wat zij van het militaire alternatief dachten. Spoor zei toen aanstonds: „Geloof u aan de mogelijkheid van een verwerpen van dit akkoord? Nu de Commissie-Generaal een bepaalde overeenkomst heeft bereikt, zouden wij bij de verwerping daarvan „nowhere" in de wereld zijn."

Na zijn terugkeer in Batavia, toen Schermerhorn zijn buiging tegen het Nederlandse parlement reeds had gemaakt, bespeurde hij toenemende onverzettelijkheid bij de Indonesiërs. Ook nadat het akkoord van Linggadjati, met handhaving van wederzijdse reserves, was ondertekend, ging de republiek zich aan zoveel chicanes en openlijke verdrags- en bestandsschendingen te buiten, dat zelfs een man als Schermerhorn het bloed onder zijn nagels vandaan werd gehaald. Nog vlak voor de eerste politiële actie moet hij bezwaren tegen de militaire oplossing hebben gekoesterd, maar hij liet na ze duidelijk te formuleren. Waarom? Omdat, zo deelt hij mee, Koos Vorrink hem telefonisch had bezworen niet met de andere leden van de C.-G. van mening te verschillen, aangezien er anders in Nederland een kabinetscrisis zou uitbreken.

Het is geen sterke verklaring, maar is het ook de juiste? Zou ook niet een zekere malaise, een gevoel van teleurstelling over het onverbiddelijk uitblijven van de door hem voorgestane oplossing, een rol hebben gespeeld? Hoe is het anders te verklaren, dat Schermerhorns laatste daad in Batavia als voorzitter van de C.-G. hierin bestond, dat hij zes dagen na het begin van de Eerste Politiële Actie heftig pleitte voor een opmars naar Djokjakarta, welke stad hij een „geestelijke pesthaard" noemde!

Zijn scrupules ten opzichte van het Nederlandse parlement hadden zijn scrupules voor het Indonesische nationalisme een halt toegeroepen en tenslotte behaalden zijn scrupules jegens Nederlandse levens en eigendommen de overhand op wat hij staatkundig juist achtte. Een duidelijker voorbeeld van een politiek bankroet is nauwelijks denkbaar.

—DE ROTS—

CURACAO

H. Missen op ZONDAG:

Santa Ana	5.00, 7.00, 8.00 en 9.00	
Pietermaai	5.00, 7.00, 8.00 en 9.00	Tevens avondmis om 19.00
Santa Familia	5.00, 6.30, 7.45 en 9.00 uur	
Coromoto	5.00, 7.15, en 8.30	
Wishi	5.00, 6.30, en 8.00	Tevens avondmis om 19.00
Santa Maria	5.00, 6.30, en 8.00	Tevens avondmis om 19.00
Jan Doret	5.00 en 8.30.	
Suffisant	5.00, 7.00, en 9.00	Tevens avondmis om 19.00
Groot Kwartier ..	5.00, 7.15, en 8.30	
Janwé	5.00 en 8.00.	Tevens avondmis om 19.00
Santa Rosa	5.00, 7.00, 8.00 en 9.00	Tevens avondmis om 19.00
Westpunt	5.00 en 8.30.	
Soto	5.00 en 8.00.	Tevens avondmis om 17.00
Steenrijk	5.30, 7.30, en 8.30	

Preek in de NEDERLANDSE taal:
iedere zondag: Sta Ana om 9 uur
Pietermaai om 8 en 9 uur
Groot Kwartier om 8.30 uur
Janwé om 8 uur
Sta Rosa om 9 uur

de 2e en 4e zondag van iedere maand op Sta Familia.

N.B.: CRECHE: Op Sta Rosa kunt u tijdens de H.H. Missen van 7, 8 en 9 uur uw kleine kinderen bij de Eerw. Zusters in bewaring geven.

H. Missen in de week:

Santa Ana: 8.00, 6.30 en 7.30

Pietermaai: 5.30, 6.00, en 6.30 (zaterdag 7.00 i.p.v. 5.30)

Santa Familia: 6.00, 6.30 en 7.00

Coromoto: 6.30 (op zaterdag om 7.15)

Wishi: 6.15 en 7.00 (woensdag om 7.30)

Sta Maria: 6.00 en 6.30 (zaterdag 7.00; woensdag geen 6.00)

Jan Doret: 6.30 (zaterdag 7.00)

Suffisant: 6.00 (zaterdag 7.00)

Groot Kwartier: 6.00 en 6.30 (woensdag 7.45)

Janwé: 6.30 (zaterdag 7.00)

Santa Rosa: 6.00 en 6.30 (zaterdag 7.00)

Westpunt: 6.00 (zaterdag 6.30).

Steenrijk: 6.00 en 6.30 (zaterdag 7.00).

Soto: 6.30 (zaterdag 7.00)

H. Missen op ZONDAG:

Playa: 5.00, 6.30, 7.30 en 8.30 .... tevens om 19.00 Avondmis

San Nicolas: 5.00, 6.15, 7.30 en 8.30 .... tevens om 17.00 Avondmis.

ARUBA

H. Missen in de week:

Playa: 6.00, 6.30 en 7.00
San Nicolas: 6.00, 6.30 en 7.00.
Preek in de NEDERLANDSE taal:
Playa: iedere eerste zondag van de maand in de Avondmis om 19.00.
San Nicolas: de eerste zondag van de maand om 8.30.

Morgen, zondag 17 mei, Hoogfeest van Pinksteren, Nederdaling van de H. Geest over de Apostelen.

EILANDSRAADSVERKIEZING 1959

Hierbij wordt ter openbare kennis gebracht:

a. artikel 37 van het Kiesreglement Eilandsraad Curaçao (A.B. 1959 nr. 4) luidt:

1. Iedere werkgever is verplicht te zorgen dat iedere werknemer, die bij hem in dienstbetrekking is en bevoegd is aan de stemming deel te nemen, daartoe de gelegenheid krijgt gedurende ten minste drie achtereenvolgende werkuren tussen acht uur des voormiddags en zes uur des namiddags, tenzij de werknemer gedurende de uren waarop de stemming kan worden verricht uit anderen hoofden drie achtereenvolgende uren vrij is.

2. Iedere werkgever, die door personen van drieëntwintig jaren en ouder arbeid doet verrichten in fabrieken en werkplaatsen, is verplicht te zorgen dat een door of namens hem ondertekende lijst, waarop ten aanzien van de kiezers, aan wie ingevolge het vorige lid gelegenheid wordt gegeven aan de stemming deel te nemen, de tijd daarvan vermeld staat, uiterlijk een week vóór de dag der stemming ter kennis van alle werknemers wordt gebracht.

b. artikel 134 van het Kiesreglement Eilandsraad Curaçao luidt:
De werkgever, die de hem bij artikel 37 opgelegde verplichtingen niet nakomt, wordt gestraft met hechtenis van ten hoogste veertien dagen of geldboete van ten hoogste vijf en zeventig gulden.

Curaçao, namens de Gezaghebber van het eilandgebied Curaçao
Het hoofd van de afd. B.S., B. & V.
A. L. HOLLANDER.

VOLK VAN CURACAO

- Duizende getroffenen door de watersnood in Cabimas (Venezuela) hebben have en goed verloren.
  Zij hebben Uw hulp nodig.
- Helpt zoveel U kunt.
- Indien U kleding, schoeisel, etc. beschikbaar heeft, belt dan Tel. 11175 of 35097 en wij komen het halen.
- Een geldelijke bijdrage kunt U op iedere plaatselijke bank storten ten name van het Comité of belt U even No. 11175 of 35907.
- Alle hulp wordt op prijs gesteld.
- Laat ons tonen dat Curaçao helpt, waar het nodig is.

Comité „Pro-Damnificados Del Zulia"

Vele Nederlandse Semi-profclubs hebben met financiële MOEILIJKHEDEN te kampen

Zal eendracht in VOLENDAM kunnen worden gehandhaafd?

Nog altijd bezit Nederland 79 semi-profclubs in de voetbalcompetitie. Er is een proces aan de gang van versterkte promotie en eveneens versterkte afvoering, doch aan het einde van dat proces, over enige jaren uitgesmeerd, zullen er toch nog 72 clubs zijn.

Iedereen is er wel van overtuigd, dat een dergelijk aantal voor een klein land veel en veel te groot is. Ook de bestuurderen van die clubs hebben deze overtuiging, maar natuurlijk moet hun eigen vereniging worden gerekend tot degenen, die tenslotte overblijven. Zo gaat dat nu eenmaal, maar juist daardoor is het zo moeilijk, om niet te zeggen onmogelijk, om spijkers met koppen te slaan en een plan uit te werken, dat ten doel heeft het aantal betalende voetbalclubs tot een minimum te beperken.

In vele netelige vraagstukken brengt de tijd vaak raad. Er zijn aanwijzingen, dat zulks misschien ook in de voetbalwereld het geval zal zijn. Behalve in de eerste klasse B en in de tweede klasse A hebben de clubs namelijk nog nooit zo'n slecht seizoen beleefd als ditmaal en men behoeft waarlijk geen groot econoom te zijn om vast te stellen, dat tal van clubs in grote financiële moeilijkheden moeten verkeren.

De oorzaak van deze moeilijkheden is, dat er in de verschillende afdelingen clubs waren, die ver boven de concurrenten uitstaken en regelrecht op het kampioenschap afstevenden. De competities ontbeerden daardoor de nodige spanning, die tenslotte toch als een levensvoorwaarde moet worden beschouwd. Een competitie zonder spanning is zo dood als een pier. Het publiek betaalt nu eenmaal geen entreegelden voor een wedstrijd, die weinig of niets om het lijf heeft.

In de hoofdklasse veroverde het Rotterdamse Sparta al vroeg in het seizoen de leiding en het heeft deze verdedigd op een wijze, die alom bewondering heeft afgedwongen. aSlechts twee keren immers leed Sparta een nederlaag en de ene concurrent na de andere liet het hoofd zaken. Lang voor het einde van de competitie waren er aldus nog maar twee concurrenten en weinig later was er nog maar één, namelijk Rapid. Het aantal clubs dat geen hoop meer mocht koesteren op de landstitel en dat ook niet meer bevreesd behoefde te zijn voor degradatiegevaar, werd elke week groter en daarmede groeide eveneens het aantal wedstrijden, dat alleen nog maar als een formaliteit kon worden beschouwd. Aan de toegangshekken van de terreinen was dat maar al te duidelijk te merken en steeds dieper werden de zorgenrimpels van de penningmeesters. De spelers immers moesten toch worden betaald en moesten eveneens hun premies hebben voor een gelijk spel of een overwinning.

Wie daarom meent, dat het teveel aan semi-profclubs moet worden gezocht in de eerste of tweede klasse vergist zich. Het huist eveneens in de hoogste klasse. VVV te Venlo heeft dienaangaande de laatste twijfel wel weggenomen. Het bestuur van deze hoofdklasser toch heeft reeds nu bekend gemaakt, dat het zich gedwongen ziet volgend seizoen grote bezuinigingen in te voeren.

VVV heeft nog slechts één „dure" speler, namelijk de Duitser Spikofski Deze wordt te koop aangeboden evenals trouwens alle andere spelers. Wie wil blijven of niet weg kan, zal een nieuw contract kunnen tekenen. Een contract evenwel, dat minder inkomsten garandeert dan tot nu toe. De vergoedingen voor de trainingsavonden en de premies voor de wedstrijden zullen afhankelijk worden gesteld van de inkomsten der thuiswedstrijden.

Een wel zeer wankele basis derhalve voor semi-profs. En wankel te meer, daar Venlo slechts een kleine plaats is met vrijwel geen achterland. Het maximum aantal bezoekers in het gunstigste geval is vrij vlot na te gaan. De top is daar heel gauw bereikt. Het zegt toch wel iets, dat VVV hiertoe moet overgaan, ofschoon het in het afgelopen seizoen lange tijd tot de gegadigden voor de eerste plaats kon worden gerekend.

In de eerste klasse A nam Volendam al vrij snel een forse voorsprong, die de competitie volledig vermoordde. Weliswaar was er tegen het einde een kleine inzinking, maar alleen Leeuwarden kon daaruit nog enige munt slaan. **Alle anderen voetbalden voor lege tribunes gedurende vele maanden en menige penningmeester zal wel lijden aan slapeloosheid.**

Met dat al is Volendam dus hoofdklasser geworden. De kleine vissersplaats aan het IJselmeer concentreert zich geheel op deze vereniging, die in de oorlog is voortgekomen uit de Katholieke Voetbalbond en die sindsdien in de tweede klasse steeds een vooraanstaande rol heeft

Nederlandse Sportbrief

gespeeld. Eerst bij de amateurs en daarna ook bij de semi-profs. Het wonder schuilt in de omstandigheid, dat het stadje zelf tot nu toe de spelers heeft geleverd voor de ploeg en dat men er nog nooit een „vreemde" bij heeft gehaald. Vermoedelijk zou deze er trouwens ook niet hebben geaard, want de spelers van Volendam zijn vissers en sommigen dragen nog altijd de typische kleding.

Of wij nu Volendam echter moeten gelukwensen met het succes, weten wij eigenlijk niet recht. Door eendracht heeft de club nu het hoogst bereikbare behaald, maar de vraag dringt zich op, of die eendracht zal kunnen worden gehandhaafd. De club komt voor grote kosten te staan, mede doordat de accomodatie moet worden uitgebreid en vernieuwd. Het terrein is niet geschikt voor hoofdklassevoetbal. En zullen de eigen vissers geschikt zijn voor deze klasse? Zal men niet, om zich te kunnen handhaven, een beroep moeten doen op andere, „vreemde" krachten? En zullen de eenvoudige vissersjongens, die uitblinken op het voetbalveld, zoals midvoor Tol en linksbuiten Veerman, niet zwichten voor interessante aanbiedingen van andere clubs?

Het gevaar is niet denkbeeldig, dat het bereiken van het hoogste doel het begin van het einde van de club zal zijn. Het stadje is te klein om alle kosten zelf te kunnen blijven dragen.

Ie de tweede klasse B heeft het oude Go Ahead te Deventer zich van begin af veruit de sterkste getoond. Het is dan ook met vlag en wimpel kampioen geworden en daardoor gepromoveerd naar de eerste klasse. De overige clubs in die afdeling hadden althans nog het voordeel, dat ook de tweede plaats nog promotie betekende, zodat het waard was daarvoor te blijven strijden. Maar een dergelijke promotie staat naar Nederlandse begrippen nu eenmaal zelfs niet in de schaduw van een kampioenschap. Dat is het enige doel. Een ander bestaat er niet.

Er was en er is zelfs op dit ogenblik dus alleen werkelijke topspanning in de eerste klasse B en de tweede klasse A. **In die eerste klasse doet het Groningse GVAV een dappere poging het hoofdklasserschap, dat vorig seizoen verloren ging, te heroveren.**

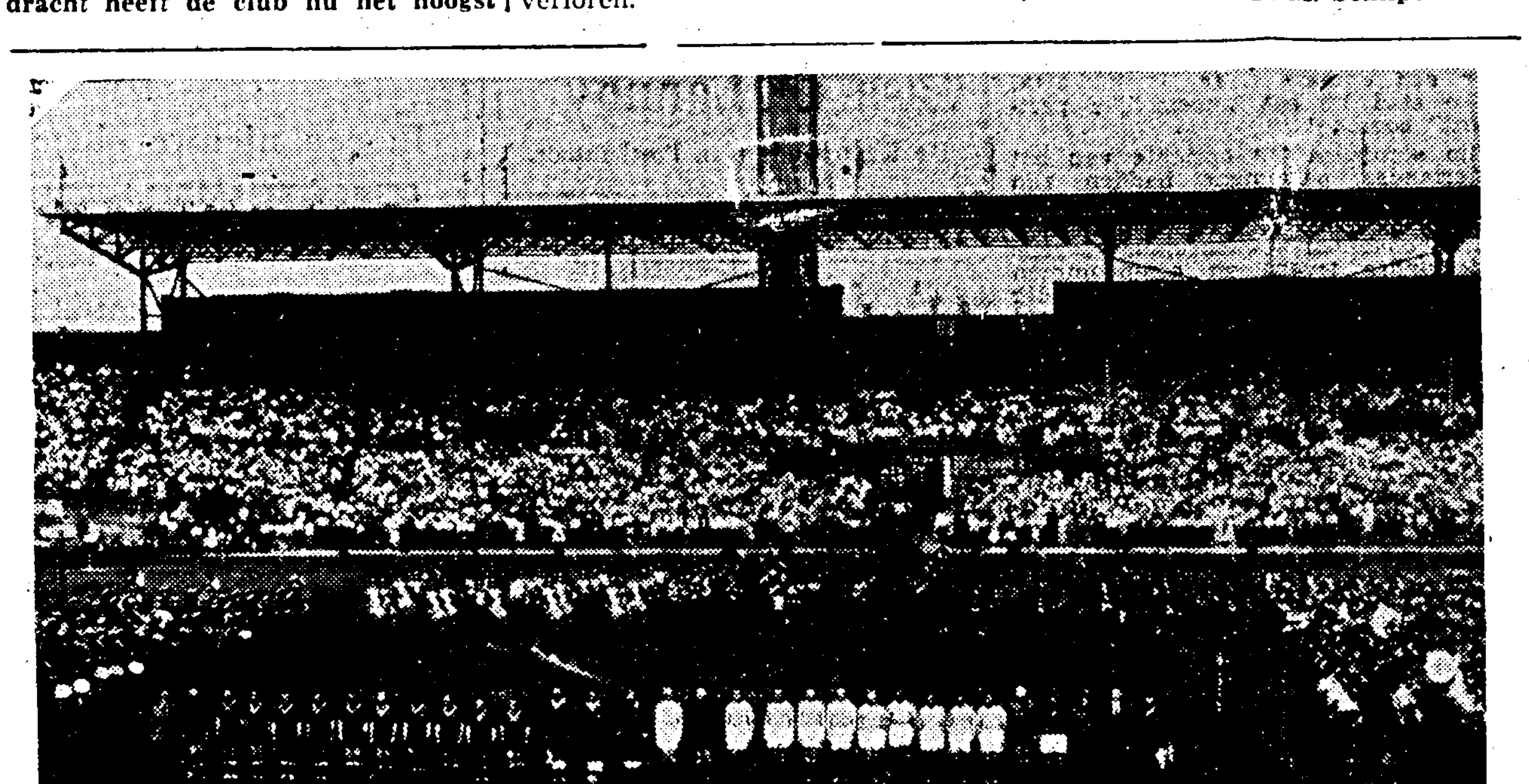
Geruime tijd zag het er trouwens naar uit, dat Sittardia met vlag en wimpel kampioen zou worden. De Limburgers kregen een ferme voorsprong, maar deze ging ten gevolge van een geduchte inzinking geheel verloren.

Alles hangt af van de slotontmoeting tussen Sittardia en GVAV. De winnaar is kampioen en promoveert.

Nuchter geredeneerd zou het zeker het best zijn, indien GVAV met de eer ging strijken. De noordelijke provincies immers zijn thans niet vertegenwoordigd in de hoofdklasse, terwijl Limburg bijna overloopt van hoofdklassers.

Dat „overlopen" vestigt meteen weer de aandacht op de dwingende noodzaak van fusies. Haarlem en omgeving telt maar liefst vijf eerste-klassers, Groningen ongeveer eenzelfde aantal verdeeld over eerste en tweede klasse, terwijl Limburg wemelt van hoofdklassers en eersteklassers. Voor Haarlem en Groningen moet het immers mogelijk zijn uit het verspreide spelersmateriaal een elftal te vormen, dat in de hoofdklasse kan uitkomen, gelijk het voor Zuid-Limburg mogelijk moet zijn bij wijze van spreken een kampioenselftal te formeren. Men moet het zich dan zo voorstellen, dat de gezamenlijke clubs als het ware een semi-profelftal gaan exploiteren en verder onder de eigen naam met al hun elftallen blijven voortbestaan. Dat is de enige denkbare mogelijkheid voor alle betrokkenen om in leven te blijven en bovendien een hoofdrol te vervullen. Men verwerpt die gedachte mogelijk wel niet helemaal, maar niemand wil de eerste zijn, omdat men vreest de eigen positie te verzwakken bij de onderhandelingen. Men geeft er daarom de voorkeur aan in armoede te leven, doch het is zonder meer duidelijk, dat er op de duur geen enkele andere uitweg zal zijn dan fuseren. Zeker, indien de thans nog vage plannen om het aantal semi-profclubs terug te brengen tot 54 (een hoofdklasse en twee afdelingen eerste klasse van elk achttien clubs) vastere vorm aannemen en in een tijdspanne van drie jaren worden verwezenlijkt!

B. M. Schilperoort.

In het Olympisch Stadion te Amsterdam werd zaterdagmiddag de voetbalwedstrijd gespeeld Nederland—België — oud-internationals voorafgegaan door een grote militaire show, waaraan ruim 400 militairen deelnamen. Alles ten bate voor de militaire oorlogs-slachtoffers.

De sportiviteit van „FLEUR DE MARIE" kan velen tot voorbeeld strekken

Willemstad. — In de kompetitie B-klasse is de strijd gestreden. In zijn laatste wedstrijd tegen Union Fleur de Marie behaalde Scherpenheuvel de begeerde titel.

We komen nog even op die wedstrijd terug. Niet omwille van het vertoonde spel. Dat was voor ons niet zo'n imponerende boeiende gebeurtenis. Wel imponerend was het gedrag, het optreden van Union Fleur de Marie, dat een opvallend sportieve indruk maakte. Er werden geen ballen weggetikt of getrapt bij het nemen van vrije trappen. Geen ballen ver buiten de lijnen gewerkt bij ingooien. Niets daarvan. De tegenpartij kreeg de bal op de plaats waar gespeeld moest worden. Er waren geen praatjes tegen de scheidsrechter. Het sportief optreden de Union Fleur de Marie hield gelijke tred met het groeien van de nederlaag. Ook toen het 5 en 6-0 werd.

En de elf moesten het doen zonder steun van supporters. Er zaten wel een partij luidruchtige knapen op de tribune, maar die waren niet aan hun kant. Toch zijn zulke grote nadelige cijfers, die niet verwacht werden, niet alleen een grote teleurstelling maar kunnen ook irriterend werken. Men heeft het niet kunnen merken.

Union Fleur de Marie speelde sportief tot het bittere einde. Wij weten niet of de spelers er aan gedacht hebben of ervan overtuigd waren, maar hun optreden was een schone overwinning van zelfbeheersing en discipline van de ploeg in zijn geheel en van iedere speler in het bijzonder. Het was een schonere triomf dan het behalen van welke titel of kampioenschap ook.

Moge die sportieve geest steeds het hoofddoel blijven in het spel van Union Fleur de Marie. Het is een felicitatie waard.

Toen wij bovenstaande stukje geschreven hadden, keken wij de Officiële Mededelingen van de CVB nog eens over met zijn lange lijst van schorsingen straffen en boetes. Daarbij gevoegd het herhaaldelijk onsportief optreden van veel spelers in kleine gevallen als hierboven aangehaald dan is zo'n lijst voor velen een overweging waard. Maar welk lid van de CVB leest de lijst?

Voetbalmachientje.

In de wedstrijd hierboven genoemd hebben wij ook een voetbalmachientje aangehaald dat in de Scherpenheuvelgelederen opereerde. Die speler met aanleg, die de aandacht wekt en trekt van alle kant, had in genoemde wedstrijd veel sukses. Het is niet onze bedoeling geweest die speler op het voetstuk te plaatsx. Het is trouwens veel beter dat hij met beide benen op de grond blijft en zijn lopers goed gebruikt voor de voetbalkapaciteiten die hij bezit. Tot genot van de speler zelf, van zijn klub en van heel veel kijkers. Het meest zal hij van zijn voetbalkunnen genieten, wanneer hij zijn spel zo perfekt mogelijk speelt voor zijn plezier. En niet om gezien te worden. Dan zal hij ook niet met trotse stap door de straten stappen met vooruitgestoken borst en het hoofd in de nek. Wij zouden zeggen blijf bij al uw sportsuksessen die up van alle kanten van harte worden gegund, de goede eenvoudige Curaçaose speler. En speelt uw spel steeds zo dat uw leiders zich nimmer over uw optreden behoeven te schamen.

Overigens wensen wij Scherpenheuvel goed sukses in de promotiewedstrijden.

Vertegenwoordiger van Saoedi-Arabie opgenomen in Amer. oliemaatschappij

Cairo — De voormalig Ambassadeur van Saoedi-Arabie in Londen, Sjeik Hafez Wahba, is als eerste Saoed-Arabier in de directie opgenomen van een grote Amerikaanse Oliemaatschappij, de ARAMCO. Hij zal de regering van zijn land vertegenwoordigen in de raad van beheer van de ARAMCO. Dit feit wordt algemeen beschouwd als een aanzienlijke tegemoetkoming aan de regering van Saoedi-Arabie en is het resultaat van maandenlange onderhandelingen tussen de ARAMCO en de Regering van Saoedi-Arabie.

De Sjeik is 70 jaar oud en was van 1924 tot 1927 gouverneur van Mekke, van 1927 tot 1929 adjunct-onderkoning van Hedjaz en van 1930 tot 1948 gezant, later ambassadeur in Engeland.

Nieuwe Arbeidsregeling voor Douane-ambtenaren

Willemstad. — Met ingang van 16 juni 1959 zullen nieuwe arbeidsvoorwaarden voor het korps Douane-ambtenaren in werking treden.

Hiermede zal gebroken worden met het 10-urensysteem, aangezien de nieuwe regeling rekening houdt met een acht-urige werkdag. Overwerk en werk op rustdagen zal gekompenseerd worden door het geven van extra-dienstvrije dagen en door geldelijke vergoedingen.

De ambtenaren van de bewakingsdiensten op Aruba en Curaçao doen over het algemeen langer dienst, doch voor hen is een zodanig rooster opgesteld, dat zij extra-vrije dagen krijgen. Men zal echter streng optreden als men pogingen zal doen overwerk te creëren.

Op Curaçao zullen de ambtenaren van de bewakingsploegen om de drie dagen een vrije dag krijgen, doch zullen normaal 9 uren per dag werken. Op Aruba zullen deze ambtena ren 8 uur en een kwartier per dag werken en daar zullen deze ambtenaren eens in de vier dagen een vrije dag hebben.

FIDEL CASTRO kon niet blijven

(van onze korrespondent)

Port of Spain — Fidel Castro, die eerder had toegezegd 24 uur lang de gast te zullen zijn van de Trinidadiaanse regering, is na zijn Zuid-Amerikaanse reis aangekomen in Trinidad. Hij kon echter niet langer blijven dan 12 uur, omdat naar hij zei „men mij nodig heeft in Cuba". De premier zag er zeer vermoeid uit en sprak met schorse stem, klaarblijkelijk lijdende aan een aanval van griep.

De Cubaanse staatsman die met een Cubaanse Viscount vloog, is 25 dagen niet in Cuba geweest. Hij hoopte [illegible] terug te keren naar Trinidad, waar de bergen hem zo herinnerden aan de Siera Madre in Cuba.

Luchtvaart is straaltijdperk te haastig binnengestapt

„Doe je niet mee dan ga je waarschijnlijk bankroet en anders ben je ook verloren"

(Van een bijzondere medewerker)

Ruim een half jaar geleden nog schreef de Amerikaanse Aviation Daily: „Als er een overeenkomst kon worden gesloten om het in gebruik nemen van straalverkeersvliegtuigen een paar jaren uit te stellen, zouden de directies der luchtvaartmaatschappijen hollen om daar hun handtekening onder te zetten". In luchtvaartkringen maakt men zich in toenemende mate ongerust over het naderen van de dag, waarop het straaltijdperk, na het aarzelende begin waar we nu getuige van zijn, in volle hevigheid zal losbarsten. Toen de grote luchtvaartmaatschappijen hun bestellingen op straalverkeersvliegtuigen plaatsten, gaf één der kopstukken uit de verkeersluchtvaart de gevoelens weer, door te verklaren: „Als je meedoet, ga je waarschijnlijk bankroet en als je niet meedoet, ben je ook verloren". Nu men over de ervaring van een paar maanden exploitatie van straalverkeersvliegtuigen door BOAC en Pan American Airways beschikt, zou men geneigd zijn die uitlatingen aan misplaatst pessimisme toe te schrijven. Inderdaad zijn de beginresultaten uitstekend, want terwijl beide maatschappijen over de eerste weken reeds een bezettingsgraad voor hun vliegtuigen boekten van 80 pct., liep het gemiddelde in de daarop volgende weken op tot 96 pct. Het beeld dat die eerste paar maanden van straalverkeer over de Atlantische Oceaan te zien geven, is echter verre van zuiver. Bij gelijke tarieven zal het reizend publiek steeds de snelste verbinding prefereren. Bovendien is er de aantrekkelijkheid van het nieuwe. Het resultaat is dus, dat de diensten met straalverkeersvliegtuigen thans niet alleen de normale toeloop verwerken, doch ook veel passagiers bij de andere maatschappijen, die nog met vliegtuigen met zuigermotoren werken, weglokken.

Dat de belangstelling voor het vliegen met straalverkeersvliegtuigen abnormaal is, blijkt duidelijk hieruit, dat terwijl de winter altijd de slappe tijd pleegt te zijn, in de afgelopen maanden bij de PAA en BOAC met wachtlijsten moest worden gewerkt. „De meeste mensen bedenken maar een motief om nu naar Europa te reizen", schreef „Business Week" en dat blijkt mede hieruit, dat lieden die niet met een straalverkeersvliegtuig kunnen vliegen, bij honderden hun boekingen afzeggen.

Ofschoon enerzijds verwacht wordt, dat het snelle vervoer met straalverkeersvliegtuigen een nieuwe stroom van passagiers zal aantrekken, is men in vakkringen toch van mening, dat als alle grote maatschappijen op het straalvliegtuig overschakelen, er een overcapaciteit zal zijn. De ICAO, de internationale organisatie voor burgerluchtvaart publiceerde vorig jaar een gedocumenteerde studie over dit onderwerp en concludeerde dat er straks met te veel lege zitplaatsen zal moeten worden gevlogen, terwijl het een groot probleem zal blijken het overbodig geworden zuigermotormaterieel te verkopen. De publicatie van dit rapport werd op verzoek van bepaalde Amerikaanse luchtvaartmaatschappijen een tijd uitgesteld, omdat het hun kans leningen te kunnen afsluiten voor de aanschaffing van straalvliegtuigen, ernstig zou benadelen!

Fabrieken doen nu noodgedwongen zaken waar Plesman indertijd Fokker al niet toe kon bewegen

Er zijn méér diensten bijgekomen, dus een groter aanbod van zitplaatsen, zodat ondanks het feit, dat er veel meer mensen van het vliegtuig gebruik maakten dan voorheen, over het eerste kwartaal van 1958 op de Oceaanroute de bezettingsgraad 8,5 pct. minder was dan in 1957 en over het tweede kwartaal 12,1 pct. minder. Voor de straalverkeersvliegtuigen die het volgend jaar op de Oceaanroute komen, zouden er theoretisch 30 tot 40 zitplaatsen te veel zijn. Maar waarschijnlijk nóg meer. Het toestel waar Pan American nu mee vliegt, is niet eens een Oceaanvliegtuig, doch de zg. „kleine" Boeing 707-120, het type Stratoliner. De nog niet geleverde Boeing 707-320, type Intercontinental, een kolos die maximaal 180 passagiers kan vervoeren en vermoedelijk 150 bij de drie-klassen-indeling, is voor de Oceaanroute bestemd. Van dit type zijn er door verschillende opdrachtgevers 59 besteld!

Dat de concurrentie bijzonder zwaar is geworden, toont Zuid Amerika, waar tien jaar geleden negen luchtvaartmaatschappijen werkten. Nu zijn het er zestig! Aan de horizon doemt de Russische Aeroflot op en ook de Japanners komen hun deel van de straalluchtvaart opeisen. De kleine „independents", die niet aan de IATA-afspraken zijn gebonden, werken met uitverkoopprijzen. Buenos Aires-New York, waarvoor het normale tarief toeristenklas 459 dollar bedraagt, kost bij de „onafhankelijken" 336 dollar en er zijn er die de passagier voor $ 285 ook nog wel meenemen. Pan American, die in dit gebied eens een zeer sterke positie innam, lijdt zwaar verliezen en moest op zijn basis in Miami 250 mensen ontslaan. Ook van Europa uit is van de Zuid-Amerika-route de room afgeschept. Bedroeg de gemiddelde bezettingsgraad van de vliegtuigen der gezamenlijke diensten in 1955 nog 68,7 pct., over de eerste helft van vorig jaar was deze gekelderd tot 46 pct.

De opties niet inbegrepen, lopen er thans de volgende bestellingen op straalvliegtuigen voor de middelbare en lange afstand: 184 Boeings, 143 Douglas FC. 8, 35 Vickers VC 10, 82 Convairs, 33 Comets, 24 DH. 121 en 45 Caravelles. Totaal 546 straalverkeersvliegtuigen. De mastodonten hieronder, als de Boeing en Douglas, kosten, met reservedelen, 25 miljoen gulden per stuk. Ze moeten, om te renderen, een hoog percentage betalende lading hebben en zich nauwgezet houden aan het ontworpen dienstschema. Tijdverlies, vooral ook door slecht weer of door een mistperiode als die waar Schiphol onlangs mee te kampen had, brengt de berekening in de war. Uit bedrijf nemen voor onverwachte reparaties en na aflevering door de fabriek voorgeschreven constructieve verbeteringen, een kwaal waaraan vooral Amerikaanse vliegtuigen tot nog toe sterk bleken te lijden, zijn voor de exploitatie van straalverkeersvliegtuigen helemaal fataal. Een vliegtuig als de DC. 8 zal dagelijks minstens negen à tien vlieguren moeten maken, want afschrijving en rente bedragen niet minder dan 13.000 gulden per dag. Binnen vijf jaar moet zo'n straalvliegtuig geheel zijn afgeschreven.

De financiering der aankopen heeft de luchtreders voor de grootste problemen gesteld en zij zijn daar nog niet mee klaar. Men ziet ze capriolen maken, die herinneringen oproepen aan de oertijd der civiele luchtvaart, toen er nog helemaal geen geld was of bijna geen geld. In 1920 heeft Plesman eens aan Fokker het voorstel gedaan om 2 Fokkers van het type F-2 met plaats voor vijf passagiers, die de KLM voor 26.000 gulden per stuk bij hem had gekocht, voor dezelfde prijs terug te nemen. „Omdat ik geld nodig heb voor de aanschaffing van de nieuwe F. 3" schreef Plesman. Maar reeds gedragen schoenen voor de kostprijs terugkopen, om de klant in staat te stellen een paar nieuwe te kopen, vond Fokker geen aantrekkelijke negotie en van deze transactie kwam dus niets. Nu, acht en dertig jaren later, bij de intrede van het straaltijdperk, zien we gebeuren, dat de Douglasfabriek van United Airlines 10 DC. 7's terugkoopt ter verlichting van de zware financiële zorgen van de maatschappij, ontstaan door de bestelling op 10 Douglas DC.8 straalvliegtuigen.

Volgens hetzelfde recept gaan 16 Boeing stratocruisers van de BOAC naar de fabrikant terug, om de Britse klant te helpen de aankoop van 16 Boeings-707 minder zwaar te maken. American Airlines, die een monsterorder heeft lopen op 75 straalverkeersvliegtuigen en 25 turbine propellervliegtuigen, heeft het klaargespeeld de Allison motorenfabriek zo murw te praten, dat deze de motoren voor al die vliegtuigen niet verkoopt, doch verpacht. „American", moedig geworden, heeft de andere motorenfabrieken meteen doen weten, dat ze voortaan geen motoren koopt, doch ze alleen maar in huur wil ontvangen.

Howard Hughes, de man die voor drie-kwart de Amerikaanse luchtvaartmaatschappij TWA bezit, loopt in Wallstreet te bedelen, om aan het geld te komen nodig voor de termijnbetaling op zijn 33 Boeings en zijn order op 30 Convairs.

Als de straalverkeersvliegtuigen komen, zullen honderden zuigermotorvliegtuigen van de hand moeten worden gedaan. Maar aan wie? Een gebruikte Super Constellation of DC-6, die in 1957 nog vijf miljoen gulden opbracht, noteerde midden vorig jaar nog maar de helft van dat bedrag. Verwacht wordt dat een vliegtuig, dat ruim zeven miljoen gulden heeft gekost, spoedig te koop zal zijn voor 600.000 gulden.... als er een koper voor is.

De luchtvaartmaatschappijen zijn op het straalverkeersvliegtuig overgegaan niet na lang en rijp beraad, niet als resultaat van een rustige voorbereiding en na het scheppen van een hechte financiële basis in de jaren van voorspoed, dus vóór de recessie. Het is hals-over-kop gebeurd, nadat in oktober 1955 de machtige Pan American Airways schrik en angst had teweeggebracht door bekend te maken voor 269 miljoen dollar bestellingen op gigantische straalvliegtuigen te hebben geplaatst.

Toen moest men meedoen, of men wilde of niet men ging, met als voornaamste radgever de angst, net zulke grote vliegtuigen bestellen als de PAA.

Men bestelde vliegtuigen, die niet het product waren van eigen wensen en eigen behoeften, doch v[illegible] een deel van confectieartikel van de machtige Amerikaanse oorlogsvliegtuigindustrie, die nu de militaire orders begonnen af te nemen, in de straalverkeersvliegtuigen een nieuwe bron van welvaart hoopte te vinden. Om hun achterstand in te halen op de Britten, die na de Comet-rampen van 1952-1953 hun kostbare voorsprong verloren, creëerden de Amerikanen met bekwame spoed een civiele versie van een viermotorig militair straalvliegtuig, waarvan zij niet een maar een kolossale uitgave maakten.

De Comet, die slechts 52 passagiers vervoert, wat aanmerkelijk minder is dan de capaciteit van een DC-7 of een Super-Constellation, is zelfs voor de huidige behoeften te klein. Maar het straalverkeer is nog een experiment en menig luchtreder zal nu wel zuchten: was ik maar, om het te proberen, met de te kleine Britse Comets begonnen, die maar half zo duur zijn als de kostbare Amerikaanse reuzen.

Bij de Amerikaanse straalverkeersvliegtuigen zijn de motoren onder de vleugels aangebracht, een methode die Fokker dertig jaar geleden op zijn beroemde F. 7-3m toepaste. Deze oudvaderlijke manier van motorophanging moet mede nog een overblijfsel zijn uit de beginperiode van het grote straalvliegtuig, toen de Amerikanen nog met turbine- en compressorwielbreuken hadden te kampen, waardoor veelal brand ontstond. Een motor kon dan rustig kapot slaan en wegbranden, zonder dat het vuur de vleugel bereikte. Dat zijn of waren dus voordelen. Maar er zijn ook nadelen. In ieder geval blijkt ook uit de toepassing van drie verschillende vormen van motorplaatsing, n.l. in de vleugel (Comet), onder de vleugel (Boeing, Douglas, Convair) en achteraan bij de staartvlak en (o.a. Caravelle), dat het straalvliegtuig, ondanks de astronomische bedragen die er in zijn geïnvesteerd, nog een probeersel is.

Het luchtverkeer is in wezen kerngezond en vol beloften. Maar de manier waarop de luchtvaart als geheel het straaltijdperk is binnengestapt, is niet gezond, want er zijn nog te veel risico's, te veel onopgeloste problemen.

Amsterdamse Beurs in april

Amsterdam. — Op de laatste beursdag van april was de reele waarde van gewone aandelen, officieel genoteerd aan de Amsterdamse effectenbeurs, blijkens het CBS, gestegen tot (in miljoenen guldens) 22.284. Eind maart was de reele waarde 21.204, na een daling in februari tot 20.708. De nominale waarde is in april opgelopen van 5238 tot 5277. Op de laatste beursdag van 1958 was de reele waarde nog slechts 17.501. Hiermee wordt duidelijk de scherpe koersstijging aangetoond, die zich sindsdien heeft voltrokken. Internationale concerns zagen hun koerswaarde in april opgelopen van 15.424 tot 16.137, handel en industrie van 3271 tot 3556, bankaandelen van 846 tot 920, Cultures van 254 tot 264, alleen Scheep- en Luchtvaart hadden een iets lagere koerswaarde namelijk 843 vergeleken met 845. De totale gemiddelde koers was eind april 422 tegen 405 per eind maart 1959 en 342 per eind april 1958. De beurswaarde Index, gemiddelde 1953 is 100, is opgelopen van 274,6 tot 286,1. Een jaar geleden was deze Index 230,0.

De omzetten op de Amsterdamse effectenbeurs waren in april aanzienlijk hoger dan een jaar geleden. Voor aandelen was het nominale omzetbedragdrag Nf. 85,6 miljoen tegen Nf. 32,1 miljoen in aprilmiljoen in april 1958 en Nf. 62,7 miljoen in maart 1959. In de eerste vier maanden van dit jaar werd in aandelen omgezet voor Nf. 322,9 miljoen tegen Nf. 125,2 miljoen in dezelfde periode van 1958. Voor obligaties was de omzet Nf. 34,9 miljoen tegen Nf. 219,4 miljoen. In april werden nieuw tot de beurshandel toegelaten aandelen voor Nf. 440,9 miljoen en obligaties voor Nf. 29,5 miljoen. Het algemeen ANP-CBS-Beursindexcijfer is gestegen van 262,2 tot 277,3. Op 6 was het 284,1.

Van de totale aandelenomzet in april ad Nf. 85,6 miljoen kwam 463, procent voor rekening van de 20 fondsen, die in april (21 beursdagen) de grootste omzetten hadden, gerekend naar de nominale bedragen. Dit waren (in volgorde van omzetgrootte): Unilever, Philips, AKU, Preferente Philips, Robeco, KNSM, Deli Maatschappij, Koninklijke Petroleum, Walvisvaart, Hooogovens, Scheepvaart Unie, Van Gelder, Interunie, HVA, Van Ommeren, SlavenBurg, Amsterdamsche bank, Nievelt, HAL, en V.M.F.

Gerekend naar de effectieve bedragen hadden de volgende fondsen de grootste omzet: Philips, Unilever, Koninklijke Petroleum, AKU, Robeco, Preferente Philips, Hoogovens, Interunie, KNSM, Deli Maatschappij, Dordtse Petroleum, Amsterdamsche bank, Van Gelder, Van Ommeren, Zout industrie, Ketjen, Unitas, Nederlandse kabel, Calve en Zwanenberg-Organon.

NASUTION voerde geen overleg met rebellen

Djakarta. — De stafchef van het Indonesische leger, luitenant-generaal Nasution, heeft dinsdagavond in Djakarta verklaard, dat bepaalde rebellenleiders getracht hebben in kontakt met de regering te komen met het oog op een wapenstilstand. Maar de regering en de militaire leiders hebben een zeer krachtige houding aangenomen, „omdat er geen enkel kompromis mogelijk is over zaken van nationale betekenis", aldus Nasution. Hij voegde hier echter aan toe, dat „zij, die de wapens willen leveren, humaan behandeld zullen worden."

MUTATIES IN RUSSISCHE LEGERLEIDING

Moskou. — Het presidium van de Opperste Sovjet heeft generaal Zacharof, bevelhebber van de Sovjetstrijdkrachten in Duitsland, benoemd tot maarschalk van de Sovjet-Unie. Voorts is de maarschalk van de luchtmacht Constantin Werchinin, de onderminister van defensie, tot groot-maarschalk verheven, evenals de maarschalk van de artillerie, Mitrofan Nedelin. De luchtmachtgeneraal Stephan Krassofsky is benoemd tot maarschalk van de luchtmacht.

De gehele Dostojefski in het Nederlands

(Van een medewerker in Nederland)

Eindelijk heeft ook Nederland zijn volledige Dostojefski-vertaling (of zal het die spoedig hebben) zoals Duitsland bijvoorbeeld deze reeds enige decennia bezit in de bekende Piper-uitgave door Moeller van den Bruck. De Amsterdamse uitgever G. A. van Oorschot zorgt voor de uitgave van een breed opgezette Russische Bibliotheek, waarin de volledige Dostojefski in tien delen zal verschijnen. Dezer dagen kwam het negende deel, dat de Gebroeders Karamazof bevat, van de pers.

Dostojefski is langzamerhand literair gemeengoed geworden evenals Shakespeare. De middelbare scholier, de handelsreiziger, de kantoorklerk is enigszins op de hoogte van Dostojefski's befaamde figuren als Raskolnikof, de Karamazofs, de Idioot, Stavrogien etc. Dostojefski behoort tot geen enkele school of richting; hij vertegenwoordigt een geheel eigen richting „het hogere realisme" en dit verleent hem een zekere ongebondenheid aan de tijd. Dostojefski lezend komt men altijd weer, evenals bij Shakespeare, onder de indruk zijner magistrale macht van scheppen. Hij durft alles aan en slaagt in alles op meesterlijke wijze. Wie heeft er ooit zo overtuigend en levend een hallucinatie beschreven als die van Iwan Karamazof, waar vindt men een scène als die, waar Stavrogin (in De Demonen) in het bijzijn zijner moeder ontmaskerd wordt als de echtgenoot van de verlamde half idiote [illegible], of die ontmoeting tussen de rivalen Aglaja en Natasja Filippowna in De Idioot. Het wemelt in Dostojefski's romans van geniale taferelen en situaties en in zijn grote romans heeft hij nooit mis of grijpt hij ernaast. Met Shakespeare bezit hij het vermogen een individu zich in al zijn gedragingen en reacties in zijn volledige aparthéid te doen manifesteren.

De grandioos beschreven dwaze vertoning der Karamazofs in de cel van de starets, toont Aljosja de venijnige [illegible] Rakitin (een [illegible] Propria-Cures redakteur [illegible] regels staat dit heftallige exemplaar in al zijn innerlijke armzaligheid voor ons. Het is de eeuwige [illegible] van Prospero. Hoe verrukkelijk verhaalt Dostojefski in dezelfde Karamazofs de historische dame Chochlakof met haar dochtertje in hun contact met Aljosja.

Tot zijn grote romans reken ik Schuld en Boete, De Idioot, De Demonen en De Karamazofs. In wat hij daarnaast schreef is veel voortreffelijks naast ook minderwaardigs. De Jongeling, ook een uitvoerige roman, lijkt mij vervelend en van weinig betekenis. Bij zijn [illegible] werd hij gunstig onthaald door de Russische jeugd van omstreeks 1870. Kleinere werken als Herinneringen uit een Souterrain, De eeuwige Echtgenoot, De Zachtmoedige zijn allen verrukkelijk. [illegible] Andere als Het dorp Stepantsjikowo, Oompjes droom, [illegible] konden ook door minor poets [illegible].

Men heeft veel gepraat en geschreven over het ontzaglijk „lijden" dat Dostojefski zou te dragen gehad hebben. [illegible]

Eén feit

[illegible]

meest onmiddellijke bekoring gaat voor de meeste lezers uit van Schuld en Boete en De Idioot. In deze romans hoeft Dostojefski niet als chronikeur, dus als omslachtig beschrijver, op te treden, zodat de spanning ook niet hoeft te verslappen. Van De Idioot verscheen destijds een zeer goede vertaling van de hand van J. Jac. Thomson bij de uitgever Van Loghum Slaterus, destijds een der beste vernederlandsingen van Dostojefski. Schuld en Boete was Dostojefski's grote eersteling en plaatste hem onmiddellijk tussen de grote schrijvers van Rusland. De Idioot, zoals ook De Demonen schreef hij in het buitenland, gelukkig getrouwd met zijn tweede vrouw, Anna Snitkina, doch voortdurend opgejaagd door ongeduldige schuldeisers. Een opgejaagde is Dostojefski bijna levenslang gebleven, tot zijn laatste levensjaren hem rust brengen en hij door de Russische jeugd als profeet geëerd wordt.

Dit negende der op tien delen berekende Dostojefski-uitgave, De Gebroeders Karamazof, werd uitstekend vertaald door Jan van der Eng, die het vorig jaar aan de Amsterdamse universiteit promoveerde op het „realisme van Dostojefski."

F. M. Dostojefski. Verzamelde werken. De Gebroeders Karamazof. G. A. van Oorschot, Amsterdam, 1958.

Haat

[illegible]

Federale besprekingen beginnen 15 juni te Londen

(van onze korrespondent)

Kingston — De afgevaardigden van de Federale West Indische eilanden zullen op 15 Juni a.s. in Londen bijeenkomen ter bespreking van lopende problemen. Onder meer zal worden gesproken over de positie van de Britse Gouverneurs, (die de West Indiers liever zien gaan) en de financiele gevolgen van onderlinge belastingvrijdom bij uit- en invoer van goederen.

Z.K.H. Prins Bernhard heeft bij de opening van het nieuwe bedrijfscomplex van de maatschappij „Fijnhout", te Amsterdam een 22 meter hoog monument, genaamd „Groei" onthuld. Op de foto: De ontwerper prof. Fred. Carasso bij de maquette van het monument.

B.C. Antwoordt

Oranjestad. — Het B.C. heeft op de vragen van enkele raadsleden als volgt geantwoord:

Het voornemen bestaat, dat h.b.s.-opleiding aan de Julianaschool te handhaven; het streven is, daaraan een derde leerjaar te vormen. Dit is aan de betrokken instanties medegedeeld. Kan een derde leerjaar om praktische redenen niet worden gevormd, dan zal nader worden overwogen of de daarvoor in aanmerking komende leerlingen, voor zover zij niet het derde leerjaar van de r.k. bijzondere h.b.s. wensen te volgen, in aanmerking kunnen komen voor een studiebeurs of overtocht naar Nederland om aldaar het derde leerjaar te voltooien. Dit is ook in vorige jaren geschied, toen bij het St Dominicuscollege wel een derde leerjaar was gevormd. Het staat de ouders van de leerlingen van alle klassen vrij hun kind de school te doen volgen, die zij wenselijk achten. Dwang te dien opzichte van overheidswege ligt niet in de bedoeling. In het verleden was daarvan ook nimmer sprake.

Naar aanleiding van de vragen de navolgende antwoorden:

De behoefte-erkenning voor de r.k. bijzondere h.b.s. is, zoals in onze brief medegedeeld, inderdaad reeds verleend; de behoefte-erkenning heeft betrekking op de stichting van een 5-jarige h.b.s., waarvan evenwel voorshands alleen de leerjaren I, II en III zullen worden gevormd. Voor zoveel nodig wordt ten deze nog verwezen naar de procedure, terzake voorgeschreven in de Middelbaar Onderwijs-landsverordening 1950.

Krachtens de Middelbaar Onderwijs-landsverordening 1950 — artikel 6 — kan de Eilandsraad, gehoord de inspekteur van het onderwijs, tot de oprichting van een openbare middelbare school besluiten, indien wordt voldaan aan de wettelijke eisen, o.m. voor wat betreft de minimum-aantallen leerlingen, die bij de opening van de school aanwezig en ingeschreven zullen zijn en de school vermoedelijk blijvend zullen bezoeken. Deze eisen zijn dezelfde als die, gesteld voor de behoefte-erkenning ten aanzien van de oprichting van een bijzondere middelbare school.

De Stichting Middelbaar Onderwijs Aruba is een zelfstandige rechtspersoon, zij het dan, o.a. in verband met faciliteiten ten behoeve van niet-katholieke leerlingen als in ons voorstel omschreven en de doelstelling van de stichting een nauwe band bestaat met de Bisschop van Willemstad.

De leraren, die benoemd worden aan een middelbare school, moeten wettelijk voldoen aan dezelfde eisen van bekwaamheid, als voor leraren aan gelijksoortige scholen in Nederland worden gesteld, met dien verstande, dat de gouverneur bezitters van het eerste gedeelte ener akte van bekwaamheid voor middelbaar onderwijs (m.o. A) en degenen, die een kandidaatsexamen aan een Nederlandse universiteit of hogeschool hebben afgelegd, bevoegd kan verklaren voor de lessen in het betrokken vak voor de laagste drie leerjaren. Indien voor een bepaald vlak geen bevoegd leraar aanwezig is en in de vakature niet kan worden voorzien, kan de gouverneur van het vorenstaande telkens voor ten hoogste één schooljaar aan een niet-bevoegde leerkracht vergunning verlenen in dat vak les te geven. Voor tenminste 75% van het totaal aantal lessen in de verschillende vakken evenwel behoort een bevoegd leraar aanwezig te zijn. Ten aanzien van de te stichten r.k. bijzondere h.b.s. kan aan deze bepaling door aanstelling van aanwezige krachten en door uitzending uit Nederland van een of twee leerkrachten worden voldaan.

Het schoolbestuur is het bestuur der Stichting Middelbaar Onderwijs Aruba.

De faciliteiten (t.a.v. protestantse kinderen) worden verleend door het schoolbestuur; vóór dat de meergenoemde stichting door de Bisschop in het leven werd geroepen, zijn zijnerzijds de te verlenen faciliteiten schriftelijk tegenover ons College vastgelegd. De garanties met betrekking tot de naleving daarvan zijn niet minder dan ten aanzien van elke andere overeenkomst of gentleman's agreement.

De in bruikleen te verstrekken banken enz. zullen niet in rekening worden gebracht. Het betreft hier het materiaal, dat nu in gebruik is bij de m.u.l.o.-klassen met h.b.s.-programma.

Huishoudonderwijs

De gang van zaken met betrekking tot de verschillende, nu officieel bestaande huishoudscholen was deze, dat de Zusters, die deze scholen beheren, reeds lang tevoren het huishoudonderwijs ter hand namen en uit eigen middelen bekostigden. Uit de aldus ten aanzien van Sabaneta verkregen ervaring is voorshand nog slechts van weinig belangstelling voor dit onderwijs aldaar gebleken.

Met betrekking tot de stichting van een openbare h.b.s. wordt verwezen naar hetgeen terzake boven werd opgemerkt. De wet laat geen vrijheid met een beroep op de toekomstige stichting van een openbare h.b.s de behoefte-erkenning voor de oprichting van de r.k. bijzondere h.b.s. te weigeren. Wanneer bij de betrokken leden de mening mocht hebben postgevat, dat ons College de belangen van het openbaar onderwijs onvoldoende zou behartigen of behartigd zou hebben, moeten wij konstateren, dat zulks op een misvatting berust, die bepaaldelijk niet door de feiten wordt bevestigd. Er op gewezen zij, dat problemen als de personeelsbezetting e.d. telkenjare met de betrokken hoofden van scholen wordt besproken. Met de belangen van het openbaar onderwijs in het algemeen en van elke openbare school in het biezonder wordt volledig rekening gehouden. Helaas maakt naijver tussen hoofden van scholen een voor allen bevredigende oplossing soms onmogelijk. Ons College kan dat bezwaarlijk als verwijt treffen.

Met betrekking tot de vorming van het vierde leerjaar aan de op te richten h.b.s. moge worden verwezen naar het terzake gestelde in ons voorstel van 24 april 1959 nr 2429; zodra de tijd daarvoor rijp is, zal ons College zich omtrent een en ander nader beraden in verband met de eventueel nodige kapitaalsinvesteringen en anderszins. De barak waarin de h.b.s. voorlopig zal worden ondergebracht, kan vijf klassen bevatten.

EISENHOWERS ERESCHULD AAN CHRISTIAN HERTER

(Van een medewerker)

Christian Archibald Herter heeft Eisenhower al als een ideale president van de Verenigde Staten gezien vóór „Ike" zelf van het Witte Huis droomde. Reeds in 1951 deed Herter, met enige andere vooraanstaande Republikeinen, een dringend beroep op Eisenhower om zich candidaat te stellen voor het presidentschap. Toen Eisenhower een jaar later inderdaad de Republikeinse gegadigde voor de hoogste post in Amerika werd, was het Herter die een dominerende rol speelde in de verkiezingscampagne. Bij die verkiezingen van 1952, die Eisenhower het presidentschap bezorgden, werd Herter gouverneur van de staat Massachusetts. Maar vier jaar later, toen Eisenhower herkozen was, kreeg de president de gelegenheid Herter te laten blijken, dat hij diens goede diensten had gewaardeerd. Herter, die in de verkiezingscampagne van 1956 geweigerd had om met Nixon te concurreren om het vice-presidentschap — een rol die hem door Stassen was toegedacht — zag zich in februari 1957 door Eisenhower benoemd tot onder-minister van Buitenlandse Zaken, op één na de hoogste post in het State Department. De „Under Secretary of State" speelt soms een belangrijke rol in de buitenlandse politiek van de Verenigde Staten. Dit was bijvoorbeeld het geval toen Sumner Welles deze post bekleedde in het kabinet van Roosevelt. Maar Dulles was geen Cordell Hull, en de minister heeft de onderminister de laatste twee jaar weinig kans gegeven om op de voorgrond te treden. Achter de schermen heeft Herter echter belangrijk werk gedaan voor de Geneefse conferentie over het stopzetten van de kernproeven, voor de ontwapeningsbesprekingen en voor de bepaling van de buitenlandse politiek van Amerika ten aanzien van het Midden-Oosten en Zuid-Oost Azië.

Toen Herter indertijd voor het eerst genoemd werd als de mogelijke opvolger van Dulles, werden er van bepaalde zijde twee bezwaren gemaakt tegen deze candidatuur. Het eerste bezwaar had betrekking op de fysieke gesteldheid van de onderminister. Herter lijdt namelijk aan een vorm van arthritis, waardoor het hem zwaar valt lange tijd achter elkaar te staan. Maar deze lichamelijke handicap heeft hem nooit belet zijn werk met volle toe-

Geen tweede Sumner Welles

wijding te verrichten. Zolang hij op het State Department werkzaam is, heeft hij nooit ook maar één dag verzuimd tengevolge van zijn gewrichtsaandoening. Herter kan bovendien wijzen op het voorbeeld van president Roosevelt, die heel wat erger in zijn bewegingen werd belemmerd, maar die zich door zijn kinderverlamming ook niet weerhouden liet om de volle zwaarte van zijn taak te torsen. Herters behandelende geneesheer heeft dan ook verklaard, dat zijn patiënt geheel capabel is om het ministerschap te bekleden.

De andere moeilijkheid die indertijd gemaakt werd, naar aanleiding van Herters eventuele benoeming tot „Secretary of State", had betrekking op de bepaling in de grondwet, dat de funcitonaris een „natural born citizen" moet zijn. Herter nu is in Parijs geboren. Maar zijn ouders waren volbloed Amerikanen, die op het einde van de vorige eeuw voor korte tijd naar de Franse hoofdstad waren gekomen om er kunstgeschiedenis te studeren. De juristen hebben dan ook al gauw uitgemaakt, dat er geen grondwettige bezwaren bestonden tegen een aanstelling van Herter tot minister van Buitenlandse Zaken.

Herters opleiding voor diplomaat is eigenlijk al in zijn kinderjaren begonnen, toen hij zich een voortreffelijke kennis verwierf van de taal die tot voor kort de diplomatieke taal bij uitstek was. Zijn beheersing van het Frans is hem bij zijn werk in de Amerikaanse buitenlandse dienst steeds goed te pas gekomen; om te beginnen al toen hij in 1917 als jongeman van 22 jaar plotseling waarnemend Amerikaans gezant in Brussel werd. Herter heeft ook na de eerste wereldoorlog nog geruime tijd in regeringsdienst gewerkt, onder meer als de rechterhand van Herbert Hoover, toen de man die later president zou worden, nog minister van Handel was. Maar in het begin van de jaren twintig beviel de sfeer in het regeringsmilieu Herter niet langer. In de tijd van president Harding was Washington — zo heeft Herter later eens gezegd — „als een vuile keuken vol kakkerlakken". Herter werd gekozen tot lid van het Huis van Afgevaardigden van de staat Massachusetts en in dit college trokken zijn kwaliteiten zó de aandacht, dat hij na enige jaren aangesteld werd tot Speaker. Maar in 1942 ging hij over naar het federale Huis van Afgevaardigden, waar hij met het voorzitterschap werd bekleed van een Commissie voor Buitenlandse Hulp. In deze functie maakte hij na de oorlog ook reizen naar Europa. Bij deze werkbezoeken werd heel wat arbeid verzet, zoals uit de volgende anecdote moge blijken: Toen de commissie eens met de „Queen Mary" de Atlantische Oceaan overstak, en Herter met zijn mannen een bespreking had gehouden in een zaaltje van het schip, trof men later op het schoolbord in dit zaaltje dit, door een van de commissieleden vervaardigde, rijmpje aan:

„Here sat the Committee
on Foreign Aid
And worked like hell
while the others played"

„To work like hell" heeft Herter altijd gedaan. Hij pleegt zich niet te ontzien, en hij zet ook zijn naaste medewerkers steeds tot grote activiteit aan. Dat hij, behalve over een kolossale energie, ook over een grote koelbloedigheid beschikt, moge bijvoorbeeld blijken uit het volgende voorval, dat overigens reeds 42 jaar geleden plaats had. Toen Amerika in 1917 in de eerste wereldoorlog betrokken raakte, probeerde de jonge diplomaat Herter vanuit Brussel naar het neutrale Zwitserland te ontkomen, zoals hem door het State Department was opgedragen. Maar in Mainz werd hij door een Duitse officier gearresteerd, die hem van spionage beschuldigde en die hem ter plaatse wilde doodschieten. De welbespraakte Herter liet zich echter niet intimideren, en in een lang gesprek wist hij de Duitser er tenslotte van te overtuigen, dat een executie misplaatst zou zijn.

Herters lange gestalte en zijn door zware wenkbrauwen getekende gelaat zullen in de komende tijd de politieke tekenaars in Amerika en elders ongetwijfeld tot pakkende caricaturen inspireren. Eisenhower zal nog tot begin 1961 president van Amerika zijn, en Herter heeft dus nog meer dan anderhalf jaar voor de boeg als leider van het State Department.

Het spookpaard

Oorspronkelijk detective-verhaal

door MARTIN MONS

43)

„Die ene stalknecht, ik bedoel die kerel met ook al zo'n paardegezicht, hij is meteen chauffeur, niet? En hij lijkt me erg gehecht aan Leontine Hangst."

„Sjef Grefkens, bedoel je? Ja, die chauffeert ook, maar dat wil nog niet zeggen, dat hij erg veel verstand heeft van motoren. En van projectie-apparaten en al wat daar mee samenhangt, weet hij geen snars. Als je soms denkt dat hij in staat zou zijn geweest de technische kant van dit grapje te verzorgen, dan ben je er lelijk naast."

„Hij is een zoon van dat oude mens uit die herberg, niet?"

„Ja, hij is een zoon van Stien Grefkens. Maar dat maakt hem nog geen mecanicien, dat moet je me toch toegeven."

„Ze zou dat ding in de zaak, waar zij het gekocht heeft, voor haar doel hebben kunnen laten veranderen. Potverdrie, het is om dol te worden. Als die moord al was gepleegd, dan had ik nu een legertje van rechercheurs tot mijn beschikking om de zaken, waarin ze die toestellen verkopen door te snuffelen. Maar nu? Nu kan ik machteloos en werkeloos wachten tot het kalf verdronken is."

„Ja, hoor eens, Pieter Auguste, alles goed en wel, maar ik geloof het niet!" Joost Alland gooit het er bijna uitdagend uit. „Neen, je kunt praten zoveel je wilt en aanwijzingen bijbrengen met stapels tegelijk, maar ik geloof het eenvoudig weg niet."

„Wat geloof je niet? En waarom niet?"

„Nu, dat Leontine zo'n geraffineerd plan uitgewerkt zou hebben om Claire te vermoorden. Dat bestaat eenvoudig niet. Bovendien, wat zou ze er aan hebben?"

„Ik hoor het al, jij lijdt aan de gewone kwaal. Iemand, die jij van kindsbeen hebt gekend, kan eenvoudig geen moordenaar zijn. Mijn beste kerel, alle moordenaars hebben familie, vrienden en kennissen."

„Op die manier bedoel ik het niet...... "

„Mag ik nu even uitspreken? Je vraagt mij welk belang Leontine Hangst zou hebben bij de dood van haar schoonzuster? Een vrij overbodige vraag zou ik zo denken. Leontine Hangst heeft twee grote liefdes: Ter Weem en haar broer. Maar Ter Weem komt in de eerste plaats, dat merkte ik, toen ze vannacht vertelde hoe haar vader haar had opgedragen te zorgen voor Ter Weem en voor haar broertje. Ze noemde Ter Weem in de eerste plaats. Haar broer is de laatste Hangst, want zijn huwelijk zal naar menselijke berekening kinderloos blijven. Wat wordt er na zijn dood van Ter Weem? Als Hubert Hangst geen kinderen krijgt dan is het uit met Ter Weem, uit met de stoeterij, uit met de hele traditie. En wie is de oorzaak, dat hij nooit kinderen zal hebben? Claire! Was Claire er maar niet, dan kon alles goed worden. Claire en Claire alleen is de grote hinderpaal. Zij is het die, al is het dan ook onopzettelijk, de oorzaak is van de ondergang van de Hangsten van Ter Weem. En dan vraag jij nog welk belang Leontine Hangst zou kunnen hebben bij de dood van haar schoonzuster! Je laat me lachen."

„Ik geloof helemaal niet, dat Leontine Hangst niet tot een moord in staat zou zijn als het om Ter Weem of om haar broer gaat. Ik geloof alleen maar niet dat zij in staat zou zijn tot dit soort moord. Dat moet je toch begrijpen? Wat drommel, dat is toch volkomen naar je eigen theorieën? Als je dan werkelijk wilt aannemen, dat die verschijning van het spookpaard niet echt, maar getruqueerd is......"

„Maar mijn beste kerel, twijfel jij daar dan ook maar een ogenblik aan?" vraagt Pieter Auguste Perquin verbaasd.

Joost Alland vliegt het bloed naar het hoofd.

„Ja, hoor eens," zegt hij wrevelig, „ik ben niet zo steriel opgevoed als jij. Ik geloof nog aan dingen, die enfin, die je niet eerst beredeneren kunt."

„O, maar je moet niet denken, dat ik dat niet doe. Ik ben net zo goed met spoken opgegroeid. In Indië was alles mogelijk. En bij mama thuis was ook een spook, een familiespook. Zelf heb ik hem natuurlijk nooit gezien, want hij had alleen maar belangstelling voor de schone sekse. Maar maman heeft hem wel ontmoet en ze bloosde altijd als ze het vertelde."

„Troost je maar, ook al was je een meisje geweest, dan zou jij nog geen kans gekregen hebben die betoveropa van je te zien," zegt Joost Alland hatelijk. „Met een facie als de jouwe....."

Merci, maar nu weet ik intussen nog niet, waarom volgens jou Leontine Hangst niet tot dit soort moord in staat zou zijn."

„Omdat ze daartoe te rechtlijnig is. Ze is in staat iemand dood te schieten of te steken, hem te vergeven desnoods. Maar iemand langzaam tot zelfmoord te drijven, neen daartoe is ze niet in staat. Daar wil ik mijn hoofd om verwedden, Pieter Auguste."

Hij spreekt vol overtuiging.

Hoofdinspecteur Pieter Auguste Perquin antwoordt niet, hij staart met gefronste wenkbrauwen en vooruitgeschoven onderlip voor zich. Het is het gezicht, dat altijd weer zijn brave commissaris van Waveren met schrik en ergernis naar zijn neus doet grijpen.

„Nu moet je eens goed luisteren," zegt hij eindelijk. „De zaak ligt zo: Die verschijning van het spookpaard is getruqueerd. Ik ben niet gek. Ik heb vannacht de lichtstraal van de projector gezien en het gezoem van de motor gehoord. Wil jij me nu eens vertellen waartoe die hele comedie moest dienen als het niet was om Claire Hangst tot waanzin te drijven? Of tenminste haar te brengen in een toestand, die aan waanzin grenst? Wanneer het een onbedachtzame grap was geweest, dan was de bedrijver ervan natuurlijk dadelijk opgehouden toen hij wel moest zien wat voor uitwerking die grap op mevrouw Hangst had. Maar deze grappenmaker ging door. En hij was zelfs niet tevreden met die spookverschijningen, hij ensceneerde ook nog de afslachting van die stakker van een hond."

„Dus jij gelooft, dat ook al......"

(Wordt vervolgd).

Hollandse Nieuwtjes

● Al grasduinend in ons lijfblad — tot voor kort hadden we er twee — zagen we dat de Voorzitter van Sportvogels kennelijk het plan heeft de naam van zijn club te veranderen in pechvogels, vanwege de prestaties in het sei oen dat op zijn laatsten benen loopt. De voorzitter wees in dit geval op het missen van de ziel van de club middenvoor Janssen. En wat doe je zonder ziel? ● De wedstrijd Feyenoord-Volendam welke op initiatief van de Rotterdammers gespeeld is eindigde in een overwinning van het verzwakte Rotterdamse team. Volendam verloor met 1-2, terwijl Feyenoord Pieters Graafland, Moulijn en Rijvers miste. Ongeveer 10.000 toeschouwers waren getuige van deze wedstrijd. ● We blijven nog even bij de sport. Fortuna heeft onlangs zijn nieuwe lichtinstallatie ingewijd met een wedstrijd tegen West Ham United. Ondanks het mooie licht vlotte het nie bij de Forunezen die na 25 minuten onfortuinlijk achterstonden met 0-3. Na de rust kwam echter een oud paard van stal en wel Appel en het werd weer echt eens onderwets want de stormram verkleine de achterstand tot 2-3. Met het licht schitterde dus ook onze appel. ● Me pinksteren is het feest in Alphen (N.B.), want dan herdenkt men het feit dat deze plaats 1250 jaar bestaat. Dan wordt er een gesproken historische optocht gehouden, waarvoor de Pastoor de historische gegevens verschaft terwijl de kunstenaar Luc. van Hoek voor het kunstzinnige gedeelte zorg draagt. Doch het blijft niet bij die optocht, want ook staat er een internationaal muziekfestival op het programma en Alphen zou Alphen niet zijn als er geen internationale auto-cross verreden zou worden. Het Typische is dat de TIJD-MAASBODE weet te vertellen dat: „Alphen viert zijn 1250 jarig bestaan. De pastoor jubileert mee". Zo'n pastoor toch! ● In Amersfoort was men onlangs verplicht een drijfjacht te houden aangezien uit het dierenpark aldaar een wolf de vrijheid verkozen had, iets wat wel meer gebeurt. Op een gegeven ogenblik zag men de wolf zich te goed doen in een tuin aan een stevig ontbijt, hetwelk bestond uit enige malse eenden. Toen was het hek van de achtervolgingsdam en met zes agenten en een aantal drijvers begon men de jacht. Jachtopziener v.d. Lee had het meeste succes en legde de wolf neer. Zo werd des wolfs zucht naar vrijheid wel zeer duur betaald. ● Dan hadden de olifanten het in Amsterdam het laatst veel beter. Op één dag kwamen 20.000 Amsterdammers zich vergapen aan de inwoners van Artis en al de mensen hadden vrachten olienootjes bij zich en andere lekkernijen. Maar op zijn laatst konden zelfs de dikhuiden er niet meer tegen en lieten lusteloos hun slurven hangen. De volgende dag hadden alle bewoners van artis een kater. ● We zullen het vandaag echter maar kort maken en wensen U dus een Zalig en Prettig Pinksterfeest toe, terwijl wij U a.s. maandag bij de start verwachten van de Wandelmars. U weet wel zo'n echte hollandse mars met een tikkeltje zon, maar zonder blaren.

Uit het Jaarverslag der Amstelbrouwerij

Amsterdam. — De Amstelbrouwerij te Amsterdam behaalde blijkens het jaarverslag over 1958 een nettowinst van Nƒ 1.884.000 (over 1957 Nƒ 1.798.000), waarvan wordt voorgesteld een onveranderd dividend van 12 procent.

In het verslag wordt o.a. gezegd: **De Surinaamse Brouwerij N.V. te Paramaribo ontwikkelt zich uitstekend. Zij keerde over 1957/'58 11 pct dividend uit. De Antilliaanse Brouwerij N.V. te Willemstad sloot met een publieke emissie van aandelen het voorbereidende stadium af. Met de bouw van dit bedrijf wordt goede voortgang gemaakt en het laat zich aanzien, dat in de loop van dit najaar met de produktie kan worden be-**

Pinksteren

Alles in het Pinkstergebeuren openbaart een nieuw-worden. De Handelingen van de Apostelen (2e hfdst.) getuigen daarvan met nadruk. De leerlingen hebben tijdens het leven van hun Meester Hem niet begrepen, noch Zijn eigenlijke wezen noch Zijn bedoeling. Nu worden zij vanuit de heilige oorsprong, die zich opent, gegrepen en tot een nieuw, begrijpend en liefhebbend bestaan geboren. Het verschijnen van de tongen echter, de vlammen en de gave van de talen laten zien, dat het nieuwe verbonden is met de opdracht van het apostolaat. Zij moeten verkondigers en verbreiders van het Godsrijk zijn. (Guardini) De Pinksterboodschap brengt de mens klaarheid over zichzelf en zijn verhouding tot God. En zij, aan wie dit inzicht geschonken wordt, hebben tot taak het door te geven aan hun medemensen. Door de nederdaling van de H. Geest, de Voltooier van Christus' Verlossingswerk is heel de tijd tussen Hemelvaart en Wederkomst „gevuld met goddelijke tegenwoordigheid", die ons veel meer voorwaarts draagt naar onze uiteindelijke bestemming dan dat wij ons zelf de weg daarheen banen. Uit kracht van een sterkte, die de onze niet is.

Wij staan midden in deze oneindig rijke allesbeslissende verlossingswerkelijkheid. Echter zonder de onuitputtelijke realiteit van Gods genadebestel te kennen, waarvan de H. Geest de ziel is. In Hem heeft het verlossende leven, lijden en verrijzen van Christus de voltooiing gevonden. Van Hem gaat de onweerstaanbare, alles en allen omvattende stuwkracht uit, die heel de schepping naar de definitieve voleinding van Gods heilsplan door Christus' Wederkomst toeleidt: de apotheose van de goddelijke liefde.

De H. Geest is die liefde. Zelf voortgekomen uit de liefde van Vader en Zoon, heeft Hij de liefde opnieuw in het centrum van het menselijke leven geplaatst, omdat alleen de liefde in staat is ons geschapen-zijn naar Gods beeld en gelijkenis tot feitelijke werkelijkheid te maken in echte schoonmenselijke volwassenheid.

Onzerzijds echter eist de vervulling van deze door God bedoelde volwassen menselijkheid vóór alles een affectief openstaan voor God en medemens. Niets immers is zó funest voor een gezonde godsdienstigheid als een houding, die aan een soort geestelijk narcisme doet denken, waardoor men zich zelfvoldaan uit de gemeenschap isoleert en zijn heil zoekt in een, feitelijk farizeïsche, zelfgenoegzaamheid. Een dergelijke houding loopt in de moderne samenleving haast onvermijdelijk uit op een angstcomplex, waartegen prof. Fortmann onlangs met zoveel klem gewaarschuwd heeft omdat het de liefde onmogelijk maakt en elke menselijke aansluiting belemmert.

Volwaardig Christen-zijn is volledig mens-zijn. En omgekeerd! Omdat het volledig mens-zijn slechts geheel tot zijn recht komt in het beleven van onze juiste verhouding tot God. Diens Geest is het, die ons mens-zijn tot voltooiing voert. In vertrouwvolle overgave! „Tegenover Gods Heilige Geest", heeft Van Duinkerken eens zeer juist opgemerkt, „geldt geen menselijk vernuft. De rede moet zich onderwerpen. Het is een zwakte van het verstand niet meer in staat te zijn tot christelijke nederigheid". Want de christelijke nederigheid is waarheid.

Pinksteren is de hoogtijdag van de ontzagwekkende genadebedeling door het goddelijk heilsplan met de mensheid. Maar hoe kan men verwachten, dat de mens verlangt en streeft naar wat hij niet kent? Reeds herhaaldelijk is terecht geconstateerd, dat geloofsafval en -onverschilligheid voor een groot deel hun oorzaak vinden in een tekort aan geloofs k e n n i s. De echte existentiële geloofshouding, die de volledige inzet der hele persoonlijkheid eist, ontbreekt. Onbekend maakt onbemind. Is het niet zo, zoals dr. Leen veronderstelt, dat de Christenen doorgaans niet tot het inzicht van hun grootse bevoorrechting komen en daarom ook de verplichting niet voelen hun gedrag in overeenstemming te brengen met hun werkelijk roeping omdat zij in zekere zin aan praktisch ongeloof lijden? De doorsnee-mens kan de wonderen, waarvan het geloof hem zegt, dat zijn ziel het toneel is, maar moeilijk overeenbrengen met zijn zeer gewone, alledaagse persoonlijkheid. De gewone mens komt niet gemakkelijk tot de overtuiging dat God zó met hem begaan is, dat Hij met hem intieme genadebetrekkingen wil onderhouden.

Het is nu juist de grote les van Pinksteren, dat God dit inderdaad wil. Al komen ons God's plannen met de mens nog zo onwaarschijnlijk verheven voor, zij zijn daarom niet minder werkelijk. Maar juist daarom is het ook begrijpelijk, dat de realisatie van die plannen onze overgave vraagt, daar zij de menselijke zelfwerkzaamheid verre te boven gaan.

Het eerste Pinksterfeest moge ons leren wat de beloofde „Kracht uit den hoge" (Lc. 24.49), de komt van de andere Helper, die altijd bij ons zal blijven (Jo. 14.16) in ons uitwerken wil. Zonder de komst van de H. Geest zou Christus' verlossing tot ontoereikendheid gedoemd zijn, getuige het gedrag der Apostelen. Zonder een wijde openheid voor Zijn inwerking in onze zielen verdorren en verstarren wij, in een onvruchtbare loutere menselijkheid, waaruit nooit de liefdevolle apostolische gerichtheid op mens en wereld rondom ons kan opbloeien. Het is onze traditionele vergissing, dat wij het leven te individualistisch zien en te weinig oog hebben voor het kosmische karakter var Gods genadebestel.

Moge een ernstige bezinning op het heilsmysterie, dat wij morgen vieren, ons die openheid voor God en Wereld schenken van welker beleving ons heil afhankelijk is gesteld.

JAEL DAJAN - de Israelische FRANCOISE SAGAN?

Dochter van een beroemde vader

(Van onze korrespondent)

Binnenkort komt bij Weidenfeld & Nicolson in Londen het boek „New Face in the Looking Glas" uit, waarvan men zonder veel risiko voorspellen kan, dat het een best-seller worden zal. In Amerika geeft de World Publishing Company het uit, in Parijs verschijnt het bij Juillard, aan andere vertalingen wordt gewerkt, in Israël verschijnt het reeds als serie in het Hebreeuws en in het Duits in twee dagbladen. De Britse Kenwood-Company verwierf de verfilmingsrechten en binnenkort wordt in Israël met met de buiten-opnamen begonnen.

Jaël Dajan, dochter van de overwinnaar van de Sinaï-kampagne, generaal b.d. Moshé Dajan, presenteert de wereld een roman over het leven in het Israëlische vrouwenleger, op zichzelf al een gebied, waarover nog nooit van binnenuit geschreven werd. Maar wat vooral tot het grote publiek zal spreken is het feit, dat dit boek geschreven werd door een negentienjarig meisje, dat — en hier voelt men een overeenkomst met Françoise Sagan — ons een autobiografische roman biedt van jeugdige frisheid, zonder de patina van het langere terugzien van een volwassen schrijver.

Behalve het meisjesleger van binnenuit, beschrijft het jonge Israëlische meisje eigen ontwikkeling, groei, problematiek, waarbij het vooral ook aan jeugdige liefdesproblematiek niet ontbreekt. Maar verder tekent zij haar milieu op zeer persoonlijke, bijna intieme wijze, waarbij de intelligente, maar bijna onbarmhartige schildering van haar ouders niet zal nalaten tot het sukses van het boek bij te dragen, omdat haar vader — de held van de Sinaï kampagne — hier als gewoon mens met zijn beperkingen en zijn tekorten voor ons komt te staan.

De schrijfster heeft het manuscript vóór publikatie haar ouders laten lezen en gevraagd of zij bezwaren voelden tegen de uitgave van het boek. Het pleit voor de karaktersterkte zowel van haar moeder als van haar vader, dat zij tegen publikatie geen bezwaar maakten.

Voorts mag men van de jeugdige schrijfster zeggen, dat zij zeer eerlijk tegenover zichzelf is. Niet alleen toont zij voor haar leeftijd een af en toe verbluffende zelfkennis en een zeer intelligent inzicht in drijfveren en eigen karakter, maar zij schildert zichzelf weinig geretoucheerd. Berekenend, hardvochtig vaak, bezeten van een drang om haar omgeving te beheersen, zo komt zij zelf uit haar boek tevoorschijn en zij heeft kennelijk geen behoefte zichzelf extra sympathieke noten te verlenen.

Jaël Dajan, thans twintig jaar, heeft al een heel stuk afgelegd op de weg naar femme du monde. Dank zij de roem van haar vader bewoog zij zich reeds vroeg in de kring van V.N.-vertegenwoordigers, diplomaten en journalisten met wereldnaam. Op haar zestiende jaar maakte zij haar eerste officiële buitenlandse reis en trad op bij vele gelegenheden gewijd aan financiële akties voor Israëlische inancieringsfondsen. Haar visitekaartje: dochter van een beroemde vader. Maar haar karakter en haar intelligentie maakten haar spoedig daarvan los en zij begon haar eigen weg te gaan en haar eigen persoonlijkheid te tonen. Engeland, Amerika en Frankrijk, speeches interviews en televisie-optreden, dat alles behoort reeds enige jaren tot haar gewone leven. Toen op 29 oktober 1956 de Sinaï-kampagne uitbrak, was zij in Amerika, nam het eerste vliegtuig naar huis en op de tweede dag van de strijd meldde zij zich bij haar onderdeel.

Hoewel haar boek door haar eigen generatiegenoten in Israël met veel kritiek is ontvangen, is zij in alle opzichten toch een vertegenwoordigster van haar generatie. Een geslacht, dat opgegroeid is in de turbulente jaren van ingrijpende gebeurtenissen in het Midden-Oosten, in de spannende tijd van de strijd om zelfstandigheid van het eigen volk. Zij draagt stellig in zich de enorme spanning, die de jeugdige pioniers van Israël kenmerken. En tevens slaat zij de brug naar de wereld daarbuiten. Zij leefde tussen Franse en Engelse studenten, kent iets van Amerika, maar toch openbaart zich af en toe haar groei in een spannende tijd. Van het Parijse Saint Germain zeide Jaël Dajan: Hier zou ik het geen week kunnen uithouden, er ontbreekt hier iedere spanning.

Wat men ook voor bezwaren tegen haar boek zal aanvoeren, hoe men haar schildering van het Israëlische leger of van de andere Israëlische milieus ook zal beoordelen, een schrijfster is deze jeugdige auteur. Het is nog te vroeg om een eindoordeel over haar boek uit te spreken, maar het laat zich goed lezen en houdt de lezer bij voortduring in zijn ban en het besef dat dit alles door een zo prille schrijfster is geschapen zal stellig tot het grote sukses bijdragen.

Niet-aflatende strijd voor behoud der Vaticaanse gebouwen

Neervallende brokken steen bedreigen Zwitserse garde

(Bijzondere correspondentie uit Rome)

De enorme Sint Pieter en heel de wirwar van historische paleiscomplexen binnen Vaticaanstad lijken voor de eeuwigheid gebouwd. Tussen bouwwerken uit de renaissance en de barok staan stukken, die op delen van middeleeuwse burchten lijken, zware donjons, gekanteelde gevechtstorens, metersdikke steunmuren, als vestingwallen. De werkelijkheid is echter, dat de tijd dag in dag uit sloperswerk verricht; het constante trillen van de grond door het huidige verkeer helpt daarbij in niet geringe mate. Het zo juist verschenen overzicht over hetgeen in 1958 in Vaticaanstad geschiedde, geeft in hoofdlijnen de niet aflatende strijd weer, die men voert om al dat ogenschijnlijk onverwoestbare voor de ondergang te redden. De Sint Pieter beschikt over een eigen korps werklieden, de Sampietrini, die steeds bezig zijn met het onderhoud van de parochiekerk der Christenheid. Desniettegenstaande dreigden enkele jaren geleden stukken van het plafond tussen het pausaltaar en de absis naar beneden te komen. Het heeft lang geduurd eer de stalen steigers hoog onder het tongewelf weer verwijderd werden. Het gouvernement van Vaticaanstad heeft in 1958 verdere restauraties laten uitvoeren in verschillende zijkapellen van de Sint Pieter, het baldakijn boven het pausaltaar behoefde reparaties, mozaïeken werden bijgewerkt, delen van de vloer hersteld en restauraties voltooid aan de grote koepel en de lantaren.

De Sint Pieter heeft vier klokken, twee in de gevel en twee binnen in de kerk. Maar het uurwerk dat uit 1780 stamt, was dusdanig versleten, dat nog slechts de ene klok links boven in de gevel liep. De gehele machine is nu hersteld, beter: vervangen door een elektrisch automatische. Ook de travertijnen geveldelen bij de (linker)buitenklok hadden herstel nodig, want zo nu en dan werden de Zwitserse posten bij de Arco delle Campane bedreigd door neervallende stukken steen. De verweerde delen zijn thans door nieuwe steen vervangen, de verroeste ijzeren klampen door koperen.

Onder de crypte der Vaticaanse basiliek gaan de opgravingen en archeologische studies nog steeds door. Nieuwe steunmuren en versterkingen moesten worden aangebracht om het boven liggende voor verzakking te behoeden. Met de restauratie van de sacristie en de vertrekken bezijden de Sixtijnse en Paulinische kapel werd een begin gemaakt. Ook de sacristie der Mathildakapel werd onder handen genomen. De wandconstructies en de muurdecoraties hadden hulp nodig. De vertrekken van wijlen de bibliothecaris kardinaal Mercati werden omgebouwd tot kantoren voor de Staatssecretarie. In het Apostolisch Paleis waren de appartementen van de kardinaal staatssecretaris niet meer gebruikt sinds de dood van kardinaal Maglione in 1944. Zij behoefden dringend restauratie evenals de boven deze vertrekken liggende tussenverdieping. Het gaat hier niet zozeer om een goede beurt binnen, als wel om een algeheel herstel van de muren. De vensters worden in hun oorspronkelijke vorm teruggebracht en de travertijnen buitenbekleding moet hersteld worden. In het begin van het pontificaat van Pius XII werd het privé appartement van de Paus onder handen genomen, nu na twintig jaar is een ander deel aan de beurt.

In de paleizen der Vaticaanse musea kwam een complete restauratie van de Belvedere van Innocentius VIII klaar, terwijl een begin gemaakt werd met het herstel van de Nicchione della Pigna, de Grote Nis van de Pijnappel, die gevaarlijke tekenen van seniliteit begon te vertonen. Belangrijke verbouwingen hadden plaats in het Gregoriaans museum voor etruscische en klassieke kunst. Hierop komen wij nader terug in een afzonderlijk artikel.

Nieuwe telefooncentrale

De interne Vaticaanse telefoonverbindingen werden herzien en naar dringende behoefte uitgebreid. Men beseft, welk 'n werk dit was, omdat men nu eenmaal in muren met wereldberoemde fresco's niet naar believen kan hakken. Er kwam een nieuwe telefooncentrale bij met de vereiste kantoorruimte. In het sterk vergrote telefoonnet zijn nu ook opgenomen de twee grote gebouwen, die aan de andere zijde van het Sint Pietersplein, tegenover de gevel der basiliek, uitspringen in de Via della Conciliazione. Deze gebouwen, die de Palazzi dei Propilei heten, zijn thans enkele jaren oud, maar er wordt nog steeds in gewerkt. Binnenkort zullen naar hier een aantal pauselijke ministeries overgeplaatst worden, die nu nog ondergebracht zijn in gebouwen in Trastevere. Ook komen in deze palazzi de woningen der secretarissen generaal dier ministeries en enkele kardinaalsappartementen. De beide gebouwen zijn **met elkaar verbonden door een corridor onder de Via della Conciliazione door, terwijl er een andere ondergrondse verbinding bestaat met het territoir van Vaticaanstad.**

Nieuwe lokalen in de Vaticaanse bibliotheek werden in gereedheid gebracht voor de laboratoria, waarin boeken en codices hersteld worden. Bij de ingang der bibliotheek is volop het graafwerk aan de gang om de zeer schadelijke waterinfiltratie ter plaatse tegen te gaan. Na afloop van dit werk worden dan tegelijk de vertrekken nabij de ingang aanmerkelijk vergroot.

In Castelgandolfo, waar de laatste jaren meest driekwart van hen, die een algemene audiëntie van de H. Vader wilden meemaken, buiten op het marktpleintje moesten blijven staan wegens plaatsgebrek in de binnenhof van het pauspaleis, is thans een nieuwe audiëntie-aula gereed gekomen. Deze is 2000 vierkante meter groot en kan 8000 bezoekers bergen.

Het bovenstaande verzamelden wij, niet als een verslag, maar meer als een bloemlezing uit verschillende hoofdstukken van „L'Attività della Santa Sede nel 1958".

Te Parijs wordt er een tentoonstelling gehouden van Tsjecho-Slowaaks kristal. Enige bezoekers in klederdracht leiden de bezoekers rond.

Analyse in BRIDGE kan nuttig zijn

Het nakaarten is een bij bridge druk beoefende bezigheid. Als het op een rustige, analytische wijze geschiedt is het ook een prettige bezigheid — doch vaak is dat anders. Dan roept de éne partner verbolgen „had je niet...." en dan volgt wat hij vindt dat zijn partner had moeten doen. De ander zegt dan „je kon toch weten dat ik...." en hierna kan men óók honderden zaken invullen. De mogelijkheden staan in bridge niet absoluut vast — althans niet bij het bieden en vóór men begint te spelen. Bieden is in feite niet meer dan het doen van een serie waarschijnlijkheidsuitspraken. Het bereikte eindbod is in het algemeen niet méér dan een globale taxatie van de mogelijkheden. Hoe goed men ook biedt, hoe goed men ook speelt, als regel kan men niet tevoren weten of een geboden contract gemaakt zal worden, want in 99 van de 100 gevallen blijven verrassingen mógelijk.

Een paar dat g o e d biedt, zal vaak wel éentje downgaan. Biedt men b.v. 4 schoppen en hangt het slagen af van het „goed zitten van troefheer, dan heeft men 50 percent kans van slagen; hetgeen zeggen wil, dat men in 10 van dergelijke spellen 5 malen 1 down gaat en 5 malen het contract wint. Is het nu niet béter, altijd maar voorzichtig te zijn en inplaats van 10 malen 4 schoppen te bieden, 10 malen met 3 schoppen te volstaan? Om deze vraag te kunnen beantwoorden, moet men begrip hebben van de puntentelling, want men moet eenvoudig in dit verband de vraag stellen: „Wat kan ik winnen en wat kan ik verliezen?" Als ge 10 malen 3 schoppen biedt en uiteraard steeds dat contract wint (5 malen met een overslag) dan scoort ge toch b e l a n g r i j k m i n d e r dan wanneer ge 5 malen de manchepremie krijgt en 5 malen één down gaat in een contract van 4 schoppen. Daaruit volgt dus, dat reeds zuiver rekenkundig het bieden van een manchebod, dat afhangt van een snit, volkomen geoorloofd en dus goed bridge is. O n d a n k s het feit, dat men 50 percent kans heeft om één down te gaan.

Er zijn talrijke bridgeparen die, ondanks het feit dat zij al jaren spelen, van het vorenstaande geen benul hebben. Zij vinden, dat een spel slecht geboden is als het down gaat — en goed geboden is als het gemaakt wordt. Of dit laatste nu tot stand is gekomen door een aaneenschakeling van gelukjes of misschien ook door abominabel slecht tegenspel doet voor zulke spelers vaak terzake — het spel is gemaakt en „dus" was het eindbod juist. Een dergelijke benadering van het bridgespel is onlogisch en.... gevaarlijk. Men gaat een spel bekijken naar aanleiding van het (toevallige) resultaat

Alle vragen en opmerkingen aan de bridgetafel, in de geest van „had je geen 4 kunnen bieden?" of „had je niet kunnen passen?" enz. enz. moeten dan ook in het licht van het vorenstaande worden bezien. Als men dus 3 harten biedt en 10 slagen maakt omdat ge 3 maal gunstig gesneden hebt is het dwaas de partner te verwijten dat hij geen 4 harten bood; tenslotte was de kans op het maken van 4 harten

$1/2 \times 1/2 \times 1/2 = 1/8$.

En evenzeer is het onzin de partner te verwijten dat hij „de derde Sans" gaf en men door mislukt snijden één down ging; was het snijden gelukt dan was het spel gemaakt. Een kans van 1 op 2, hetgeen we een gezonde onderneming mogen noemen.

FIDEL CASTRO ontdekt Trinidad: „Eiland met mijn bergen"

Port of Spain: De Cuba-sik cult heeft Trinidad overrompeld: tientallen jongelieden kweken thans met zorg de baard, welke door Fidel Castro in Cuba werd geintroduceerd. Fidel Castro heeft Chief-Minister Eric Williams beloofd 24 uur door te brengen op Trinidad, wanneer hij terugkeert van zijn Zuid-Amerikaanse safari.

De Cubaanse eerste minister vloog naar Buenos Aires en passeerde Trinidad. Volgens zijn persagent zag Castro de heuvels van het eiland en riep uit: „Kijk daar, net als ons verzetsterrein in Cuba". En de piloot kreeg opdracht een extra rondje te maken — en de luchthaven te verzoeken te mogen landen.

Het nieuwtje, terstond omgeroepen door de beide radiostations in Trinidad deed autoriteiten naar Piarco snellen. Minister Eirc Williams was op tijd om de Cubaanse vrijheidsheld te verwelkomen. Maar Castro had geen tijd om een uitvoerige tocht te maken naar de bergen, die hem deden terugdenken aan de rebellenjaren in West-Cuba. Na een uur vertrok hij weer, nu toegejuichd door een enthousiaste schare bewonderaars die kantoor en werkplaats hadden verlaten om de gevierde figuur te zien.

Staatsie-bezoek

Castro beloofde dr Williams dat hij terug zou komen, wanneer zijn Zuid-Amerikaanse tour voorbij is. Eén dag en één nacht: en de eerste minister van Trinidad maakt nu voorbereidingen voor een staatsieontvangst.

Tijdens een persconferentie maakte Williams bekend dat hij en de Cubaanse minister-president het volkomen eens zijn over een gemeenschappelijk probleem: een spoedige teruggave van de Amerikaanse bases in beide landen. De marine basis in Cuba, Guatanamo Baai, en de enorme marinebasis in Trinidad, Chaguaramas, zijn volgens de staatslieden onvervreembaar eigendom van het land.

Vrijlating verzocht

Inmiddels is Mevrouw Beryl Nathan druk doende handtekeningen te verzamelen onder een petitie welke zij persoonlijk aan de Cubaanse vrijheidsleider ter hand zal stellen. Zij zal pleiten voor de vrijlating van haar vader David S. Nathan, die door Castro's volgelingen werd gearresteerd. Begin april ontving zij van een Cubaanse meubelmaker een brief, waarin melding werd gemaakt dat haar vader door de rebellen werd vastgehouden. De boodschap van David Nathan, die zij in 30 jaar niet heeft gezien, was: „Red mij." De Cubanen zullen me vermoorden. Laat de Federale regering mijn vrijlating eisen. Ik heb niets gedaan". Zijn dochter heeft reeds 50 handtekeningen verzameld.

En in Port of Spain's binnenstad groeien de baarden. Als Fidel Castro de Trinidadiaanse bergen komt bekijken, zullen geestdriftige jongelieden hem verwelkomen met „viva's" en een baard, die in de Amerika's het kenteken is geworden van de moderne revolutionnair.

Interessante WEDIJVER tussen NEDERLAND en FRANKRIJK

(Van onze korrespondent)

„The Jerusalem Post" bracht dezer dagen het bericht, dat de bouw van een scheepswerf in Haifa uiteindelijk door de Israëlische regering gegund was aan Nederland. Uit de meest betrouwbare bron wordt gemeld, dat dit bericht onjuist is en dat de beslissing over deze reeds maandenlang aanhangige zaak nog niet is gevallen.

De Israëlische regering heeft reeds geruime tijd geleden de inschrijving geopend voor de bouw van een scheepswerf in de havenstad Haifa. Gedurende de eerste fase zou deze moeten dienen voor de bouw van schepen tot 7000 ton om uiteindelijk uitgebreid te worden voor de bouw van schepen tot 18.000 ton.

Uit Nederland werd ingeschreven door de Maatschappij De Schelde te Vlissingen en weldra werd bekend, dat de beslissing zou moeten vallen tussen de inschrijving van deze Nederlandse maatschappij en tussen de inschrijving van de Franse maatschappij Compagnie Dunkerquoise.

Ook werd bekend, dat de voorwaarden van De Schelde waarschijnlijk iets gunstiger zouden liggen en Franse inschrijving.

Niettemin spelen bij deze beslissing nog andere dan strikt economische of commerciële faktoren hun rol.

Het was reeds eerder bekend, dat de Frans regering gaarne zou zien, dat Israël deze aanbesteding aan de Franse maatschappij zou gunnen en de Franse economische en militaire assistentie der laatste jaren werden als argumenten in de diskussie geworpen. Thans wordt daaraan toegevoegd, dat de Franse regering de Compagnie Dunkerquoise zelfs met nadruk verzocht zou hebben in te schrijven, hoewel de maatschappij zelf niet zo veel voor het projekt voelde.

In deze diskussie is tot nu toe het gezaghebbende Israëlische blad „Ha'arets" met het meest objektieve overzicht opgetreden. Enerzijds, zo zegt het blad, zouden wij dergelijke beslissingen slechts op hun economische en technische mérites dienen te nemen en het schijnt, dat de door de Nederlandse maatschappij aangeboden prijzen, kredieten en technische assistentie aantrekkelijker zijn, dan die der Franse maatschappij.

Aan de andere kant is het moeilijk voor Israël om Frankrijk, wanneer dat de Israëlische autoriteiten van de ervaring en van de samenwerking van de Nederlandse ingenieurs en technici met het in Haifa te trainen personeel meer verwachten, dan van de overeenkomstige faktoren der neer dit land bijzondere prijs op deze zaak stelt, voor het hoofd te stoten. Weliswaar doen de verhoudingen Nederland — Israël in genen dele onder voor de verhoudingen Frankrijk — Israël. Maar het feit, dat Nederland Israël geen vliegtuigen, tanks en soortgelijk materiaal kan leveren, omdat Nederland deze zaken niet produceert, vormt een faktor, die wij niet zonder meer over het hoofd kunnen zien, wanneer Frankrijk blijk geeft deze zaak van het hoogste belang te achten.

Het is een moeilijke beslissing voor onze regering, zo ongeveer besloot „Ha'arets".

Het projekt beloopt ongeveer zestig miljoen guldens en de Nederlandse maatschappij zou bereid zijn een deel daarvan als langlopend krediet ter beschikking te stellen. De werf zou niet alleen voor de bouw van schepen voor Israëls vloot dienen, maar zou ook in alle reparatiebehoefte der gezamenlijke Israëlische schepen kunnen voorzien. Uiteindelijk zouden in het bedrijf 2500 man personeel te werk worden gesteld en daarmede zal het de grootste werkgever van Israël worden.

Een kleine aanwijzing, dat deze opdracht wellicht toch aan De Schelde zal worden verstrekt, mag wellicht worden gevonden in de volgende beslissing, die wel reeds genomen is.

Eveneens was een inschrijving geopend voor de verlenging met 528 meter van de kademuur in de haven van Haifa, welke in 1953—1954 door de Koninklijke Maatschappij voor Havenwerken was gebouwd. Ook thans werd wederom door haar ingeschreven, maar het werk werd zojuist gegund aan de eerder genoemde Compagnie Dunkerquoise.

Het lijkt niet ondenkbaar, dat men begonnen is met het kleinere projekt toe te wijzen aan Frankrijk, om de weigering van het grotere projekt minder moeilijk te maken.

De beslissing kan dezer dagen vallen, maar kan wellicht ook nog een tijd worden uitgesteld. In enkele kringen in Israël, in Frankrijk en in Nederland wordt de uiteindelijke beslissing niet zonder spanning tegemoet gezien.

Brits-Guyanese vissers opgebracht

(van onze korrespondent)

Georgetown — Vier Guyanese vissersboten met 16 opvarenden zijn door de Venezolaanse kustwacht opgebracht. De Brits Guyanese vissers waren bezig hun netten uit te werpen ter hoogte van de Noord-Westelijke kust in de nabijheid van Boroco. Amerindaanse getuigen die naar Georgetown reisden hebben verklaard dat zij de vissers en de boten hadden zien opbrengen door met machinegeweren gewapende Venezolaanse soldaten.

De Venezolaanse consul in Georgetown heeft verklaard niets van het incident te hebben vernomen. Hij zegde toe onmiddellijk stappen te ondernemen om inlichtingen van Caracas te verkrijgen. De vier schepen waren reeds enkele dagen geleden als vermist opgegeven.

Zaterdag en zondag in Cinelandia

„OREGON PASSAGE"

Zaterdag en zondag wordt in Cinelandia gedraaid de film „Oregon Passage", waarin John Ericson en Lola Albright optreden. De film is opgenomen in Cinemascope en in kleuren.

Een luitenant (John Ericson) treedt op als de held, wanneer hij een schone Indiaanse (Lola Albright), die door een Indiaans opperhoofd begeerd wordt, redt. Ofschoon de film het bekende thema behandelt over de strijd tussen de Amerikanen en de Indianen, is er in deze film genoeg te genieten en te beleven.

Op de foto: John Ericson, die de hoofdrol vervult in deze spannend avonturenfilm.

Heerst er wederom terreur in Lhassa?

Calcutta. — Volgens de korrespondent van de „Daily Statesman" in Kalimpong zou er opnieuw terreur heersen in Lhassa. Landbezitters en zij, die tot de oude families behoren, zouden in publiek terecht gestaan hebben voor volksrechtbanken. Zij de veroordeeld werden, zijn onmiddellijk gevonnisd en hun lijken werden in de straten tentoongesteld

Nabij Nagar Tse Dzong zouden gevechten zijn geleverd tussen opstandelingen en troepen van de Pansje Lama waarbij aan weerszijden zware verliezen zouden zijn geleverd.

Eilandsraadsverkiezing 1959

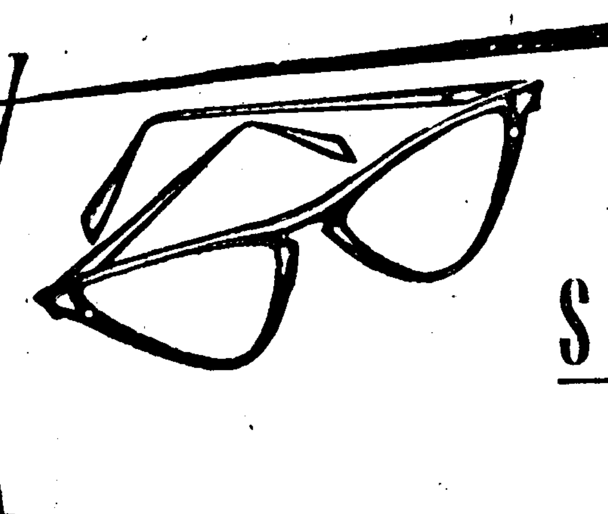
De kiezer die niet in het bezit is gekomen van een oproepingskaart, of wiens oproepingskaart in het ongerede is geraakt, kan zich vanaf 19 mei 1959 van 8 uur a.m. tot 7 uur p.m. ter verkrijging van zijn oproepingskaart dan wel een duplicaat hiervan vervoegen ten kantore van het bevolkingsregister, Pietermaai 23.

Curaçao, 15 mei 1959

Namens de Gezaghebber van het eilandgebied Curacao

Het hoofd van de afd. B.S., B. & V.

A. L. HOLLANDER

Zijn er brieven van U bij?

Lijst No. 15 van onafgehaalde en onbestelbaar bevonden stukken.

A Beatriz A. Andries, Eva Abbott, I. Arrendel.

B Agnes Berkel, Mevr A. v.d. Brand, Ivy Baird, Adella Bobb, Mevr. L. Braafheid, Ben A. Baldion, Gwenete Brunie, Vene Belle, Antoni Brascao.

C Phimonen Connot, Richard Charles.

D James R. A. Daly, D. Dijkstra, Mevr L. D. Denner, Jean Desir, J. v. Dijk.

E Elina Emelina, Edmie Edgar.

F Theresa Fonteine, George Fraser, Mej H. H. Ferrier, Leonard Fraites, J. M. A. D. Fransen, Clemencia Francis, Leoncio Figueroa, Clemencia Francis.

G Gritz Geweyke, Syltha Gilbert.

H Alfred B. Hogan, Chang Hueng Hei, W. Heilbron, Sr. R. Haseth, Fam. A. J. Hoop, Oliva Husen, Freddy Heiliger.

J Iama Joseph, Edna Joheton.

K Mr J. van Kuyk, de Heer Kriele.

L Mirton Lewis, Antonia de Linderborg, G. Solomon Leverock, Mary Lewis, C. Tam Leo.

M Cheddy Mairall, Th. J. Meiland, Diana Medina, Paulita Mauris, Plantina Maduro, H. J. v. Meieren, Ann Marie Mitchell.

P Marcelino Petrona, Enrigue Paúñina, Gummercinda Piard, Anita Prosper, Brigida Paula, Meneer Pollevaar.

R Nicolad M. Rovér, Frederico Regales, Elfrida Romero, Beryl Rose, Rafael Ramos, Karine Ryner

S Edwin Small, Petra Silvens, Marde Smart, Folrencia Snijders, de Heer J. van der Staal, Cedric Spencer.

T Berthilia Theodore, Frida Pinedo de Trinidad.

V de Heer J. Veenstra.

W Heer en Mevr Wiering.

Z Fam. Zondervan-van Leeuwen, Willem van Zanten.

Drukwerken:

A de Heer R. F. Ch. Alvares.

B A. F. v. Berkom De Heer A. J. Betz, Dhr L. F. Baars.

C de Heer F. de Clercq.

E Mevr L. van Eer-Ziehem.

H de Heer E. I. Hato, de Heer P. Hartsmans, J. M. Hooi, A. Hironimus.

I de Heer W. A. Illes (3).

J Mej. W. J. Jansen, Primula Jager.

K de Heer F. D. Kraan, de Heer E. N. Koster.

L Mr C. S. Liang.

M E. A. J. Moen, Rubina McFarsen.

P Mej. Els Putten, Lena Plunket.

S Jordao Sousa, F. A. Wong Swie San.

T de Heer F. J. Tielman.

Aangetekende Stukken:

A C. C. Aniceta 18648, Wed. Michel Avubi 17112b, Owen Archibald 17724, Martinho de Aveiro 18817, Providencia Amadio 17641b.

B M. Burbarake 17486b, M. Y. Baroud 18638, M. I. Bou Barake 17109b K. Bou Barake 17110b, C. N. Boye 18263, G. L. C. M. Brug 18626 Johan P. Bakhuijd 18632, Policia Baizailais 17570, Sr. A. Bacuna 18589, J. N. Cratz 18618, D. S. Cardoze 18623, R. F. Carrera 16384b.

C Orlando Caro C 18429, Camilio da Camara 17242, Moises Rodriques Capelo 18818.

D Joseph I. Daon 18167, Eugene A. Derks 18186, D. C. Drechel 17660.

E James R. Ellis 18520, E. W. van Eede 18260.

F Luiz Fernandez 17792, Joao Fiqueira de Faria 18803, Ambrosita Fernandez 17606b, Sie Fong 18018, P. A. Frederik 17659b, Wed M. Fuhring 17660b, W. C. Fuhring 17661b Chong Sao Fat 18614, Wong Fat 17699b, J. de la C. Frederik 18882b.

G Wed. P. B. Gorsira 17656b, L. A. Gabriela 17662b, Agostinho Jorge Goncalves 18820, H. P. da Costa Gomez 18610.

H W. F. H. Hoogenbergen 16879b, E. Haard 18586, Mr T. Hipolito 18587, Mario Hoevertsz 17618, Helton Henville 18487.

I L. E. Iradi 18654, Richard Isa 18184

I L. E. Iradi 18654, Richard Isa 18184.

J Emily Jackson 17591b, C. J. M. Jansen 18162, A. Jeuken 18163.

K J. Korevaar 17228b.

L M. Leonard 18584, Harry L. Loth 16967b, Th. H. de Lannoy 18056, Seferino H. Lebacks 18055.

M Benjamin Mornix 18040, M. B. de Marchena 18042, Ernesto V. Martis 18043, G. P. Martinez 18044, Salomon M. Martina 18045, A. Th. Martina 18047, Ronald A. Martina 15586b, J. J. Maurera 18190, S. F. Mercera 18173, Idilio R. Meyer 18193, C. H. Mathilda 16872b, G. A. Maduro 16870, C. Monte 18250.

N G. C. Nicacia 18036, Maria L. Nisbett 18740, E. M. Newton 18528.

P V. S. Plantijn 18038, F. A. van la Parra 17571, de Heer R. E. Pichardo 18509.

R Jose F. Richardson 18035, A. A. Ramirez 18030, G. J. Rijna 18028, Thelma C. v. Rosberg 18172, H. A. E. L. Rojer 18166, Carlos Rodriques 17140b, Felix Reynolds 17574b, de Heer C. Ridderhof 18848.

S J. B. Sint Jago 18016, S. Sing 18017, E. Smuelders 17096b, Richard H. Semper 18020, M. Th. Scoop 18024, de Heer I. J. Samander 17642b.

T Sra. J. Troeman 18592, Luisa Aguayo Tudela 17615b.

V Alejandro Vargas 18009, N. Th. Verhey 17106b, L. B. Valerian 17107b.

W H. R. Welhous 18007, Wed. C. C. Walle 18014, I. A. Wong Loi Sing 18171, Chang Wai 18612, L. Wildman 16875b, J. E. Willems 16876b, G. A. Wilkins 18652, Pedrito C. Willems 17509b, Srta. E. Willems 18593.

Y Rung Wing Shin 17098b.

T.V. in TRINIDAD

(Van onze korrespondent)

Wij vernemen dat de plannen tot oprichting van een TV station in Trinidad ver zijn gevorderd. Zondag jl. verliet de direkteur van Rediffusion West Indies Limited het eiland om in Canada besprekingen te voeren en de organisatie van de Canadese Televisie te bestuderen.

Dr. WERNER EISELEN over de Rassenscheiding in Zuid-Afrika

OVERBRENGING van AFRIKANEN gebeurden zonder EEN onprettig voorval

Kaapstad. — Dr Werner Eiselen, sekretaris van het Zuidafrikaanse departement voor naturellenzaken, zegt in de inleiding tot een departementsrapport, dat de oppositie tegen het departement onder zekere Bantoes, „die zoveel publiciteit heeft gekregen", helemaal niet de mening van de meerderheid weergeeft.

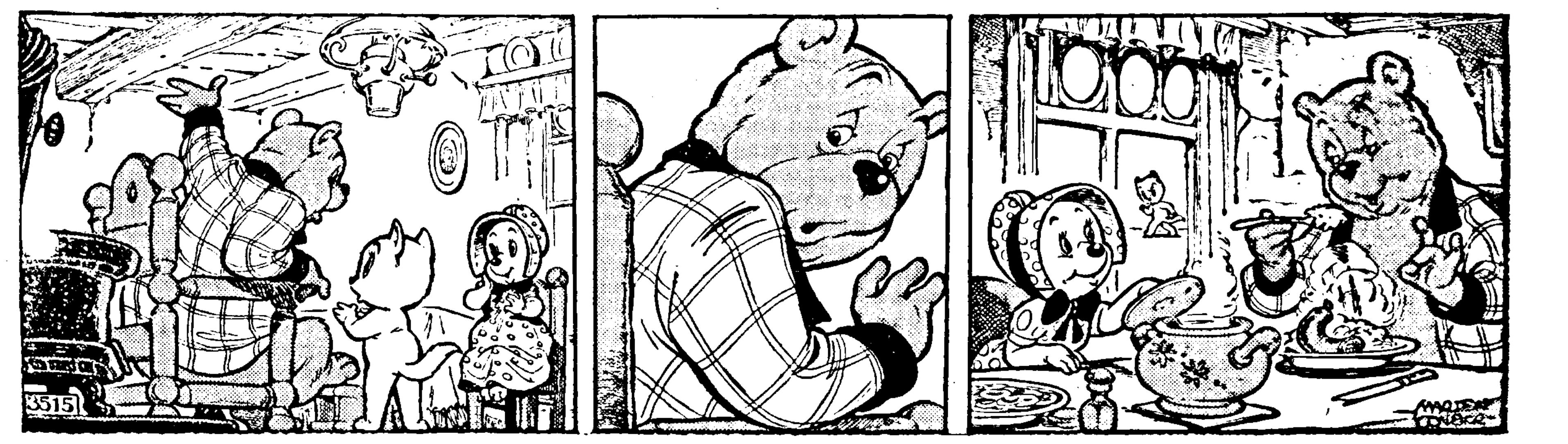
In het rapport wordt gesproken van een toenemende waardering van de Bantoes voor het werk van het departement en gezegd, dat de tegenkanting „met bijbedoelingen kunstmatig door bepaalde personen of door organisaties wordt aangewakkerd.

Er is niet op alle gebied even grote vooruitgang gemaakt, aldus Eiselen. Waar de Bantoebevolking zelf plannen moest uitvoeren in aansluiting op de nieuwe benadering door de regering van de kwestie der opvoeding, was de vooruitgang onvermijdelijk meer sporadisch (sic. red.!).

Eiselen spreekt van de „vooruitgang zonder weerga", wat betreft het voorzien in behuizing voor naturellenarbeiders en hun gezinnen in blanke stadsgebieden en wijst daarbij op het overbrengen van naturellengezinnen uit de krottenbuurten van Johannesburg naar naturellendorpen.

„Ondanks welhaast hysterische agitatie tegen dit plan, zowel ter plaatse als overzee, en voorsepllingen, dat er bloed zou vloeien, is dit overbrenging zonder een enkel onprettig voorval geschied en het sukses van dit plan vond zijn weerspiegeling in de spontane feesten, waarop de hergevestigde gezinnen hun dankbaarheid aan de regering tot uiting brachten, aldus Eiselen.

TOM POES EN DE KIEKVOGEL

3515 Toen heer Ollie helemaal droog was keerde hij zijn stoel om en ging gezellig aan de tafel zitten.

„U hebt mij een grote weldaad bewezen, mevrouw Doddel", sprak hij. „Zonder u zou ik misschien bezweken zijn".

„Het was heel gewoon hoor", zei de goede ziel. „En ik ben geen mevrouw hoor. Gewoon maar juffrouw".

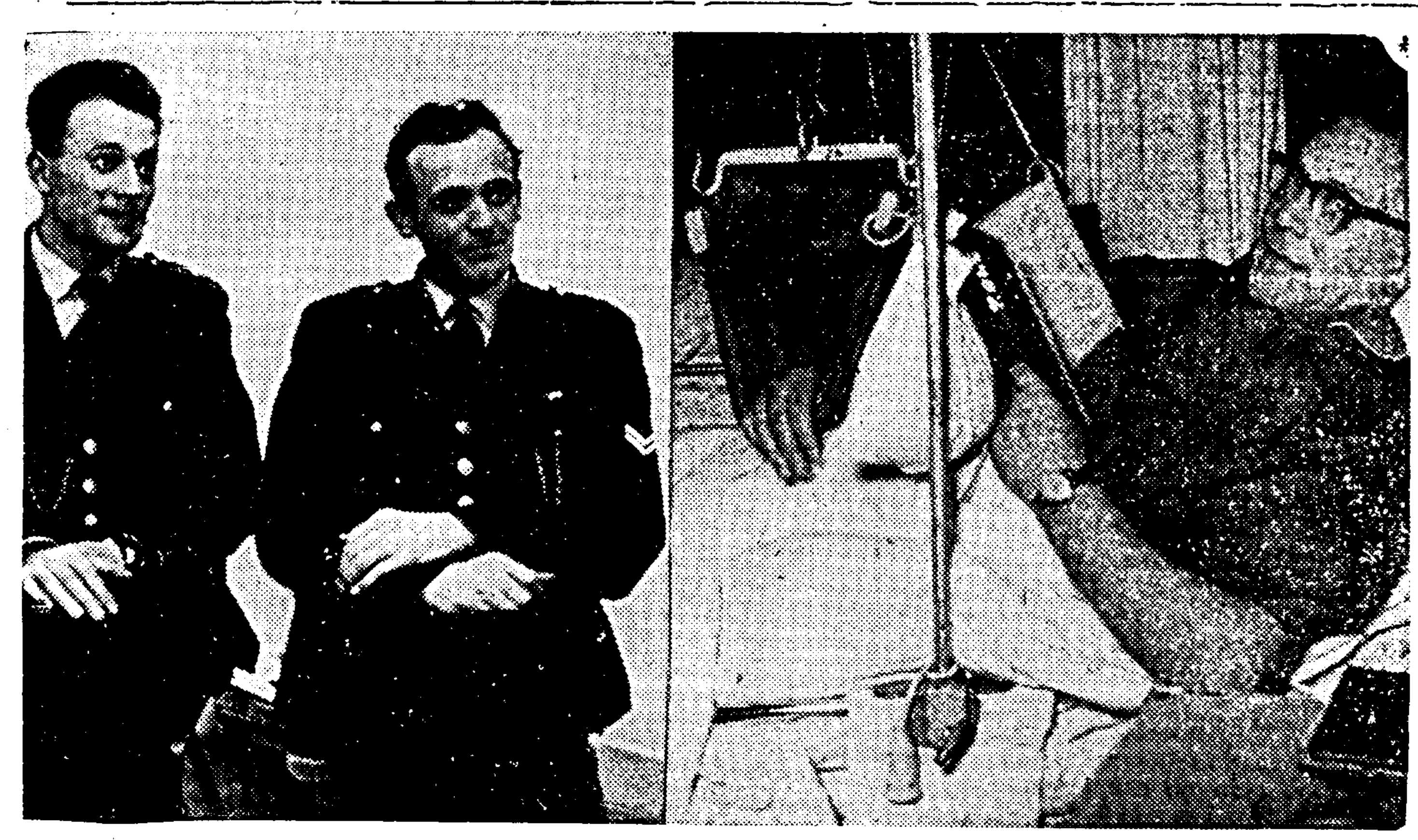
„O, wat aardig", hernam heer Bommel verrast. „Wel, mejuffrouw, uw daad was niet zo gewoon. Hulpverlening aan lieden, die door een ramp getroffen zijn, is altijd heel edel. Het herinnert mij aan een keer, dat ik met levensgevaar een arme drommel uit een grote waterval vol krokodillen had gered. Hangende aan een liaan klom ik..."

„Moeten we niet weer eens gaan?" vroeg Tom Poes. „De ochtend is bijna om en het is zowat etenstijd".

„Wel, ga dan", zei heer Ollie, een weinig kortaf. „Jij bent jong en sterk. Ik echter gevoel me nog niet geheel wel en wanneer juffrouw Doddel er geen bezwaar tegen heeft......"

„Maar natuurlijk!" riep de buurvrouw uit. „Blijf toch zitten! De zuurkool is bijna klaar. Als je zin hebt moet je het eens proeven; het is erg goed tegen kouvatten en kwadê dampen".

Tom Poes nam dus afscheid. Doch heer Bommel ging er gemakkelijk voor zitten en vertelde heel wat van zijn avonturen, terwijl hij zich de zuurkool goed liet smaken.

Te Betondorp vond een roofoverval plaats op een postagentschap; de daders werden door het snelle optreden van de agentschaphouder, de heer Nukoop (52), ondanks zijn verwondingen door 3 revolverschoten, onmiddellijk achtervolgd. Twee agenten van de Radio Auto Dienst, v.l.n.r. G. van Hoogen en G.M. Vosseveelde konden na een snelle achtervolging drie jongens arre.teren.

Jeugdige Amsterdamse bende schiet kantoorhouder neer

Amsterdam. — In de maand april werden in twee Amsterdamse munitie-depots inbraken gedaan, waarbij diverse pistolen en stenguns werden ontvreemd. De vrees van de Amsterdamse Politie, dat dit het werk kon zijn van een jeugdbende, werd onlangs bewaarheid, toen een groep van 5 jongemannen (met een leeftijd van 16, 18, 19, 20 en 22 jaar) een overval deed op het postagentschap aan de Landbouwstraat in Amsterdam oost.

Deze overval werd van tevoren zeer uitvoerig gepland. De diefstal in de zwak bewaakte munitie-depots was een onderdeel van het plan. De bende stond onder leiding van een typograaf en was afkomstig uit noord, maar hield haar bijeenkomsten in west. Door geldgebrek gedwongen besloot men tot de overval op het postagentschap, waar hun een rijke buit wachtte i.v.m. de A.O.W.-betalingen.

Van tevoren werd een Ford Mercury gestolen en zaterdagmorgen kwam men bijeen bij de Westertoren, waarna men de omgeving verkende.

Twee jongelui gingen het postagentschap, waar men ook rookartikelen verkoopt, binnen, om sigaretten te kopen. Toen de kust veilig was, liepen vier bendeleden de winkel binnen, trokken het pistool en schreeuwden: „Je geld of je leven!" tegen de kantoorhouder. Deze aarzelde even in de gedachte, dat het wellicht een grap was en rende toen van achter de goed voorziene kas vandaan om buiten alarm te slaan. Drie schoten knalden en de kantoorhouder, de heer Nukoop, zaakte ineen door twee kogels getroffen. De bendeleden vergaten in hun haast de gehele buit en vluchtten naar de auto, waarin een lid achtergebleven was, die de wagen direkt in beweging bracht.

Een voorbijgaande dame hoorde de schoten en was zo handig het nummer van de wagen op te nemen. Direkt werd het signalement van de auto door de politie verspreid en via de auto-radio werd algemeen alarm geslagen.

De in de omgeving patrouillerende politiewagen gaf direkt gas in de richting van de Schellingwouderbruggen. In de buurt van de Molukkenstraat kregen zij de auto in zicht. De chauffeur van de bende draaide toen de doodlopende Valentijnkade op en zag direkt zijn vergissing in. In alle haast stapten de bendeleden uit de auto met hun wapens in de hand. De twee agenten van de politieauto, de heren G. van Hoogen en G. M. Vosseveelde, aarzelden geen ogenblik en gingen met hun auto op het wachtende vijftal af, dat met hun wapens klaar stond.

Aan beide zijden gingen de wapens omhoog en een spannend ogenblik brak toen voor de twee agenten aan. Op hun sommatie zich over te geven, aarzelden de bendeleden even en toen lieten vier van hen de wapens zakken, de andere volgde hun na een derde sommatie ook.

De agenten konstateerden, dat de bende legerpistolen had en met loeiende sirenes vertrokken de politiewagens om op de verschillende adressen een onderzoek in te stellen.

De toestand van de heer Nukoop is bevredigend.

De agenten van de politiewagen kregen komplimenten van de Officier van Justitie en hun hoofdcommissaris.

NEW-YORKSE BEURS

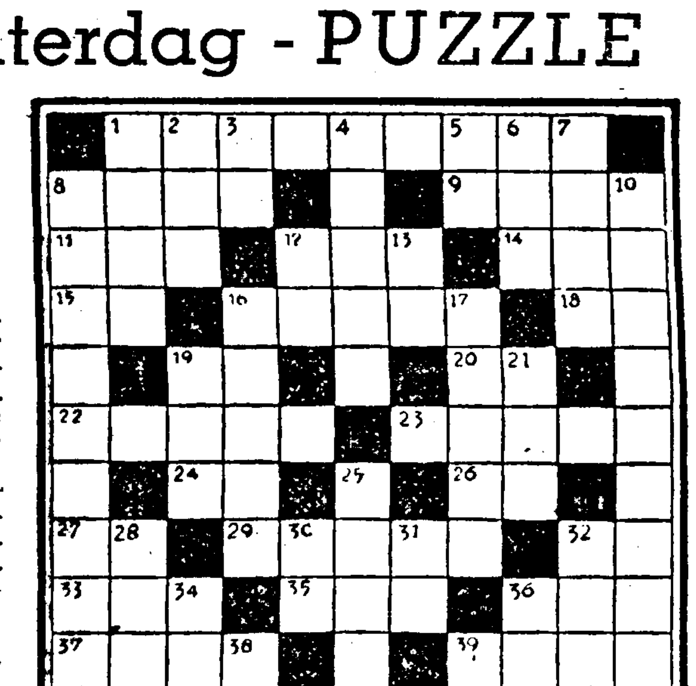
New York. — De winstnemingen welke gistermorgen op den New-Yorkse effectenbeurs plaats vonden konden goed worden opgenomen en rond het middaguur wogen fractionele dalingen en stijgingen tegen elkaar op. In de namiddag nam de verkoopdruk toe waardoor de koersen afbrokkelden. Toen bekend werd dat de autoriteiten tot kredietbeperkende maatregelen hadden besloten namen de verkopen toe bij toeneming van de omzet en de markt sloot zwak. Het aantal verhandelde fondsen bedroeg 1230, waarvan hoger 457, lager 550 en onveranderd 223. De aandelenomzet bedroeg 3.510.000, de obligatieomzet 5.620.000. De koersen waren als volgt:

American tel and tel 244 1/2
Anaconda copper 66 3/4
Bethlehem steel 52 1/8
Dupont de nemours 256 1/4
General electric 81 1/2
General motors 51 1/4
International tel and tel 43 3/4
Royal Dutch 45 1/8
Shell oil 85 5/8
Standard oil of New Jersey 52 1/4
U. S. steel 94
Canadian pacific 29 5/8
International nickel 92
Royal Dutch American shares 71 1/4 b
K L M 34 1/4
Aluminium company 86 5/8 ex div.
Dow Jones 634.53.

Onze zaterdag - PUZZLE

Horizontaal: 1. medicus. 8. universiteitszaal. 9. dapper. 11. soort houweel. 12. marmelade. 14. aanwijzend voornaamwoord. 15. aardr. plaatsbepaling (afkort.). 16. godin van de landbouw 18. momenteel 19. drietenige luiaard. 20. gereed. 22. rumoerige bende. 23. snelschrift. 24. persoonlijk voornaamwoord. 26. reeds. 27. bekende voormalige verzetsorganisatie (afk.) 29 zuidvrucht. 32. Italiaanse rivier. 33 eenheid van arbeidsvermogen. 35. vogel. 36. rivier (Zuid-Amerika). 37. tocht. 39. lichaamsdeel. 40. medicus.

Verticaal: 1. kolom. 2. onbep. voornaamwoord. 3. voorzetsel 4. herbergier. 5. godsdienst (afk.). 6. lor 7. teken. 8. medisch beroep. 10 medicus. 12. persoonlijk voornaamw. 13. persoonlijk voornaamwoord. 16. appelwijn. 17. duivel. 19. lichaamsdeel. 21. hevig. 25. hemelsblauw. 28. soepgroente. 30. voorzetsel. 31. frisse lekkernij. 32. oude vochtmaat. 34. soort brandewijn. 36. paard. 38. munt (afk.). 39. Chinese lengtemaat

Oplossing van de vorige week

Horizontaal: 1. Po; 4. op; 5. ls; 7. pop; 9. l.o.; 10. made; 12. Edam; 14. el; 15. te; 17. benevelen; 23. ri; 24. n.b.; 25. ik; 26. gij; 28. Irene; 29. Essen.

Verticaal: 2. olm; 3. de; 4. oom; 6. sa; 7. pel; 8. pet; 9. la; 11. Deen; 13. deel; 16. vv; 17. br; 18. ei; 19. elke; 20. erge; 21. en; 22. nb; 25. in; 27. ijs.

Brussel protesteert tegen aanwerving minderjarigen voor Vreemdelingenlegioen

Brussel. — Naar aanleiding van aktie van parlementsleden heeft het Belgische ministerie van buitenlandse zaken bij de Franse ambassadeur een krachtig protest ingediend tegen het werven van minderjarige Belgen voor het vreemdelingenlegioen. Volgens een Frans-Belgische conventie van 1925 moeten dergelijke minderjarigen aan de ouders op hun verzoek worden teruggegeven.

Ingezonden

Antwoord aan mijnheer M.

(Buiten verantwoordelijkheid der redaktie)

In een ingezonden stuk aan de Amigoe di Curaçao beweert de Heer M.... (ergens begint een naam met M....), dat het onderwijsbeleid van de K.V.P. Gedeputeerde „geweldig" is. Op ons rust nu de onaangename taak om de Heer M. enige vragen aangaande dit beleid te stellen.

1e Mijnheer M. waar bleef de door de K.V.P. gewenste gelijkstelling van Openbaar en Bijzonder Kleuteronderwijs?
Het is een gebiedende eis der rechtvaardigheid, deze gelijkstelling te bewerkstelligen. Het Kleuteronderwijs zit in het moeras.

2e Heeft U zich op de hoogte gesteld Mijnheer M. van het noodlottige tekort aan lokaliteiten in het onderwijs?
Waar bleef de planmatige scholenbouw.

3e Weet U iets aan te wijzen Mijnheer M. betreffende:
a Planing ten aanzien van de scholenbouw.
b Opheffing van de achterstelling van het G.L.O.B. onderwijs? (weet U wat dit is Mijnheer M??)
c Planning tot spreiding van scholenbouw in verband met de te verwachten leerlingen aanwas in een bepaalde buurt.
b.v. Door het bouwen van scholen op Brievengat, waar pas in 1960 scholen voor jongens en meisjes zullen zijn, terwijl er nu reeds honderden kinderen wonen?

4e Waar blijft de betaling van schulden aan het R. K. Bijzonder onderwijs die reeds jaren lopen?

5e Weet U dat op **alle** antwoorden moet worden gewacht?
Wanneer b.v. de Landelijke inspektie van onderwijs informaties vraagt van de Eilandelijke instanties, komen de antwoorden als volgt binnen.
Bonaire na één hoogstens vier weken.
Aruba na drie hoogstens vier weken.
Curaçao na onbepaalde tijd (van enige maanden tot nooit).

6e Weet U iets van de scherpe controverse, die er heerst tussen de Landelijke en Eilandelijke Inspekties van onderwijs????
Een controverse, die het gehele onderwijsbestel op Curaçao dreigt te ontwrichten, en waaraan de gedeputeerde van onderwijs mede schuldig is.

7e Weet U verder iets af van het beleid van de gedeputeerde ten aanzien van het Openbaar onderwijs???

Hier is dan de Gedeputeerde van het schoolbestuur der openbare scholen.
a Weet U iets over de hopeloze personeels situatie?????
b Weet U iets over de vele onnodige mutaties???
c Weet U iets van het feit, dat door deze mutaties sommige scholen aan hun tiende lesroosterwijziging toe zijn????
En weet U wat het maken van een lesrooster betekent???
d Weet U iets van het feit, dat vrijwel geen enkel hoofd op tijd zijn lesrooster kan indienen, daar meermalen twee dagen voor de aanvang van het nieuwe schooljaar de leerkrachten pas bekend wordt.
Weet U dat de wet voorschrift, dat deze rooster tenminste veertien dagen voor de aanvang van het schooljaar wordt ingediend?
e Weet U iets van de moeilijkheden en de ergernis, die dit aan de hoofsoneel bezorgt??
f Weet U iets van de langzamerhand doffe berusting, die er heerst in het kamp van het onderwijs?

Weet U dat allemaal niet?
Dat is dan jammer Mijnheer M....

Nederlandse Werkgroep N.V.P.

EEN WAAR VERHAAL

WACHTEN OP DE BAKKER

(Van een medewerker)

Er was eens een meester, die vele vrienden had. Sommigen van die vrienden waren zelf meesters en de anderen waren maar knechts. Nu wilde die eerste meester graag de baas spelen, ook over die andere meesters. Maar dat wilden die andere meesters niet. Ze werden boos en ze liepen weg.

Toen vroeg die meester, die zo graag baas wilde spelen, aan de knechts om maar op de mooie stoelen van de weggelopen meesters te gaan zitten en dat deden ze maar wat graag, want dan voelden ze zich hele pieten. En de meester voelde zich nu werkelijk Meester, met een hoofdletter M, nu hij baas kon spelen over zoveel knechts.

Onder die vele knechts was er één, die zijn Meester beter begrepen dan de meeste anderen. Hij leerde van hem hoe je over anderen de baas moet spelen en hoe je weer anderen kunt laten betalen.

Maar die anderen, die betalen moesten, waren ook niet dom en ze wilden niet voor niets betalen. Ze moesten evenveel en nog veel meer terug krijgen, voor elke cent, die zij betalen moesten. Dat kregen ze en zo werden zij tot de broodheren van de Meester. En later werden zij ook tot broodheren van de knecht, die zijn Meester zo goed begrepen had. Hoe? Luister maar verder.

De Meester zei nu tot zijn slimme knecht: „laat ik je wat leren. Jij bent per slot mijn trouwe knecht niet waar? Mijn broodheren willen maar steeds meer hebben, maar niet meer geven. Dat moet niet en daarin moet verandering komen. Als jij mij helpt, zal je er niet slecht bij wegkomen." Daar had die slimme knecht wel oren naar.

Zo richtte die knecht een club op, van knechts, zoals de grote Meester zelf ook had. Die knechts waren in dienst bij de broodheren en zij noemden zich voorlieden. Zij moesten, telkens als de broodheren werk te doen hadden, kleine knechtjes zoeken om dat werk te gaan doen. Dan kregen die kleine knechtjes ook brood, want die moesten toch ook eten. Alleen als er geen werk was, kregen ze geen brood. Dan kwamen ze van zelf terug als er wel werk was en bovendien was het goedkoop voor de broodheren op deze manier.

De slimme knecht van de grote Meester zag dit alles met welgevallen. Want de broodheren betaalden niet alleen hun eigen knechts, die zich voorlieden noemden, maar ook hem, de slimme knecht van de grote Meester. Ze betaalden hem omdat hij zo goed meehielp, dat de kleine knechtjes niet mopperden als ze in lange tijd niets te eten kregen. En zo werden de broodheren van de grote Meester ook de broodheren van diens slimme knecht.

Maar nu bleven de kleine knechtjes niet altijd klein. Ze groeiden, net als alle andere mensen. En zo kregen ze meer eetlust dan toen ze nog zo heel klein waren. En omdat ze nog altijd geen brood kregen als er geen werk was, riepen ze om steeds meer brood als er wèl werk was, want ze wilden proberen op de dagen, dat er brood was, zoveel te eten, dat ze de honger op broodloze dagen niet zouden voelen. Dit kan natuurlijk niet, maar ze probeerden het toch.

Zo riepen ze om steeds meer brood en ze kregen het ook. Het kon de broodheren eigenlijk niet zo heel veel schelen, want zij haalden het brood voor de kleinen toch voor niets uit de bakkerijen voor wie zij zelf werkten. Zij waren eigenlijk geen broodheren, want zij waren geen bakkers, maar bakkersknechts.

Ze kregen ook brood uit de bakkerijen voor hun zelf, omdat zij daar werkten en ze waren heus niet met weinig tevreden. Als de kleine knechtjes om meer brood vroegen, vroegen de bakkersknechts om nog meer brood voor hunzelf. En dat begon de bakkerijen op een dag te vervelen, want er was niet zoveel meel meer als vroeger. De bakkerijen werden boos, juist toen de bakkersknechts voor hunzelf om nog wat extra brood wilden vragen. Nu begrepen de bakkerijen heel goed, dat opgroeiende mensen meer brood eten naar mate ze groter worden en ze wilden best het extra brood geven, dat de opgegroeide kleine knechtjes van vroeger nu nodig hadden. Ze wilden er zelfs wat boter bij doen, hoewel er ook bijna geen boter meer was. Dat wist de slimme knecht van de grote Meester, maar hij vertelde het de opgegroeide kleine knechtjes van vroeger niet. Waarom niet? Dat kan hij alleen vertellen. En toen de opgegroeide kleine knechtjes van vroeger werkten en toch niet genoeg brood kregen, werden ze boos. En toen ze hoorden, dat de slimme knecht van de grote Meester niets gezegd had tegen de bakkerijen, dat de opgegroeide knechtjes het extra broodje wèl wilden hebben, toen werden ze echt kwaad. Ze werden zo kwaad, dat de slimme knecht en de bakkersknechts erg bang werden en de slimme knecht gauw heel ver weg ging, waar niemand hem kon pakken. En een van de bakkersknechts, die voor broodheer speelde, ging gauw naar de grote Meester en vertelde hem, dat de grote Meester hem moest helpen, want als hij het werk voor de bakkerijen niet meer door de kleine knechtjes gedaan kon krijgen, werd hij misschien zelf door de bakkerijen ontslagen.

En dat heeft de grote Meester toen gedaan. Hij heeft tegen de kleinen van vroeger gezegd: „jullie moeten weer gaan werken, dan krijg je brood en dan heb je geen honger meer zoals nu, want omdat jullie zijn weggebleven hebben jullie nu honger gekregen." En toen heeft hij een paar van zijn eigen knechts gestuurd, om te beloven, dat de bakkerijen meer brood zouden geven.

En toen vroegen de bakkerijen aan de kleine knechtjes, die nu zo ver opgegroeid waren, dat ze wel mannen leken, waarom ze niet hun eigen club oprichtten. En toen zeiden die kleine knechtjes van vroeger, die nu op mannen lijken: „wij zijn er aan bezig maar wij durven niet goed, want als wij onze eigen club maken, dan geven de bakkersknechts, die nog altijd onze broodheren zijn, ons geen werk meer en dan krijgen wij helemaal geen brood". En wat zou je nu voor die mannen, die vroeger zo klein waren en nu zo groot, willen doen?

Wel, vraag aan de Koning van het Land of hij tegen de bakkerijen en tegen de broodheren wil zeggen, dat de nieuwe mannen gerust zoveel clubs mogen maken als ze zelf willen, en dat, als er geen meel genoeg is, de Koning dat zal laten komen, zodat iedereen, ook de nieuwe mannen, op tijd zijn brood zal krijgen. En ook moet de Koning zeggen, dat de bakkersknechts, die voor broodheer spelen, daar nu maar eens mee op moeten houden en dat de Koning dat zelf wel zal doen.

En als dan de grote Meester en de broodheren, die werkelijk maar knechts zijn, en de slimme knecht van de grote Meester, die nu wel niet zo bang meer zal zijn nu de kleinen weer gegeten hebben, weer gemeen tegen de kleinen van vroeger willen worden, dan zal de Koning ze zeker straffen, totdat zij geleerd hebben, dat zij niet gemeen mogen zijn. Maar voor het zover is, zullen de bakkersknechts wel zoete broodjes gaan bakken.

LEZERS LUCHTEN HUN HART

Geestelijkheid - AMIGOE DI CURACAO - K.V.P.

(Buiten verantwoordelijkheid van de Redaktie)

Naar aanleiding van de zich steeds meer toespitsende controverse betreffende de vraag of de geestelijkheid op Curaçao al dan niet achter de K.V.P. staat, zij het mij vergund in dit verband enige opmerkingen te maken.

Veel belangrijker is de vraag achter welke partij de geestelijkheid dan wèl staat, als het waar is, dat zij niet meer achter de K.V.P. staat. Het is algemeen bekend, dat het overgrote deel der geestelijken K.V.P. stemt en zich verder buiten de politiek houdt. De N.V.P. wil nu echter voorwenden, dat de geestelijkheid in deze verkiezing achter de gecombineerde lijst staat. Om welke reden dezelfde N.V.P., die in 1948 een zeer felle kampagne tegen de geestelijkheid heeft gevoerd, o.a. in het partijblad „Nos Lucha", thans een diametraal tegenovergestelde gedragslijn volgt is eenieder een raadsel.

Dit zal wel uit redenen van hogere politiek zijn en aan ons, gewone kiezers, onbekend blijven. Het feit, dat er van althans één geestelijke bekend is, dat hij in ieder geval op 25 mei as. door middel van een volmacht op de N.V.P. zal stemmen, grijpt men aan als bewijs voor de bewering, dat de geestelijkheid achter de N.V.P. zou staan. Dat andere geestelijken hun machtiging naar de K.V.P. hebben gestuurd, vergeet men liever. De geestelijke, wiens stem naar de N.V.P. gaat, is de eerwaarde pater dr Micklinghoff, tot voor kort redakteur van de „Amigoe di Curaçao" en sekretaris van Zijne Hoogwaardige Excellentie de bisschop van Willemstad.

De N.V.P. nu redeneert aldus: als de sekretaris van de bisschop achter de N.V.P. staat, dan doet Z.H.E. dat ook. Deze redenering laat ik gaarne voor rekening van de N.V.P.

Uit het feit echter, dat er van officiële zijde hieromtrent niets duidelijks en afdoend is medegedeeld, menen sommigen te kunnen opmaken, dat de gedachtegang van de N.V.P. in deze de juiste is. Daar er op de beweringen gepubliceerd in „Palabrua Redadó" omtrent de houding van de hoogste kerkelijke autoriteit op Curaçao, noch van de zijde van de „Amigoe", noch van „La Cruz" is gereageerd, denken sommigen (de wens zal wel de vader van de gedachte zijn), dat de geestelijkheid achter de gekombineerde lijst staat. Als dit niet het geval is, dan is de goede zaak slechts gediend met een duidelijke uitspraak van bevoegde zijde.

Ter voorkoming van dit soort moeilijkheden, zou ik willen voorstellen, dat de K.V.P. onmiddellijk haar naam verandert in Partido Social Cristian en zodoende in overeenstemming met de meest moderne politieke begrippen op het westelijk halfrond een groter toekomst tegemoet gaat zonder wie dan ook in ongewenste moeilijkheden te brengen.

Met vriendelijke dank
Siegfried Wilhelm Rigaud

Naschrift:

1. Bovenstaande brief gewerd ons met het verzoek te zorgen, dat zij niet „in een onbewaakt ogenblik" zou worden geplaatst. Dit slaat op een mededeling onzerzijds in deze krant, dat een bepaald stuk van inzender de grenzen van hetgeen betamelijk is, verre overschreed en dat wij spijt hadden dit in een onbewaakt ogenblik te hebben laten passeren. Indien de schrijver zakelijk en fatsoenlijk is in zijn stukken hebben wij geen bezwaar deze op te nemen.
2. Om op de brief zelf terug te komen. Onjuist lijkt vooreerst de opmerking van de inzender, dat „veel belangrijker is de vraag achter welke partij de geestelijkheid dan wel staat als het waar is, dat zij niet meer achter de K.V.P. staat".

Hij begaat met deze stelling dezelfde fout, die hij enkele regels verder anderen verwijt.

Verder is het de vraag of het juist is te spreken van „de geestelijkheid", die achter de een of andere partij zou staan. Iedere geestelijke is gelijk ieder ander katholiek burger vrij te stemmen in overeenstemming met zijn geweten. Dat, gelijk de inzender stelt, de N.V.P. zou willen voowenden, dat „de geestelijkheid" achter de gecombineerde lijst staat, is natuurlijk verkeerd.

Doch op dezelfde grond is het fout te stellen, dat het „algemeen bekend is, dat het overgrote deel van de geestelijke K.V.P. stemt", en dat „andere geestelijken hun volmacht naar de K.V.P. hebben gestuurd". Dat is ook het goed recht van deze geestelijken. En het zou fout zijn van andere partijen als zij hierover kabaal gingen maken.

Zeer terecht laat de inzender een bepaalde redenering „voor rekening van de N.V.P.". Doch hij wekt tenminste de indruk te behoren tot de „sommigen, die denken, dat de gedachtengang van de N.V.P. de juiste is".

De uitspraak van bevoegde zijde is o.i. gegeven in de Herderlijke Brief van de Bisschop van Willemstad, dd. 17 augustus 1958.

Dat de inzender desondanks groter gewicht hecht aan „Palabrua Redadó", lijkt ons minder vleiend voor hem en een beetje naar „politiek" te ruiken.

Het doet tenslotte deugd, dat de inzender de naam van de K.V.P. wil veranderen in dit van Partido Social Cristian (Christelijk Sociale Partij). Hieruit blijkt wel, dat degenen, die dit jaren geleden voorstelden, niet zulke grote verraders waren als wordt voorgesteld, doch alleen maar naar een woord van Thorbecke „te vroeg gelijk hebben gehad".

Olieproductie in Amerika

New York. — Volgens het American Petroleum Institute heeft in de op 8 mei jl. geëindigde week, de gemiddelde produktie van ruwe olie 7.017.000 barrels per dag bedragen tegen 6.088.000 barrels in de overeenkomstige week van het vorige jaar.

BOEKENSCHRIJVENDE GENERAALS

Het geheim van U en Non - U

(Van onze biezondere Londense medewerker)

Aan het eind van de tweede wereldoorlog maakte de Britse regering een eind aan de oude traditie, volgens welke vooraanstaande veldheren of admiraals na een geslaagde militaire campagne niet slechts in de adelstand werden verheven, doch ook werden beloond met een aanzienlijke som gelds. De generaals evenwel zochten met groot succes compensatie door het schrijven van hun mémoires. De meeste van deze mémoires hadden met elkaar gemeen dat de illustere auteurs het uitstekend met zichzelf gevonden bleken te hebben. De snurkende zelfverheerlijking ging samen met kritiek a: op Churchill; b: op elkaar; c: op generaals behorende tot andere verbonden mogendheden, vooral Amerikaanse generaals (welke laatsten op hun beurt weinig goeds te zeggen hadden over hun Britse collega's).

Er is nu een nieuw boek verschenen dat afwijkt van het succesvolle maar weinig aantrekkelijke recept van zijn voorgangers. Het zijn de mémoires van Generaal Sir Leslie Hollis, bewerkt voor publikatie door James Leasor. („War at the Top: The Experiences of General Sir Leslie Hollis." Londen. Michael Joseph, prijs: 21 shillings). Sir Leslie Hollis maakte als secretaris letterlijk duizenden zittingen van het Britse oorlogskabinet en de stafchefs mede. Vanaf deze eerste rang achter de schermen kon hij zich een duidelijk beeld vormen van de meningsverschillen, vooral tussen Churchill en de generaals, maar ook tussen de generaals onderling. De generaals komen er in dit boek niet erg goed af, maar de kritiek van Hollis is niet geïnspireerd door vitzucht of jaloezie, zoals in andere militaire memoires van na de oorlog. Het portret van Montgomery, eigengereid en eigenwijs, verwaand en hebberig, „een enorme snoek met happende kaken" komt voor de buitenstaander dichter bij de werkelijkheid dan Montgomery's zelfportret. De schijnbaar alwetende en profetische Alanbrooke blijkt aanzienlijk meer menselijke feilen te bezitten dan hijzelf in samenwerking met de historicus Bryant heeft willen doen geloven in zijn eigen memoires. En volgens Hollis bleek Churchill het veel vaker bij het juiste einde gehad te hebben dan de generaals in hun winstgevende geschriften hebben willen erkennen. Het werk van Hollis is de eerste verzameling van na-oorlogse generaals-mémoires welke de indruk wekt van objectiviteit. De portretten van de talrijke leidende figuren met wie Hollis kennis maakte in zijn funktie gedurende de oorlog zijn heerlijk. De beschrijving van De Gaulle en zijn betrekkingen met Churchill is onvergetelijk. „Streng, gereserveerd, uiterst moeilijk om mee om te gaan. Churchill had heel wat te verduren van zijn nukkigheid, maar hij behandelde De Gaulle als een jongen die het slecht getroffen had met zijn kemaf".

Daniel Defoe, is een van de meest onderschatte schrijvers van de Engelse letterkunde. Iedereen leest natuurlijk in zijn jonge jaren „Robinson Crusoe", en sommigen lezen op later leeftijd „Moll Flanders". Maar Sir Walter Scott heeft terecht opgemerkt dat, indien Defoe nooit „Robinson Crusoe" had geschreven, hij onsterfelijk roem had verdiend door zijn „A Journal of the Plague Year". Dit journaal beschrijft het infernale leven in Londen tijdens de grote pest-epidemie van 1665. Het journaal werd geschreven ruim vijftig jaren later en verscheen in 1722. Het is het meest boeiend ooggetuigeverslag dat men zich kan denken. Aangezien Defoe slechts vijf jaren oud was in 't pestjaar, kan men hem moeilijk een ooggetuige noemen. Maar geen werkelijk ooggetuige had een meer realistisch, treffend en gevoelig relaas kunnen schrijven. De onvolprezen Penguin-serie, ondernemend als altijd, heeft de „Journal" opnieuw uitgegeven voor de prijs van drie-en-een-halve shilling in de „Best Seller" reeks.

De Penguin brengt eveneens een herdruk, voor twee en een halve shilling, van Nancy Mitford's „Noblesse Oblige" met bijdragen van professor Alan Ross, de man die de kat de bel aanbond, Evelyn Waugh en John Betjeman. Degenen die willen weten hoe verbreid het Engels taalsnobisme is in Brittanië en wat precies de oorzaak was van een zeer populair maar nu uitgestorven volksvermaak kunnen dit te weten komen uit dit frivole maar amusante werkje van Nancy Mitford. Dank zij dit werk verdeelde men gedurende lange tijd taalgebruik en maatschappelijk gedrag in U en Non-U, waarin de letter U een afkorting vormt voor „Upper Class Usage". Het verdient nadrukkelijk vermelding dat deze snobistische bezetenheid vrijwel verdwenen is en dat het nu Non-U is geworden om er zich nog langer mee in te laten.

In dezelfde reeks is nu ook herdrukt een werk dat aanleiding heeft gegeven tot grote meningsverschillen omtrent de authenticiteit van het verhaal. Het is „The Long Walk" van Slavomir Rawicz. Dit werk beschrijft de ontsnapping van de schrijver, een Pools intellectueel, uit een Russisch kamp in Noord-Siberië en de reis te voet met een aantal metgezellen langs het Baikalmeer, door Mongolië en de Gobi-woestijn, Kansoe, Thibet en de Himalaja naar Indië. Het is een boeiend, indrukwekkend en aan het ongelooflijke grenzend verhaal. De laatste hoedanigheid is oorzaak geweest dat een Aantal Engelse ontdekkingsreizigers, waaronder in de eerste plaats Peter Flemming, twijfels hebben geuit over de waarheid van het verhaal. Het is op zijn minst opmerkelijk dat geen van de andere overlevenden van deze titanentocht naar voren is gekomen om getuigenis af te leggen. Ondanks de twijfels evenwel verdient het werk van Rawicz het hoge predicaat van de herleesbaarheid.

Japanse vissersboten verhinderen Amerikaanse uitbreiding van oefenterrein

Tokio. — Een vloot van 220 Japanse vissersboten heeft vandaag twee Amerikaanse fregatten omsingeld en de Amerikaanse luchtmacht genoopt af te zien van een voorgenomen uitbreiding van hun oefenterrein aan de kust ten noordoosten van Tokio.

De Japanse boten omsingelden de twee Amerikaanse fregatten vanmorgen, zodra deze met nieuwe schietschijven ter plaatse waren verschenen voor een oefen-bombardement door de luchtmacht. Ondanks herhaalde waarschuwingen weigerden de Japanse vissersboten zich te verspreiden en de Amerikaanse autoriteiten waren genoodzaakt toe te geven.

Eerder had een delegatie van Japanse vissers de aandacht der Amerikaanse militaire autoriteiten erop gevestigd, dat uitbreiding van het oefenterrein voor bombardementen gevaar kan opleveren voor het vissersdorp Isozaki, dat in de nabijheid van de zone ligt.

DE BAZUIN: „Door het Doopsel"...

Blijkens een verslag in „De Tijd" (toen nog zonder „De Maasbode") van 7 maart l.l. heeft Prof. Romme in een verkiezingstoespraak te Maastricht op 6 mrt. verklaard: „Prof. Oud's uitnodiging tot de katholieke kiezers van Maastricht om op de V.V.D. te stemmen is niets minder dan een oproep tot verraad aan het Christendom en aan Christus." — Wat jammer, dat dergelijke beweringen nog heden ten dage worden uitgesproken. Zij horen immers thuis in een tijdperk, dat achter ons ligt: zij ademen geheel en al de geest van het gesloten katholicisme der Contra-Reformatie, waar alleen al het in deze samenhang zo karakteristieke woordje „verraad" ondubbelzinnig op wijst. Bijzonder betreurenswaardig echter achten we de wijze, waarop in de aangehaalde woorden de naam van Christus en het Christendom wordt gebruikt. Wij doen er in 't algemeen al geen goed mee, wanneer wij de Naam van God al te royaal gebruiken, in die zin, dat we te gemakkelijk God bij van alles en nog wat betrekken. Wanneer iemand door zwaar leed is getroffen, en het komt dan op de vlug over de lippen, dat dit Gods wil is, lijkt het wellicht, alsof we een vrome opmerking ten beste geven, doch het zou zeer wel kunnen zijn, dat we integendeel verzet en opstandigheid oproepen tegen een God, die een mens zoveer schijnt te doen lijden. Ook op het politieke vlak is het voor 't minst een hachelijke zaak de Naam van God, van Christus en het Christendom al te nauw in verband te brengen met een politieke keuze; de uitwerking daarvan zou evenzeer wel eens het tegendeel van onze vrome bedoelingen kunnen zijn. Achter dit alles staat de vrome dwaling van het confessionalisme, dat namelijk de band tussen „wereldbeschouwing" en politieke keuze zo scrupuleus, of fanatiek of tionalistisch op de spits drijft, dat een politieke partij zo ongeveer tot 'n goddelijke instelling wordt, gelijk de Kerk-zelf, met als noodzakelijk gevolg, dat ontrouw jegens het een ontrouw jegens het ander insluit. Men heeft wel eens in goedmoedige spot de volgende katechismus-vraag geformuleerd: „Hoe worden wij lid van de K.V.P.? Antwoord: wij worden lid van de KVP door het heilig Doopsel". Maar wanneer het stemmen van een katholiek op de V.V.D. geacht wordt tot een „verraad aan het Christendom en Christus", begint het er heel hard op te lijken, dat die katechismus-vraag niet langer scherts is doch serieuze werkelijkheid. Maar dan is het ook hoog tijd, dat genoemde katechismus in dit opzicht eens grondig wordt herzien. Want noch voor de K.V.P.-zelf, noch voor de Naam van God, Christus en het Christendom valt ook maar enig heil te verwachten van een dergelijk confessionalisme. Integendeel!

(„De Bazuin" weekblad van Geloofsverkondiging 13 april 1959).

Eric de Noorman - De verloren Viking

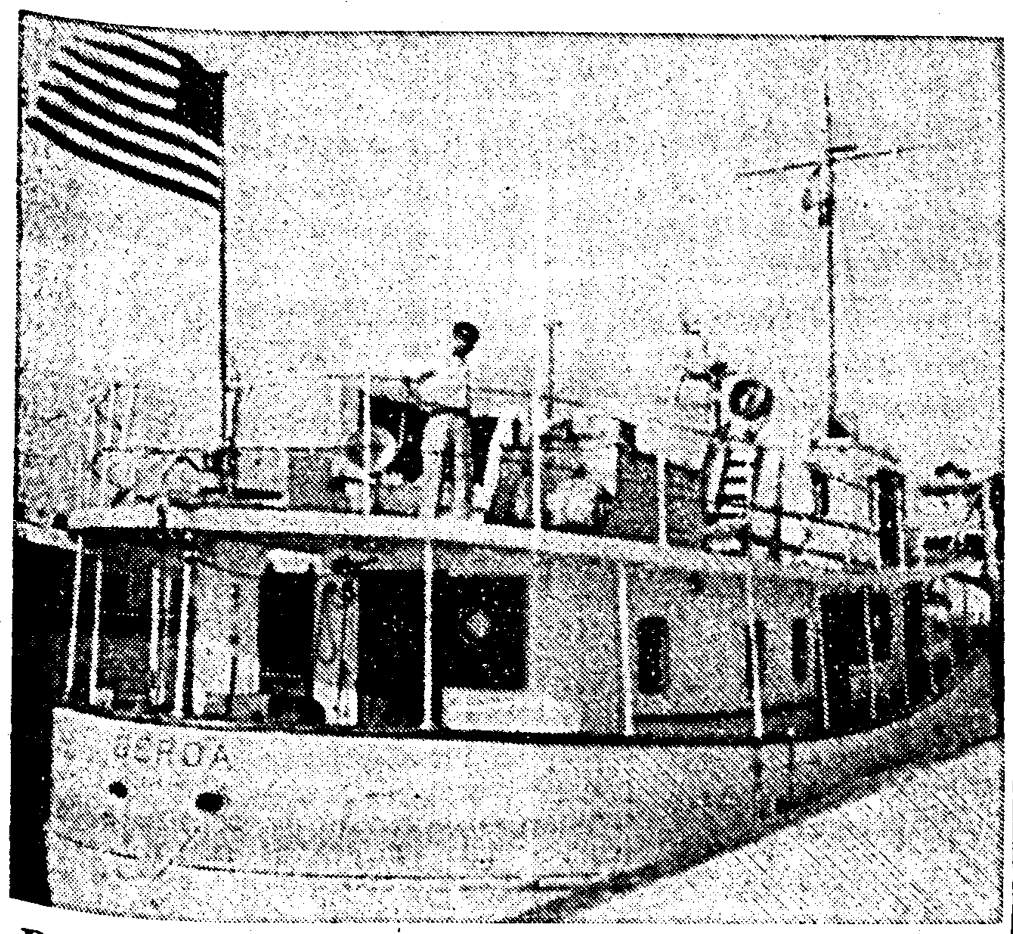

13—45 Zonder verder af te wachten, springt Eric met een schallende strijdkreet te voorschijn en stormt met getrokken zwaard op de dichtst bijzijnde schildwachten af. Nog voor hij vijf passen in hun richting heeft afgelegd, zakken twee, drie krijgers in elkaar getroffen door de pijlen, die als een snorrende wolk op hen neerdalen. De overrompeling is zo volkomen, dat het grote kamp lijkt te verstarren van ontzetting. De schildwachten zijn in minder dan geen tijd onder de voet gelopen. Ontembaar vallen Eric en zijn troep aan. Tegen de stalen zwaarden en bronzen schilden van Eric en zijn Keltische voorhoede zijn Yalah's krijgers, half verlamd van schrik, niet opgewassen. Bovendien hebben zij er niet het flauwste benul van, hoe groot de troep is, die hen zo genadeloos op het lijf valt. De dappersten weren zich nog flauwtjes, tot de paniek ook hen aangrijpt. In minder dan geen tijd is de grote kampplaats schoongeveegd en bevinden de Noorman en zijn mannen zich alleen temidden der hoogoplaaiende vuren... „Mohaka!" schalt Erics stem. Dan ziet hij ineens de plaats, waar de gevangene gezeten heeft.

Hij ziet de dode wachter; de zacht in de nachtbries bewegende leren zelen doorgehakt. „Hij is weg, ontkomen", brengt Eric uit, terwijl een grenzeloze bewondering voor Nahenah in hem opwelt. „Snel mannen, hier vandaan!"

„Te laat Noorman", snuift Svein met een gebaar naar de drommen krijgers, die, nu ze ontdekt hebben, dat ze ver in de meerderheid zijn, van alle zijden nader bij sluipen. De reusachtige Sakser drukt zich de geliefde helm stevig op de schedel en gromt als een beer. „Dat zal me een lief gevecht worden, bij Thor. Er is een tijd van komen en er is een tijd van gaan, zei mijn vader, toen hij stierf. Maar het staat te bezien, wie er nu het eerste aangaat. De reus richt zich in zijn volle lengte op en zwaait uitdagend naar de naderende krijgers. „Hierheen, gebroedsel. Ik zal je tonen hoe een Sakser sterft".

Universitair Onderzoekingsvaartuig in de NIEUWE HAVEN

Reeds bestaande Topografische kaarten zullen gecompleteerd worden

Willemstad. — In de Nieuwe Haven is binnengelopen het onderzoekingsvaartuig „Gerda", toebehorend aan het Marine Laboratorium van de Universiteit van Miami. Aan boord bevinden zich, behalve kapitein Dickenson en bemanning, een drietal wetenschappelijke onderzoekers, die de oceanografie bedefenen, welke in verschillende onderdelen gesplitst kan worden.

Zij omvat onder meer het onderzoek van de vorm en gesteldheid van de zeebodem, van de toestand van het zeewater op verschillende diepten, wat betreft zijn chemische en physische samenstelling, zijn temperatuur en zijn bewegingen, de voortplanting van geluid door het zeewater en naast deze physische kenmerken, ook de studie van de dieren en planten, die in zee worden aangetroffen, welk onderwerp natuurlijk in nauwere zin tot de biologie behoort.

Hiermede is slechts in korte en zeer algemene trekken het uitgebreide gebied van de oceanografie aangegeven, die ten nauwste verbonden is met de geologie, de physica, de chemie, de meteorologie, wat haar physische zijde betreft en met de biologie, wat haar studie van het zeeleven betreft.

De zich aan boord van het R.V. „Gerda" bevindende specialisten bestaan uit: dr J. Voss, bioloog; de heer Shale Niskin, oceanograaf en de heer Roger Dann, elektronikus. Het motorscheepje, dat zij voor hun onderzoek gebruiken, is uitgerust met een groot aantal natuurkundige en elektronische instrumenten en het doel van deze reis is in het biezonder de bodemprofielen van de Caraïbische Zee te onderzoeken.

In het algemeen kan gezegd worden, dat het oceanografisch onderzoek, behalve zijn zuiver wetenschappelijke waarde, van groot belang is voor de scheepvaart, in het biezonder ook met het oog op ontwikkeling van de oorlogvoering ter zee door middel van duikboten, de waterbouwkunde, de meteorologie en de visserij, om enkele voor de hand liggende takken van bedrijf te noemen.

De grillige formaties op zeebodem

De zeebodem bestaat niet, zoals wij ook indertijd bij het bezoek van prof. F. A. Vening Meinesz geleerd hebben, uit alleen een vlakke of zwak hellende uitgestrektheid, zoals men oppervlakkig zou denken als men aan een baai de zee in wandelt, maar verderop kan de bodem, zoals onze duikers weten, snel dalen en allerlei grillige formaties aannemen.

Dit nu is niet alleen rondom het eiland Curaçao zo, maar met grotere afmetingen ook rondom de kontinenten en na een zekere afstand gaan, wat mx noemt, de kontinentale platten in een sterkere helling over en vindt men op grotere diepten onderzese gebergten en dalen, heuvels, plooingen, en zelfs zogenaamde troggen, diepe [illegible] die door de zeebodem lopen.

De topografie van de bodem van de Caraïbische Zee is natuurlijk vroeger reeds onderzocht, zoals wij op de dieptekaarten, die de heren Niskin en Dann ons toonden, konden zien, waar de diepten met contourlijnen staan aangegeven. De bedoeling is nu deze kaarten te kompleteren en zo nodig te korrigeren.

Men ging van Miami naar Sint Thomas, vandaar naar Kingston en vervolgde de reis naar Curaçao, en deze vaart geschiedde niet regelrecht, maar al zigzaggende. De tegenwoordige instrumenten voor het diepzeeonderzoek zijn van een dergelijke volmaaktheid, nauwkeurigheid en snelheid, dat men de meeste opmetingen al varende kan doen. Men krijgt zodoende een vrij nauwkeurig beeld van het profiel van de zeebodem, waarover men gevaren is. De tocht zal worden voortgezet naar de Aves-eilanden en vandaar zigzagt men naar de Maagden-eilanden, alvorens naar Miami terug te keren. Dit onderzoek is slechts van voorlopige aard en later zal een expeditie dit weer vervolgen en uitbreiden.

Zingende bruinvissen en knappende garnalen.

De onderzoekers toonden ons de verschillende zeevaartkundige, elektronische en natuurkundige instrumenten, welke zij bij hun onderzoek gebruiken, en wij leerden ook, dat de kennis van de geluidsvoortplanting onder water van het grootste gewicht is, o.a. voor het opsporen van onderzeeboten. Het geluidswerk is in het biezonder toevertrouwd aan de heer Dann en de aftasting van de zeebodem aan de heer Niskin.

„U moet niet denken", zeide ons de heer Dann, „dat het onder water zo stil", terwijl hij ons de onderwater-mikrofoons of hydrofoons toonde. „Vissen zijn tamelijk luidruchtige dieren en produceren heel wat piepende en kwekkende geluiden. Ook de bruinvissen en walvissen zingen nog wel eens een „liedje" en er is een garnaal, die een knappend geluid maakt.

Dan zijn er de geluiden van de golfbewegingen en de wrijving van de molekulen van het water. Al deze geluiden leggen wij op geluidsbanden vast."

Het geluid plant zich bij verschillende temperaturen van het water ook weer op verschillende wijze voort.

In het elektronische laboratorium worden al deze zaken vastgelegd en ook de echolodingen van de zeebodem. Om druk en temperatuur van het water te meten, laat men een koker zakken, waarin een berookt glasplaatje wordt gedaan, de zg. bathythermograaf. Een naald tekent de gegevens op het plaatje en de heren Dann en Niskin hebben er een doos vol van, waarop zij even zuinig zijn als u op uw kleurendiapositieven. Men kan met dit instrument tot 900 voet diepte gaan.

Gegevens over de ijstijd

Behalve het elektronische laboratorium is er aan boord ook, wat genoemd wordt het „natte" laboratorium, dat weer in het biezonder ten dienste staat van de bioloog. Daar worden bodemmonsters onderzocht, daar worden de dieren gekonserveerd, die van grote diepte met de hoge-snelheidsnetten (netten, die niet scheuren, als men ze bijv. bij een snelheid van 8 knopen tot 700 meter diepte laat zakken) worden opgehaald, daar zagen wij buisjes met plankton, de mikroskopische diertjes, die in myriaden in zee voorkomen. Ja, men verkrijgt uit de bodemmonsters zelfs gegevens over de ijstijden, die zich met zulke enorme tussenpozen over het noordelijk halfrond verspreiden.

Natuurlijk toonden de onderzoekers een grote belangstelling voor een bezoek aan ons Caraïbisch Marien-biologisch Instituut. Dr Voss had reeds kontakt gemaakt met dr Zaneveld, de direkteur van dit instituut, en een telefoontje was voldoende om ook voor de andere heren, met wie wij een tochtje over het eiland maakten, de gastvrije deuren van marien-biologisch instituut te doen open zwaaien. Daarbij voegde zich ook nog de student Richard Cochran, die nog geen vaste studierichting heeft gekozen, maar deel uitmaakt van de bemanning van het schip.

Dr Zaneveld toonde hun een en ander van het werk van het instituut, waarvan de bouw in 1956 begonnen is en dat reeds nu kan bogen op een indrukwekkende staat van dienst, welke het reeds vermaardheid heeft gebracht in de internationale wetenschappelijke wereld.

Zeer voldaan en dankbaar over dit bezoek, werd ook nog wat tijd besteed aan de zich boven water bevindende schoonheid van Curaçao en zijn steedse bekoring. Het kulminatiepunt was letterlijk en figuurlijk een bezoek aan het Fort Nassau met zijn prachtig panoramisch uitzicht en zijn niet minder aantrekkelijke intimiteit in de oud-hollandse bar.

Des avonds was er een réunion in de gastvrije woning van de heer en mevr. Zaneveld.

Mr. I. C. Debrot naar Nederland

Willemstad. — Naar wij vernemen, zal mr I. C. Debrot zondagmorgen naar Nederland vertrekken, tot het voeren van ambtelijke besprekingen.

MARINIERS brachten op hun manier hulde aan KEMMINK

Oranjestad. — De tijdelijk, Gezaghebber, Eric Arends, Bert Teagle en Jos van der Schoot en Dr. O. Bijl van Oranje comité en Onze Vloot respectievelijk, Ds. Visser, waren gistermiddag getuigen van de grootse hulde die de mariniers van het Savaneta Kamp, aan de heer Kemmink bracht.

De mariniers waren keurig opgesteld in lange rechte rijen, met in het midden de heren Henk Kemmink, en de Majoor der Mariniers G. P. Giesberts.

De majoor sprak de heer Kemmink toe namens de gehele kamp. Majoor Giesberts had woorden van van grote waardering voor de heer Kemmink, die het contact zo goed hield tussen de manschappen. De Majoor bracht ook een woord van dank, namens alle opvarenden van oorlogsbodem die Aruba bezochten, en die ook van de vruchten van de Heer Kemmink mochten plukken.

Als voor de vele dingen die Kemmink voor de mariniers deden, hielden de mariniers een defilé, zodoende de heer Kemmink een prettig reis toewensten. Het defile werd gadegeslagen door de Majoor, de Tijdelijk Gezaghebber, en de heer Kemmink.

Als een herinnering bood de Majoor een cadeau, door bijdragen van alle jongens gekocht, een zilveren lijst, aan de heer Kemmink.

Op de lijst stond: Deze ruimte is bestemd voor een foto, gemaakt tijdens de plechtigheid van heden.

Ondertekend: Marinierskazerne 15 mei 1959. De heer Kemmink was erg blij met zijn cadeau, en dankte de jongens hartelijk. Deze lijst zal voor hem een herinnering zijn aan zijn jongens die hij nooit vergeet. Aan de korte plechtigheid was een eind gekomen. Hierna gebruikte de heer Kemmink, samen met de genodigden het lunch in de Longroom van het Kazerne.

Agenda Aruba

Oranjestad. — Kantoor Amigoe. Toricellistraat 16. Tel.: 1233.
Zaterdag 16, zondag 17 en maandag 18 mei 1959

BIOSCOPEN:
De Veer, 8.30 uur:
Zaterdag en zondag: „ALL MINE TO GIVE". Glynis Johns, Cameron Mitchell. 14 jaar.
6.00 uur, zondag: „ADVENTURES OF CAPTAIN AFRICA. Alle leeft.
8.30 uur, maandag: „ALL MINE TO GIVE". Glynis Johns, Cameron Mitchell. 14 jaar.

Rialto, 8.00 uur:
Zaterdag en zondag: „WAR DRUMS". Lex Barker, Joan Taylor. Alle leeft.
5.45 uur, zondag: „GRITENME PIEDRAS DEL CAMPO". Spaans. Alle leeftijden.
8.00 uur, maandag: „THE VAMPIRE". John Beal, Coleen Gray. 18 j.
Principal, 8.00 uur:
Zaterdag: Optreden Carlos Torres y su Orquesta, dans- en zangeres Aracellis, met film „PUSHOVER. Fred MacMurray, Kim Novak. 18 j.
8.00 uur, zondag: „ZARAK". Victor Mature, Michael Wilding, Anita Ekberg. 18 jaar en 6.00 uur: „LA FERIA DE SAN MARCOS". Spaans. Alle leeftijden.
8.00 uur, maandag: „ZARAK". Victor Mature, Michael Wilding, Anita Ekberg. 18 jaar.
Aurora, 7.30 uur:
Zaterdag: „DECAMERON NIGHTS". Joan Fontaine, Louis Jourdan. Joan Collins. 18 jaar.
8.00 uur, zondag: „RIFIFI ENTRE LAS MUJERES". Spaans. Tin-Tan. Sonia Furio. Alle leeftijden en 6.00 uur: „X.. THE UNKNOWN. Alle l.
7.30 uur, maandag: „SECRET VENTURE". Kent Taylor, Jane Hylton. 14 jaar.

Savaneta, 7.30 uur:
Zaterdag: „TOO MUCH TOO SOON'. Dorothy Malone, Errol Flynn. 18 jaar.
8.00 uur, zondag: „JET PILOT". John Wayne, Janet Leigh. 18 jaar. en 6.30 uur: „THE PURPLE MASK". Alle leeftijden.
7.30 uur, maandag: „SINFONIA D' AMORE". (Italiaans met Ned tekst) Claude Laydu, Lucia Bose. Alle l.
Nachtdiensten Botica's:
Oranjestad: Botica Aruba Tel.: 1080.
San Nicolas: Botica San Lucas. Tel.: 5006.

De doodstraf in ENGELAND

Londen. — Zeventig Britse Lagerhuisleden 69 socialisten en een conservatief) hebben een motie ingediend voor afschaffing van de doodstraf.

Zoals bekend deden zich onlangs bij de terechtstelling van een moordenaar van een politie-agent (tot deze daad in dronkenschap verricht, was zijn strafregister blanco) ongeregeldheden voor en kwam de afschaffing van de doodstraf wederom in de publieke belangstelling.

„SALZBURGER GESCHICHTEN"

John Derek speelt de hoofdrol in de film „Fury at Showdown", die op maandag en dinsdag in theater West-End gespeeld wordt. Hieronder volgt het verhaal in het kort: Brock Mitchell (John Derek) wordt gebrandmerkt als een moordenaar, wanneer hij naar zijn geboortestad terugkeert, na uit zelfverdediging een man te hebben doodgeschoten. Zijn broer Tracy (Nick Adams) is de enige, die vriendelijk tegen hem is. Een advocaat, broer van de man, die Brock had doodgeschoten, haalt scherpschutter John Smith over om Brock tot een gevecht te verleiden, waarbij hij hem dan zou doodschieten. Zover komt het echter niet en de moedige Brock weet door zijn gedrag respekt en waardigheid te herwinnen

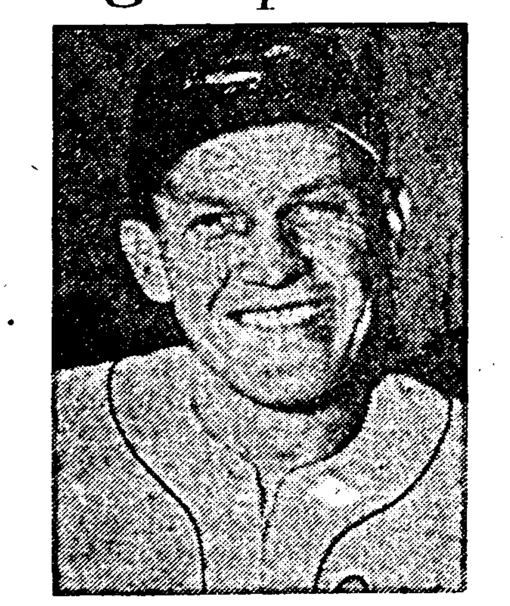
„FURY AT SHOWDOWN"

Maandag en dinsdag a.s. draait er in RRxy de Duitse film (voorzien van Hollandse teksten) „Salzburger Geschichten". De film speelt zich af in het sprookjesachtige Salzburg, alwaar een jonge man verliefd aakt op een bizonder innemend en lieftallig meisje. Na enkele „up and downs", die elk verliefd paar wel ondervindt, krijgen zij toestemming om te trouwen en wacht de beide geliefden een gelukkige toekomst.

„Salzburger Geschichten" is een vrolijke film, die zeer vlot wordt gespeeld en een goede amusementsfilm is.

White Sox verslaan YANKEES met 6 - 0

Donald Newcombe boekt 5 - 2 zege op SAN FRANSISCO

BOB NIEMAN sloeg gisteravond in de negende inning een twee-run homer, die de Baltimore Orioles een 2—1 zege bezorgde op de Detroit Tigers.

AMERICAN LEAGUE

Bob Nieman sloeg een „dramatische" homerun in de negende inning met Bog Boyd op „first base". waardoor de Baltimore Orioles met 2—1 wonnen van de Detroit Tigers. Het was de vijfde homerun van dit seizoen voor Nieman. Berberet (4) sloeg een homerun voor Detroit. Winnende pitcher Billy Loes (3—1) en verliezende pitcher Don Mossi (1—2).

Linescore:
Detroit .... 000 000 100 — 1 9 0
Baltimore .. 000 000 002 — 2 5 1

—*—

Jim Perry kwam in relief van Jim Grant in de negende inning en domineerde de Boston Red Sex voor een 4—3 overwinning van de Cleveland Indians. Rocky Colavito (9) en Orestes Miñoso (4) sloegen homeruns voor de Indians. Jackie Jensen (9) sloeg er een voor Bosox.

Linescore:
Cleveland .. 022 000 000 — 4 8 1
Boston .... 000 010 022 — 3 5 4

—*—

Billy Pierce „blanked" de New York Yankees gisteravond op zes singles voor de zevende achtereenvolgende gewonnen partij van de Chicago White Sox, die met 6—0 wonnen. De zeven achtereenvolgende gewonnen partijen zijn de langste dit seizoen in de Big Leagues. Billy Pierce heeft nu een rekord van 5—2 en Whitey Ford, de verliezende pitcher, 3—2.

Linescore:
Chicago .... 100 003 020 — 6 9 0
New York .. 000 000 00C — 0 6 3

—*—

Hector Lopez sloeg een drie-run-hoberun in de zevende inning en de Kansas City Athletics wonnen met 4—2 van de Washington Senators Het is de vierde homerun van dit seizoen voor Lopez. Winnende pitcher was Herbert (2—3) en verliezer Kemmerer (4—2).

Linescore:
Kansas City 000 000 310 — 4 8 2
Washington 010 001 000 — 2 5 2

NATIONAL LEAGUE

Wilmer „Vinegar Bend" Mizell pitchte een mooie 4-hitter en geholpen door een aanval van 12 hits wonnen de St. Louis Cardinals met 8—2 van de Philadelphia Phillies. Crowe (3), Boyer (7) en White (5) sloegen homeruns voor St. Louis. Mizell (4—1) was de winnende pitcher. Robin Roberts (2—2) de verliezer.

Veteraan-pitcher van de Cincinnati Redlegs, Donald Newcombe, pitchte „seven-hit-ball" tegen de San Francisco Giants voor een 5—2 overwinning. Newcombe (1) sloeg een homerun voor de Redlegs. Wagner (3) sloeg een homerun voor de Giants. Newcombe heeft nu 2—4 voor dit seizoen. Sanford (5—3) was de verliezende pitcher.

Linescore:
Cincinnati .. 100 200 001 — 5 14 0
San Francisco 000 002 000 — 2 7 1

DE STAND

American League:

Cleveland	17	9	—
Chicago	18	11	½
Baltimore	16	13	2½
Washington	15	16	4½
Kansas City	13	14	4½
Boston	12	16	6
New York	11	15	6
Detroit	10	18	8

National League:

Milwaukee	17	10	—
Los Angeles	18	14	1½
Cincinnat	16	13	2
San Francisco	16	14	2½
Chicago	16	16	3½
Pittsburgh	14	14	3½
Philadelphia	11	18	7
St. Louis	11	20	8

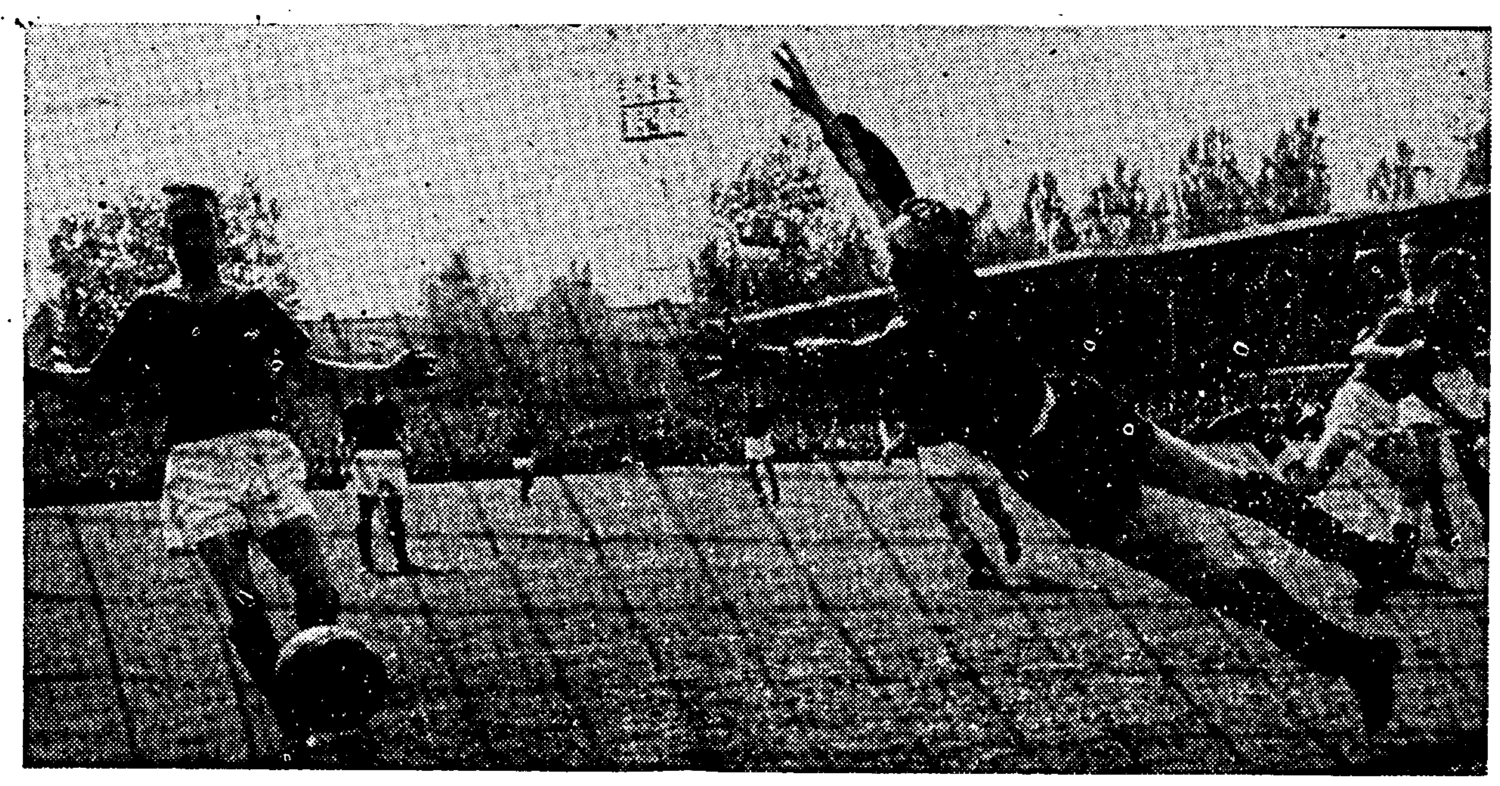
Wedstrijden van vandaag:

American League: Chicago in New York: Boore (1—2) tegen Turley (3—4); Kansas City in Washington: Terry (2—3) tegen Pascual (2—3); Cleveland in Boston: Score (2—2) tegen Bauman (2—0); Detroit in Baltimore: Larry (3—2) tegen Wilhelm (4—0).

—*—

National League: Milwaukee in Los Angeles: Buhl (1—1) tegen McDevitt (2—1); Cincinnati in San Francisco: Lawrence (3—2) tegen Antonelli (4—2); Philadelphia in St. Louis: Owens (1—2) tegen Broglio (0—2); Pittsburgh in Chicago: Haddix (2—1) tegen Drabowski (1—3).

Alle wedstrijden in de Mayor Leagues, met uitzondering van Milwaukee — Los Angeles, worden 's middags gespeeld.

GVAV — Stormvogels 2—3. Met een lage kopbal scoorde La Croix voor stormvogels. Keeper de Graaf die te laat van start ging, had de bal voor het nakijken.

DE SHELL PINKSTER OLYMPIADE

JULIANADORP loopt achterstand in door winst bij tennis, hersengymnastiek en tafeltennis

Zwemmen en waterpolo zullen waarschijnlijk beslissing brengen

Tennis:

De 5e en laatste tennisontmoeting is geeindigd in een overwinning voor Julianadorp maar dit kon verhinderen dat Emmastad met de hakken over de sloot de gehele tennisontmoeting heeft gewonnen. Zij het met slechts 0,034 punten verschil. Deze laatste tennisontmoeting bezorgde Julianadorp 4,304 en Emmastad 2,696 punten.

De uitslagen van de wedstrijden waren:

Emmastad		*Julianadorp*
Mevr. Iprenburg/Iprenburg	—	Mevr. van Belkum/Zegwaard 3—6, 3—6.
Mevr. v.d. Heidt/Herklots	—	Mevr. van Bremen/v. Bremen 4—6, 5—7.
Mevr. Bruigom/Bruigom	—	Mevr. Volkers/Volkers 6-1, 3-6, 6-3
HH. van Weeren/de Berg	—	HH Piso/van Hasselt 6-4, 3—6, 4—6

Tafeltennis:

De tafeltenniswodstrijden zijn gespeeld op donderdag- en vrijdagavond. Er werd beide avonden aan elk van de zes tafels gespeeld tussen 1 team van Julianadorp en - team van Emmastad bestaande uit 3 spelers elk. De spannende en meest interessante wedstrijden werden ongetwijfeld donderdagavond gespeeld, waarbij de wedstrijd tussen de HH. Korf de Gids en Mittertreiner wel de hoofdschotel vormde. Mittertreiner speelde tezamen met v.d. Hoek en Hendriks in het team van de stedelingen terwijl Korff de Gids als teamgenoten Deira en Beeker naast zich had. Van de 9 te verdelen punten hadden zowel de stedelingen als de dorpers er 4 uit het vuur gesleept tot op het moment dat de laatste wedstrijd tussen Korff de Gids en Mittertreiner gespeeld moest worden. Als laatste wedstrijd van de avond lokte deze ontmoeting alle aanwezigen rond de tafel en beide heren speelden dan ook voor wat zij waard waren.

In de eerste game wist Korff de Gids zijn tegenstander te slaan met 22—20 in een zeer snel en uiterst boeiend duel. De tweede game was kwalitatief van minder gehalte (wellicht sprak de vermoeidheid hier een woordje mee) en Mittertreiner maakte dankbaar gebruik van de hem geboden kansen door deze game met 21—18 op zijn naam te brengen. Wij zouden willen zeggen, het publiek kreeg waar voor haar geld want de 3e beslissende game bracht alles wat een goede tafeltenniswedstrijd tussen twee topspelers maar kon brengen. Sterk aanvallend spel en even sterke verdediging, smashes en geraffineerde effectballen kortom het gehele arsenaar van twee routinees. Uitslag wederom 22—20 in het voordeel van Korff de Gidts waarmede hij tevens de wedstrijd met 2—1 op zijn naam bracht, een overwinning, die volgens ons, ook alleszins verdiend genoemd mag worden.

Het totaal aantal gewonnen wedstrijden bedraagt,

Julianadorp 55
Emmastad 48

Hoe deze uitslag er uit ziet wanneer hij door de olympiade formule gedraaid is, is helaas op het moment dat wij dit schrijven nog niet bekend. Voor belangstellenden verwijzen wij naar de publikatieborden op de terreinen van SHELL CURACAO N.V.

Hersengymnastiek:

In de Curom Studio waren de vertegenwoordigende teams van dorp en stad gisteravond de gast van de V.G.K.S. op haar wekelijkse hersengymnastiekavond.

De zaal was voor deze gelegenheid zeer goed gevuld met supporters van beide teams.

Als vertegenwoordigers van Julianadorp traden voor het voetlicht de heren Bloemendaal, Tiepen, Harteloh, Drok en Boonstra terwijl de heren Peters, Zoet, v.d. Ende, v.d. Wees en v. Dijck Emmastad vertegenwoordigden.

Als vragenstellers fungeerden de V.G.K.S. medewerkers Schötteldreier en Harmens.

De Jury bestond uit de samenstellers van de vragen Goedhart en Schrier bijgestaan door de heer Hendriks.

Julianadorp wist niet minder dan 34 van de 40 te behalen punten te scoren en zij toonden zich daarmede de superieur over de stedelingen die, zich met hand en tand verdedigend, niet verder konden komen dan 26 punten

Zonder de anderen te kort te doen, zouden wij toch een extra pluim op de hoed van Boonstra willen steken, die het leeuwenaandeel van de antwoorden voor Julianadorp, voor zijn rekening nam.

De vragen waren allerminst gemakkelijk en zeker niet wanneer men zich voor de microfoon bevind i.p.v. thuis in een gemakkelijke stoel voor de radio.

De 5 taarten welke de V.G.K.S. voor de winnaars van de wedstrijd hadden laten aanrukken werden vanzelfsprekend onder luid gejuich ontvangen.

De uitslag in Olympiade punten was:

Julianadorp 3,548
Emmastad 1,452

De totaal (exclusief de tafeltennis uitslagen) is thans:
Emmastad 123,536 punten
Julianadorp 114,275 „

—x—

Londen. — Een brief die Ludwig van Beethoven in 1804 in Weneu schreef, is maandag op een Londense veiling voor ruim 22.000 gulden verkocht.

Van de Nederlandse voetbalvelden

Spanning in Eerste Divisie B bereikt haar climax

Bizonder belangrijk voetbal-weekend kan kampioenschap voor SPARTA brengen

Op 16 maart speelde Stormvogels tegen RCH. Eén minuut voor het einde — het scoringsbord wees 2-2 aan — was de Stormvogelspeler Brom tot in het strafschopgebied van RCH doorgedrongen, de spanning was groot, en op dat moment bewerkte de RCH-er Krist de bal met de hand.... penalty... maar de scheidsrechter liet doorspelen, omdat hij meende, dat de stormvogelspeler een heel goede kans om te doelpunten had.... echter Brom, die het handsgeval zeer duidelijk had waargenomen, reageerde niet en bleef staan. Direkt na afloop protesteerde Stormvogels wegens het niet toekennen van een strafschop, welke door Frederiks na afloop van de wedsrijd werd benut. Deze week deed de Protestcommissie uitspraak en was van mening, dat Brom geen goede scoringskans had en dat het een werkelijk handsgeval betrof in het strafschopgebied en kende het protest toe. De uitslag van deze wedstrijd werd dus 3-2 in het voordeel van Stormvogels. Het gevolg??

Bij het ingaan van de allerlaatste ronde staan de grote concurrenten nu gelijk en wel:

Stormvogels	27	17	5	5	39	75-40
Sittardia	27	17	5	5	39	69-32
GVAV	27	17	5	5	39	55-30

U ziet dus, waarde sportvriend, dat de spanning in deze afdeling werkelijk het hoogtepunt heeft bereikt. Voor Tweede Pinksterdag staan op het programma:
Sittardia — GVAV
Stormvogels — KFC.

Alhoewel voetbal een somtijds bijzonder verrassend karakter kan hebben, mogen wij gerust aannemen, dat Stormvogels met een dergelijke nog onverwachts gekregen kans op promotie zeker van KFC gaat winnen, of misschien dat de zenuwen hier een grote rol zullen gaan spelen? Maar op te maken uit de wijze, waarop kort geleden Stormvogels te Groningen de toenmalige grote kanshebber op de promotie GVAV met 3-2 versloeg — het was een verdiende, zege, waarbij opgemerkt dient te worden, dat de GVAV-spelers heel wat meer last hadden van de zenuwen, dan de IJmuidervogels — durven wij wel met een gerust hart een zege voor de thuisclub hier te voorspellen. En dan de grote strijd te Sittard.

Hoewel wij ons wat deze topmatch betreft niet graag aan een voorspelling durven wagen, denken wij Sittardia toch wel de beste papieren toe.

Aan de andere kant is het in deze afgelopen competitie wel gebleken, dat GVAV in de uitwedstrijden beter speelt, dan thuis. Misschien is het eigen publiek te kritisch?

Er zijn echter zoveel mogelijkheden: Sittardia en GVAV spelen gelijk, Stormvogels wint: dan is Stormvogels kampioen; Sittardia of GVAV winnen en Stormvogels spelen gelijk of verliezen: dan is resp. Sittardia of GVAV kampioen maar zijn kunnen nog alle drie gelijk eindigen, als beide wedstrijden in gelijkspel eindigen.

Laten wij maar rustig afwachten en de vele supporters van deze drie clubs zullen wel een nerveus en een spannende voetbaldag tegemoetgaan.

In het Amateurvoetbal is in de Eerste Klasse A ook al een beslissingswedstrijd noodzakelijk. De Spartaan en Gouda zijn gelijk geëindigd en een beslissingswedstrijd zal nu moeten uitmaken, wie zich kampioen mag gaan noemen. Deze wedstrijd wordt Tweede Pinksterdag op het V.U.C.-terrein in Den Haag gespeeld. De good-old HFC uit Haarlem, dit jaar viert deze Haarlemse club het 80-jarig bestaan is zondag jl. kampioen geworden van de Tweede Klasse B. De spelers hopen door succesvolle promotiewedstrijden het Bestuur als cadeau voor dit gedenkwaardige feest het Eerste Klasseschap te kunnen aanbieden. En wij hopen van harte, dat dit het oude bekende HFC, een sierraad voor het Amateurisme. moge gelukken. Good luck, good Old.

Nu moet het dan toch werkelijk een feit gaan worden: SPARTA KAMPIOEN VAN NEDERLAND. Eis is echter een zege of een gelijkspel tegen DWS (A) in het Olympisch Stadion. Destijds dwong DWS (A) op het Sparta-terrein te Rotterdam een 2-2 gelijkspel af, een heel mooi resultaat, maar sindsdien is de kracht van de DWS-ploeg danig teruggelopen. Als Rapid J.C. (tegen Willem II) mocht verliezen of gelijkspelen en Sparta verliest in Amsterdam, dan nog is de Sparta-ploeg kampioen. Wij zullen het dus maar op een geweldig Sparta-feest houden.

De overige wedstrijden zijn van geen belang meer: BWS(A) — Sparta, ADO — Fortuna'54, NAC — Elinkwijk, Rapid J.C. — Willem II, NOAD — Ajax, DOS — VVY'03, Blauw Wit — SHS, Spel. Enschede — MVV, Feyenoord — PSV.

De wedstrijden DWS(A) — Sparta en Blauw Wit — SHS worden heden gespeeld.

1e DIVISIE A
Helmond — Limburgia
Volendam — SVV
Leeuwarden — Alkmaar
ZFC — VSV
BVV — AGOVV
Fortuna Vl. — Eindhoven.

1e DIVISIE B
Excelsior — Volewijckers
Stormvogels — KFC
Heracles — Roda Sport
HVC — Helmondia'55
Sittardia — GVAV
Rigtersbleck — Vitesse
Hermes-DVS — RBC

2e DIVISIE A
Hilversum — Wilhelmina
EDO — Baronie
UVS — EBOH
Xerxes — ONA

2e DIVISIE B
Oldenzaal — Velocitas
Rheden — Enschedese Boys
Veendam — Zwolse Boys
NEC — Tubantia
Go Ahead — Heerenveen
Oosterparkers — Zwartemeer

—x—

Tokio. — In Tokio is een merkwaardige taxistaking geëindigd. 180 Taxi-chauffeurs, die veertien dagen geleden met hun auto's naar Osaka (een afstand van 600 km) reden en zich daar verborgen hielden, keerden onlangs naar de hoofdstad terug, nadat hun werkgevers nieuwe loonvoorstellen hadden gedaan. De stakers moeten nu echter nog onderhandelen over een „amnestie" wegens het verduisteren van de taxi's.

Officiele Mededelingen

— NA.VO.BO. —

Onderstaande wedstrijden vormen een halve kompetitie voor twee plaatsen in de nieuw te vormen A-klasse

28—5—59	Asiento	D Oasis — T.O.P.	20.00	Wiersma—Behar
		D De Soto — Venus	20.00	Tjong—Bosnie
		D Bl. & White — Super Stars	20.00	Daou—Sanches
		H Fleur de Marie — Asiento	21.00	Behar—Wiersma
		H Aquino — Black & White	21.00	Bosnie—Tjong
		H Arsenal — Maccabi	21.00	Sanchez—Daou
1—6—59	Chin. club	D Juvenia — Universal	20.00	Lauffer—Palm
		H Arsenal — Chinese Club	21.00	Palm—Lauffer
4—6—59	Asiento	D De Soto — Oasis	20.00	Boom—Gomez
		D Juvenia — Super Stars	20.00	Bergonje—Libier
		D T.O.P. — Universal	20.00	Morkos—Sprockel
		H Black & White — Asiento	21.00	Gomez—Boom
		H Aquino — Fleur de Marie	21.00	Libier—Bergonje
		H Chinese Club — Maccabi	21.00	Sprockel—Morkos
8—6—59	Chin. club	D Black & White — Venus	20.00	Lauffer—Sanches
		H Aquino — Arsenal	21.00	Sanchez—Lauffer
11—6—59	Asiento	D De Soto — T.O.P.	20.00	Cratz—Behar
		D Black & White — Juvenia	20.00	Volk—Pietersz
		D Venus — Universal	20.00	Daou—Mambi
		H Bl. & White — Fl. de Marie	21.00	Behar—Cratz
		H Asiento — Maccabi	21.00	Pietersz—Volk
		H Aquino — Chinese Club	21.00	Mambi—Daou
15—6—59	Chin. club	D Oasis — Super Stars	20.00	Wiersma—Palm
		H Fleur de Marie — Maccabi	21.00	Palm—Wiersma
18—6—59	Asiento	D Universal — Super Stars	20.00	Boom—Ringeling
		D Oasis — Venus	20.00	Bergonje—Sanches
		D De Soto — Juvenia	20.00	Tjong—Elmondalek
		H Arsenal — Asiento	21.00	Ringeling—Boom
		H Bl. & White — Ch. Club	21.00	Sanchez—Bergonje
		H Aquino — Maccabi	21.00	Elmondalek—Tjong
22—6—59	Chin. club	D Black & White — T.O.P.	20.00	Sprockel—Sperwer
		H Asiento — Chinese Club	21.00	Sperwer—Sprockel
25—6—59	Asiento	D De Soto — Super Stars	20.00	Palm—Sprockel
		D Black & White — Oasis	20.00	Daou—Gomez
		D T.O.P. — Juvenia	20.00	Morkos—Behar
		H Arsenal — Fleur de Marie	21.00	Behar—Daou
		H Black & White — Maccabi	21.00	Sprockel—Morkos
		H Aquino — Asiento	21.00	Gomez—Cratz
29—6—59	Chin. club	D Venus — Super Stars		Lauffer—Libier
		H Fl. de Marie — Ch. Club	21.00	Libier—Lauffer
2—7—59	Asiento	D Oasis — Juvenia	20.00	Ringeling—Bosnie
		D T.O.P. — Super Stars	20.00	Sanchez—Grijnstein
		D Oasis — Universal		Wiersma
		D Black & White — De Soto	21.00	Bosnie—Ringeling
		H Black & White — Arsenal	21.00	Grijnstein—Sanches
6—7—59	Chin. club	D T.O.P. — Venus	20.00	Cratz—Daou
		D Black & White — Universal	21.00	Daou—Cratz
9—7—59	Asiento	D De Soto — Universal	20.00	Lauffer—Boom
		D Juvenia — Venus	21.00	Boom—Lauffer

De wedstrijdformulieren dienen aan de kompetitieleider, de heer H. ANKONE, Kraayenhofstraat nr 13, te worden gezonden.

PROMOTIE:

Door de verenigingen AQUINO en M.L.D. zijn resp. op 4 en 6 mei jl. wedstrijden gespeeld om een plaats in de A-klasse. De uitslag was resp. 3—0 en 3—0 in het voordeel van M.L.D., waardoor deze vereniging in de A-klasse wordt geplaatst.

SCHORSING:

Door het Bondsbestuur is voorlopig geschorst de speler PIRELA wegens wangedrag in de wedstrijd Aquino — M.L.D., gespeeld op 6 mei jl., in afwachting van het door de Strafcommissie in te stellen onderzoek.

EINDSTAND KOMPETITIE 1958—1959:

DAMES	gesp.	gew.	verl.	punten
V.I.O.S.	11	11	0	22
Asiento A	11	10	1	20
Olympia	11	9	2	18
Kwiek	11	8	3	16
Black & White	11	6	5	12
T.O.P.	11	6	5	12
De Soto	11	4	7	8
Oasis	11	4	7	8
Venus	11	3	8	6
Super Stars	11	3	8	6
Asiento B	11	1	10	2
Juvenia	11	1	10	2

De verenigingen VIOS, ASIENTO A, OLYMPIA en KWIEK promoveren naar de A-klasse.

HEREN	gesp.	gew.	verl.	punten
Sithoc	11	11	0	22
Lucky Masters	11	10	1	20
Volleymasters	11	9	2	18
Aquino	11	7	4	14
M.L.D.	11	7	4	14
Asiento I	11	6	5	12
Chinese Club	11	6	5	12
Maccabi	11	5	6	10
Arsenal	11	2	9	4
Union Fleur de Marie	11	2	9	4
Black & White	11	2	9	4
Asiento II	11	0	11	0

De verenigingen SITHOC, LUCKY MASTERS en VOLLEYMASTERS promoveren naar de A-klasse.

INSCHRIJVINGEN:

De damesvereniging „UNIVERSAL". Voorzitter W. Th. Rozier, sekretaris F. Th. Minguel, Florencestraat 11, tel. 23166; penningmeester G. H. Halley. Leden: E. Pieters, L. Welhous, I. Garcia, M. Mau-A-Sam, P. Garcia, L. Seraus, M. Sint Jago, A. Rondon, I. Garcia en E. Sulvaran.

De damesvereniging „L & M". Voorzitter H. Conquet, vice-voorzitter E. Kleinmoedig, sekretaresse E. M. F. Maduro, Monteursweg 17, tel. 35248; penningmeester M. de Rooy, commissaris G. Luyando. Leden: E. Luyando, M. Wouter, A. Veeris, M. Sprock, Y. Craane, I. Sint Jago, Y. de Rooy, A. Gomez en I. Bor.

De herenafdeling van de S.V. „T.O.P." als leden: J. Vizcaino, M. Streedels, A. Felipe, E. Espinoza, E. Felipie, R. Medina, P. Chirino, E. Conception, C. Jansen, E. Martina en H. Felipie.

Het nieuw gekozen bestuur van de dames- en herenafdeling van T.O.P. is thans als volgt: Voorzitter J. Vizcaino, vice-voorzitter R. Pannefiek, sekretaris A. Felipie, Parerawijk nr 11; penningmeester M. Streedels, 2e sekretaris V. Picter, commissarissen E. Esposa, E. Falbru en V. Maria.

Als leden van „UNIVERSAL": G. Grep en L. Wijngaarden.

AFSCHRIJVINGEN:

Als leden van „UNIVERSAL": A. Rondon, L. Seraus en M. St. Jago.

UITSLAGEN „KONINGIN JULIANA-BEKER":

DAMES: De Soto — Black & White 1—2; Oasis — T.O.P. 1—2; Asiento — Juvenia 2—0; Venus — Kwick 1—2; Olympia — Universal 2—0; Super Stars — V.I.O.S. 1—2; Black & White — T.O.P. 0—2; Asiento — Kwick 2—1; Olympia — VIOS 0—2; Super Stars — Oasis: Super Stars wint bij default; TOP — Asiento 0—2; Asiento — VIOS 2—3.

Winnaar van het toernooi dames de vereniging V.I.O.S.

HEREN: Black & White — Aquino 0—2; Maccabi — Chinese Club 2—1; Asiento — Lucky Masters 1—2; Asiento II — Volleymasters 0—2; Fleur de Marie — Arsenal 1—2; M.L.D. — Sithoc 0—2; Aquino — Maccabi 2—0; Lucky Masters — Volleymasters 0—2; Fleur de Marie — Sithoc 0—2: Chinese Club — Arsenal 2—1; Aquino — Volleymasters 0—2; Sithoc — Chinese Club 2—0; Volleymasters — Sithoc 3—0.

Winnaar van het toernooi heren de vereniging VOLLEYMASTERS.

HET BESTUUR